

இணைப்பு

[... 232 ம் பக்கத்திலுள்ள அடிக்குறிப்பைக் காண்க.]

I. தோற்றுவாய்.

கல்விச் செலவும் மாநில வரவு-செலவுத் திட்டமும்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் கல்விக்கான நிதி ஒதுக்கம் தொடர்ந்து முதலிடம் பெற்று வருகிறது. கல்விக்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 209 கோடி ("மானியக் கோரிக்கை 17-கல்வி"-யின் கீழ்) நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இத்தொகை 1979-80-ல் வருவாய்க் கணக்கில் ஆகும் மொத்தச் செலவான ரூபாய் 849 கோடியில் 25 விழுக்காடாகும். வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் மற்றெல்லாத் துறைகளைக் காட்டிலும் கல்வித் துறைக்கே அதிகத் தொகை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வி மானியத்தின்கீழ் 1975-76-ல் ரூபாய் 123 கோடியும், 1976-77-ல் ரூபாய் 143 கோடியும், 1977-78-ல் ரூபாய் 163 கோடியும் செலவாயின. 1979-80-க்கான திருத்த மதிப்பீடு ரூபாய் 191 கோடியாகும். கல்விச் செலவு தொடர்ந்து உயர்ந்து கொண்டே வருவதை இது காட்டும்.

2. கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் 1979-80 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் பல்வேறு நிலைக் கல்விப் பணிகளுக்கும் செய்துள்ள நிதி ஒதுக்க விவரங்கள் பின்வருமாறு :—

1979-80 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.

திட்ட	திட்டச்
மல்லாத	செல
செலவினம்.	வினம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

259. அரசுப் பள்ளிகள்,
கல்லூரிகள் முதலிய
வற்றின் கட்டட பாரா
மரிப்பு செலவு.

50

..

50

1979 மார்ச் 26]

இணைப்பு.

1979--80 வரவு-செலவு மதிப்பீடு.

	திட்ட மல்லாத செலவினம்.	திட்டச் செல வினம்.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)		
277. கல்வி—			
1 தொடக்கக் கல்வி	100,89	73	101,62
2 உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.	57,37	53	57,90
3 மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.	6,80	8,37	15,17
4 கல்லூரிக் கல்வி ..	19,62	88	20,50
5 சிறப்புக் கல்வி	59	55	1,14
6 தேசிய மாணவர் படை, விளையாட்டு முதலியவை.	1,56	40	1,96
7 பிற இனங்கள் ..	1	..	1
8 தொழில் நுட்பக் கல்வி.	5,99	97	6,96
மொத்தம்—277. கல்வி..	1,92,83	12,43	2,05,26
278. கலை, பண்பாடு	25	16	41
தொல்பொருள் ஆராய்ச்சி	10	6	16
ஆவணக் காப்பகமும் அரும் பொருட்காட்சி சாலைகளும்.	30	1	31
பொது நூலகங்கள் ..	1,33	2	1,35
	1,98	25	2,23

இணைப்பு.

(1)	(2)	(3)	(4)
		(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)	
288. சமூகப் பாதுகாப்பு பும் நலனும் (ஊனமுற் றோருக்கான பள்ளிகள் முதலியன).	51	1	52
பலவகை	2	..	2

மொத்தம்	மானியக்	1,95,84	12,69	2,08,53
கோரிக்கை 17—கல்வி.				

3. கல்வி வளர்ச்சிக்காகக் செய்யப்பட்டுள்ள மேற்கண்ட நிதி ஒதுக்கங்கள் தவிர பள்ளி, கல்லூரிக் கட்டிடங்கள், கடன்கள் முதலியவற்றிற்காக பிற கோரிக்கைகளின் கீழ் 1979-80-ல் செய்யப்பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கம் வருமாறு :—

	திட்டத்தின் கீழ் வராத செலவு.	திட்டச் செலவு.	மொத்தம்.
(1)	(2)	(3)	(4)

பொதுக் கல்வி.

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

(அ) வருவாய்க் கணக்கில் செலவு—

314. சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகள்— ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.	..	1,00	1,00
--	----	------	------

சமூகக் கல்வி.. ..	..	8	8
-------------------	----	---	---

மானியக் கோரிக்கை 37—

பொதுப் பணி—

அரசுப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.	4	10	14
-----------------------------	---	----	----

266. தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்ற ஆசிரியர்களுக்கு ஒய்வூதியம்.	6,57	..	6,57
---	------	----	------

1979 மார்ச் 26]

பொதுக் கல்வி—தொடர்ச்சி.

திட்டத்தின் திட்டச்
கீழ் செலவு. மொத்தம்.
வராத
செலவு.

(1)

(2)

(3)

(4)

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

(ஆ) வருவாய்க் கணக்கின்
கீழ் வராத செலவு—

459. மூலதனச் செலவு— அலுவலகக் கட்டிடங்கள்.	..	1	1
477. மூலதனச் செலவு அரசுப் பள்ளிகள், கல் லூரிகளுக்குக் கட்டிடங் கள்.	..	4,70	4,70
483. வீட்டு வசதிக்கான மூலதனச் செலவு.	..	2	2
767. கடன்கள்—தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக் குத் திருமணக் கடன்.	1	..	1
677. தேசிய கடன் படிப்புதவி தொகைகள்.	40	..	40
மொத்தம்—பொதுக் கல்வி	7,02	5,91	12,93

தொழில் நுட்பக் கல்வி.

477. அரசுத் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையக் கட்டிடங்களுக்கான மூலதனச் செலவு.	4	20	24
677. தொழில் நுட்பக் கல்வி மாணவர்களுக் குக் கடன்கள்.	9	..	9
தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களுக்குக் கடன்.	..	6	6
மொத்தம்—தொழிற் கல்வி	13	26	39
மொத்தம்—பொதுக் கல்வியும் தொழிற் கல்வியும்.	7,15	6,17	13,32

மேற்சொன்ன நிதி ஒதுக்கங்களைக் கணக்கிற் கொண்டால் 1979-80-ல் கல்விக்காக செலவிடப்படும் தொகை ரூபாய் 222 கோடியாகும்.

[1979 மார்ச் 26]

4 (i) தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலப் பள்ளிகள், விடுதிகள், தாழ்த்தப்பட்டோர் பழங்குடி வகுப்பினர், பின்தங்கிய வகுப்பினரைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் படிப்பு உதவித் தொகைகள், முதலியவற்றிற்கான செலவும் சீர்திருத்தப் பள்ளிகள், தொழிற் பயிற்சி நிறுவனங்கள் போன்றவற்றிற்கான செலவுகளும் மேற்படி செலவினங்களின்கீழ் வாரா. இந்த இனங்களின் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூபாய் 30 கோடியாகும்.

(ii) மருத்துவக் கல்வி, வேளாண்மைக் கல்வி, கால்நடை மருத்துவக் கல்வி ஆகியவற்றிற்கு, அந்தந்தத் துறைகளின்கீழ் தனித்தனியாக ஒதுக்கியுள்ள நிதி மொத்தம் சுமார் ரூபாய் 12 கோடி. மேற்கண்ட இரு இனங்களுக்கு ஆகும் செலவையும் (ரூபாய் 30 கோடியும், ரூபாய் 12 கோடியும்) கணக்கில் கொண்டால், 1979-80-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் கல்வி வளர்ச்சிக்கான மொத்தச் செலவு சுமார் ரூபாய் 264 கோடியாக இருக்கும்.

5. எல்லாத் தலைப்புகளின்கீழும் (277—கல்வி; 477—கல்வி மூலதனச் செலவு; 677—கடன் முதலியன) கல்விக்காக 1979-80 ஆம் ஆண்டில் செய்யப்பட இருக்கும் திட்டப் பணிகளின் செலவு விவரம் வருமாறு: (கூட்டல் குறிக்குப் பின்னர் உள்ள இலக்கங்கள் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களுக்கான செலவினைக் குறிக்கும்).

1979--80-ல்.

(1)	(2)	(3)	(4)
	பொறுப்பேற்ற செலவினம்.	புதியதாக ஒப்பளிப்பு வழங்கும் செலவினங்கள்.	மொத்தம்

(ரூபாய் இலட்சத்தில்.)

பொதுக் கல்வி—

1. பள்ளிக் கல்வி ..	64 + 14	1,31	1,95 + 14
2. மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.	7,21	4,35	11,56

1979 மார்ச் 26]

(1)	(2)	(3)	(4)
	(ரூபாய் இலட்சத்தில்)		
3. கல்லூரிக் கல்வி ..	83	36	1,19
	+1,04		+1,04
4. கட்டட வகையில் பொதுப்பணித் துறைச் செலவு.	65	..	65
	9,33	6,02	15,35
	+1,18		+1,18
தொழில் நுட்பக் கல்வி ..	54	38	92
	+33		+33
சத்துணவு — நண்பகல் உணவு.	..	10	10
கலைப் பணிகள் ..	21	14	35
	+3		+3
பெரு மொத்தம்	10,08	6,64	16,72
	+1,54		+1,54

மாநில கல்வி ஆலோசனைக் குழு.

6. 1958-66 ஆம் ஆண்டுகளில் கல்வி பற்றி அரசுக்கு ஆலோசனை கூற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்ட குழு ஒன்று செயல்பட்டு வந்தது. அக்குழுவைப் புதுப்பிக்க முடிவு செய்து அரசு அண்மையில் “மாநில கல்வி ஆலோசனைக் குழு”-வை மீண்டும் அமைத்துள்ளது. அக்குழுவின் தலைவர் கல்வி அமைச்சர். சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள் 15 பேர்களும் மேலவை உறுப்பினர்கள் 9 பேர்களும் ஆக 24 பேர்கள் உறுப்பினர்களாவர். குழுவின் முதல் கூட்டம் விரைவில் கூட்டப்படும். கல்விக் கொள்கை பற்றிய அனைத்து விஷயங்களும் பற்றியும் அக்குழு அரசுக்கு ஆலோசனை கூறும்.

[1979 மார்ச் 26]

II. பள்ளிக் கல்வி.

(i) பொது.

1. கல்விச் செலவில் பெரும் பகுதி பள்ளி கல்விக்குத்தான் ஆகிறது. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் கல்வி மானியத்திற்கான ரூபாய் 209 கோடியில், பள்ளிக் கல்விக்கு ஒதுக்கியுள்ள தொகை சுமார் ரூபாய் 160 கோடியாகும். 1-8-1978 அன்றைய நிலவரப்படி தமிழ் நாட்டில் மொத்தம் 36,238 பள்ளிகள் இருந்தன. அவற்றில் தொடக்கப்பள்ளிகள் 27,425; உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் 5,705; உயர் நிலைப் பள்ளிகள் 3,108 (912 மேல் நிலைப் பள்ளிகள் உட்பட). அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் பணி செய்து வந்த ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை $2\frac{1}{2}$ இலட்சம். பயின்று வந்த மாணவர்கள் எண்ணிக்கை 85.43 இலட்சம் (மேல் நிலைப் பள்ளி முதல் வகுப்பில் பயின்று வந்த 1.14 இலட்சம் மாணவர்கள் உட்பட). இந்த 36,238 பள்ளிகள் மற்றும் வேறு சிறப்புப் பள்ளிகள் ஆகியவற்றின் நிருவாகவாரி விவரங்கள், ஆசிரியர், மாணவர் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றை இணைப்பில் காணலாம்.

2. 1978-79-ல் 6-11, 11-14, 14-17 வயதுத் தொகுதியினருள் முறையே 94 சத வீதம், 58 சதவீதம், 30 சதவீதம் சிறுவர் சிறுமியர் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டு இருந்தனர். விரிவான விவரங்கள் இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

3. 1979-80 ஆம் ஆண்டில் (6-11, மற்றும் 11-14 வயதுத் தொகுதிக்குக்காக) 1,000 இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர் பதவிகளும், (உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து) 200 உடற் பயிற்சி ஆசிரியர் பதவிகளும், உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு 200 பி.டி. தலைமை ஆசிரியர் பதவிகளும், உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 200 பி.டி. தரப் பதவிகளும் ஏற்படுத்தப்படும். உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உள்ள பகுதி நேரக் கைத்தொழில் ஆசிரியர் பதவிகளில் 200 முழு நேரப் பதவிகளாக உயர்த்தப்படும். (மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு ஏற்படுத்தப்படும் கூடுதல் பதவிகளின் விவரம் பின் அத்தியாயத்தில் தரப்பட்டுள்ளது.)

4. ஆசிரியர்களோடு கல்வித்துறை நல்ல தொடர்பு வைத்துக் கருக்கை செய்து “தமிழ் நாட்டில் கல்வி” என்னும் பெயரில் காலாண்டு இதழ் ஒன்றை வெளியிட அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தலைமையில் உள்ள ஆசிரியர் குழு ஒன்று அதை வெளியிடும். அதன் முதல் இதழ் விரைவில் வெளிவரும்.

1979 மார்ச் 26]

பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடுகள்.

5. பள்ளிகளில் உள்ள வசதிகளைப் பெருக்கும் நோக்குடன் மக்கள் முயற்சியையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டும்வகையில் (1978 செப்டம்பர் முடிய) பள்ளி சீரமைப்பு மாநாடுகள் 578 நடந்துள்ளன. பொதுமக்களிடமிருந்து ரூபாய் 14.32 கோடி மதிப்புள்ள பொருள்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. இத்திட்டத்தின் கீழ் இப்பொழுது அறிவியல்—நூல் நிலைய மேம்பாட்டிற்கான வசதிகளைப் பெறுவதில் நாட்டம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. பொதுமக்களின் நன்கொடையைக் கொண்டு 1978 செப்டம்பர் வரை ரூபாய் 3.03 கோடி செலவில் 41.22 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இலவசமாகச் சீருடை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வித் துறை நிருவாகம்.

6. தற்பொழுது தலைமைக் கல்வி அலுவலர்கள் 12 ; மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்கள் 48 ஆகியோர் உள்ளனர். பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்கள் சரகங்கள் 396 உள்ளன. கல்வித் துறை நிருவாகத்தை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மேலும் ஒரு தலைமைக் கல்வி அலுவலர் பதவி (தருமபுரி மாவட்டத்துக்கு); மேலும் ஒரு மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் பதவி (சென்னைக்கு); மேலும் 15 பள்ளித் துணை ஆய்வாளர் பதவிகள் ஆகியவை புதியதாக ஏற்படுத்தப்படும்.

(ii) தொடக்கக் கல்வி.

மாணவர் சேர்க்கை.

1. 6-11 வயதுத் தொகுதிச் சிறுவர்களில் 94 விழுக்காட்டினரும், 11-14 வயது தொகுதிச் சிறுவரில் 58 விழுக்காட்டினரும், இதுவரைப் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். இவ்விரு வயதுத் தொகுதிகளின்கீழ் 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 3.21 இலட்சம் மாணவ மாணவியரும், 1978-79-ல் 1.93 இலட்சம் பேரும் கூடுதலாகச் சேர்க்கப்பட்டனர். 1978-79 ஆம் ஆண்டில் இருந்த 33,130 தொடக்கப் பள்ளிகளில் படித்த மொத்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 67.46 இலட்சமாகும். வேலை பார்த்த ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை 1,81,087 ஆகும். ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் 1:37 ஆகும்.

2. தொடக்கப் பள்ளியில் சேரும் மாணவ மாணவியர் தொடர்ந்து படிக்காமல் இடையிலேயே பெரும் எண்ணிக்கையில் பள்ளியிலிருந்து நின்றுவிடும் நிலையை மாற்றப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன. 1972-73 முதல் 1976-77 முடியவுள்ள ஆண்டுகளின் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து, முதல் வகுப்பில் சேரும்

[1979 மார்ச் 26]

மாணவர்களுள் 58 விழுக்காட்டினரே 5ஆம் வகுப்பு வரைத் தொடர்ந்து படிக்கின்றனர் என்றும் மீதி 42 விழுக்காட்டினரும் இடையிலேயே பள்ளியை விட்டு நின்றுவிடுகின்றனர் என்றும் தெரிகிறது. தொடக்கப்பள்ளி நண்பகல் உணவுத் திட்டம், இலவசமாகப் புத்தகங்கள், சுற்பலகைகள் வழங்கும் திட்டம் போன்றவை மாணவ மாணவியர் பள்ளியை விட்டு இடையில் நின்று விடாமல் தொடர்ந்து படிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதையும் நோக்கமாகக் கொண்டவை. இவற்றோடு 1977-78 முதல் மாநிலத்தில் 1-3 வகுப்புகளில் மாணவர்கள் அனைவரையும் மேல் வகுப்பிற்கனுப்பும் முறை செயல்படுத்தப்படுகின்றது.

நண்பகல் உணவுத் திட்டம்.

3. அனைத்துத் தொடக்கப் பள்ளிகளிலும் நடைமுறையில் உள்ள நண்பகல் உணவுத் திட்டம், பள்ளிகளில் மாணவர் சேர்க்கையை உயர்த்துவதிலும், மாணவர் தொடர்ந்து பள்ளிக்க வரும்படி செய்வதிலும் சிறந்த இடத்தைப் பெறுகிறது. இப் பள்ளிகளில் பயில்கின்ற மாணவர் தொகையில் மூன்றில் ஒரு பங்காகிய மிகவும் ஏழைக்குடும்பங்களிலிருக்கின்ற மாணவர்கள் இத்திட்டத்தால் நற்பயன் பெறுகின்றனர். தொடக்க-உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 1-8 வகுப்புகளில் பயிலும் ஏறத்தாழ 20.25 இலட்சம் மாணவர்களுக்கு இத்திட்டத்தின்கீழ் நண்பகல் உணவு வழங்கப்படுகிறது. அரிசன நல/பிற்பட்டோர் நலத்துறைகள் நடத்திவரும் பள்ளிகளில் பயிலும் சுமார் 1.65 இலட்சம் மாணவரும் இவ்வெண்ணிக்கையில் அடங்குவர். 1979-80 ஆம் ஆண்டில் நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ ரூ. 5.37 கோடி செலவிடப்படும். நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்காக மாநில அரசு ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 10 காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு மானியம் அளிக்கிறது. உள்ளாட்சி மன்றங்கள் ஒரு மாணவனுக்கு நாளைக்கு 5 காசு வீதம் ஆண்டுக்கு 200 நாட்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்க வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. கேர் நிறுவனத்திலிருந்து இலவசமாக ஆண்டுதோறும் கிட்டும் சுமார் 20,000 டன் உணவைத் தொடக்கப் பள்ளி நண்பகல் உணவுத் திட்டம் பயன்படுத்துகிறது.

4. மைய சமையற்கூடத் திட்டம் செங்கற்பட்டு, தென் ஆர்க்காடு, வட ஆர்க்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் செயல்பட்டு வருகிறது. அங்கு நவீன அடுப்புகளில் சுகாதார முறைப் படி சமைக்கப் பெற்ற உணவு சுற்றுப்புறங்களிலுள்ள பள்ளிகட்கு மூடப்பட்ட வண்டிகளில் எடுத்துச் சென்று வழங்கப்படுகிறது. இம்மாவட்டங்களில் இயங்கிவரும் 97 சமையற் கூடங்களும் கேர் நிறுவனத்தாரின் 2 கோடி ரூபாய் நிதியுதவியுடன் நிறுவப்பட்டவையாகும். இம்மாவட்டங்களில் சுமார் 4 இலட்சம் மாணவர்கட்கு அவை, பகல் உணவு வழங்கிவருகின்றன.

1979 மார்ச் 26]

மைய சமையற்கூடங்கள் விருந்து பள்ளிகட்கு உணவை எடுத்துச் சென்று வழங்க 224 உந்து வண்டிகளையும் கேர் நிறுவனம் வழங்கியது. இந்த பெட்ரோல் வண்டிகள் பயன்படாத வகையில் பழுதாகும் போது புதிதாக வாங்கும் வண்டிகளை டீசல் வண்டிகளாக வாங்கினால் செலவு குறையும். ஆகையால் அவ்வாறே படிப்படியாகச் செய்யப்பட்டு வருகிறது. கடந்த 3 ஆண்டுகளில் அவ்வாறு 33 டீசல் வண்டிகள் வாங்கப்பட்டன. இவ்வண்டிகளையும், சமையல் சாதனங்களையும் பழுது பார்க்க 'கேர்' நிறுவனத்தின் உதவியுடன் தென்னார்க்காடு மாவட்டம் விக்ரவாண்டியில் ரூ. 15 இலட்சம் செலவில் அமைக்கப்பட்ட ஒரு பணிமனை செயல்பட்டு வருகிறது.

5. மைய சமையற்கூடத் திட்டத்தைப் படிப்படியாகப் பிற மாவட்டங்களுக்கும் விரிவாக்குவது நல்லதென்று கருதப் படுகிறது. மைய அரசு ஒப்புதலளித்தால் இதற்கான தொடராச் செலவில் 45 விழுக்காட்டை 'கேர்' நிறுவனம் ஏற்றுக்கொள்ளும். 1979-80-ல், முதல் கட்டமாக தருமபுரி மாவட்டத்தில் (90,000 மாணவர்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க) 16 சமையற் கூடங்களும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் (1,76,000 மாணவர்களுக்குப் பயனளிக்கத்தக்க) 32 சமையற் கூடங்களும் ஏற்படுத்த முடிவு செய்து, அதற்காக கேர் உதவியைப் பெற மைய அரசிடம் ஒப்புதல் கோரி அவ்வரசின் சமுதாய நலத்துறைக்கு எழுதப் பட்டுள்ளது. இந்த 48 சமையற்கூடங்களையும் அமைக்க மொத்தம் ரூ. 1,44 இலட்சம் ஆகும். அதில் ரூ. 65 இலட்சத்தை கேர் நிறுவனமும் ரூ. 79 இலட்சத்தை மாநில அரசும் ஏற்க வேண்டியிருக்கும்.

6. நண்பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்களைச் சீராகச் சேமித்து அவ்வப்பொழுது வழங்கிட 'கேர்' நிறுவன உதவியுடன் ஏறத்தாழ ரூ. 30 இலட்சம் செலவில் வட்டாரக் கிடங்குகள் ஒன்பதும் அடையாற்றில் மையக் கிடங்கு ஒன்றும் கட்டப்பட்டுள்ளன. 'கேர்' உதவியுடன் மேலும் 3 கிடங்குகளை கட்ட மைய அரசின் ஒப்புதலை இவ்வரசு கோரியுள்ளது.

இலவசப் புத்தகங்கள் வழங்குதல்.

7. 1—3 வகுப்புகளில் பயில்வோரும், நண்பகல் உணவு பெறுவோருமான ஏழை மாணவர்களுக்கு முதல் வகுப்பில் பாடப் புத்தகங்களும், சிலேட்டும், இரண்டு, மூன்று வகுப்புகளில் பாடப் புத்தகங்களும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன. ஆண்டுதோறும் 13 இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மாணவர்கள் இதனால் பயனடைந்து வருகின்றனர். 1972-73 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பாட நூல்கள் தருவதற்கு ஆகும் செலவினைத் தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனமே தனது நிதியிலிருந்து ஏற்று

[1979 மார்ச் 26]

வருகிறது. இதற்காக அந்நிறுவனம் ஆண்டு தோறும் ரூ. 25 இலட்சம் செலவிடுகிறது. முதல் வகுப்பு மாணவர்கட்கு சிலேட்டுகள் இலவசமாக வழங்கும் வகையில் ஆண்டுதோறும் அரசு சுமார் ரூ. 5 இலட்சம் செலவிடுகிறது.

8. தொடக்கப் பள்ளிகளில், அறிவியல் போதனையை மேம்படுத்தும் பொருட்டு பாடத்திட்டம் திருத்தியமைக்கப் பட்டுள்ளது. அறிவியல் சாதனங்கள் வாங்குதற் பொருட்டு ஒவ்வொரு தொடக்கப் பள்ளிக்கும் முன்னூறு ரூபாயும் ஒவ்வொரு உயர் தொடக்கப் பள்ளிக்கும் ஆயிரம் ரூபாயும் உதவித் தொகையாக வழங்கப்படுகின்றன. இதுவரை இதன் மூலம் 12,620 தொடக்கப் பள்ளிகளும், 3,980 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும் பயனடைந்துள்ளன. 1979-80-ல் மேலும் 200 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள் பயனடையும். கோயம்புத்தூரிலுள்ள அவினாசி லிங்கம் மனையியற் கல்லூரி மூலம் செயல்படுத்தி வரும் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தின் கீழ், கடந்த சில ஆண்டுகளில் கோயம்புத்தூர், நீலகிரி, கன்னியாகுமரி ஆகிய மாவட்டங்களில் மொத்தம் தொடக்கப்பள்ளி ஆகிரியர்கள் 5,700 பேருக்கு சத்துணவு மற்றும் உடல் நலம் பற்றிப் புத்துணர்வுப்பயிற்சி அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொடக்கப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.

9. பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதற் பொருட்டு உள்ளாட்சி நிறுவனங்கட்கும் தனியார் நிறுவனப் பள்ளிகட்கும் மானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1974-75-லிருந்து தொடக்கப்பள்ளி கட்டிட மானியம் ரூ. 10,000/17,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. நிருவாகத்தினர் தர வேண்டிய குறைந்த பட்ச பங்குத் தொகையும் ரூ. 5,000/8,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. 1979-80-ல் நகராட்சி மற்றும் தனியார் தொடக்கப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட மானியம் தர ரூ.4 இலட்சமும் அரசுத் தொடக்கப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 17 இலட்சமும் (முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளித்த கட்டட வேலைகளை முடித்திட ரூ. 7 இலட்சமும், புதிய வேலைகளுக்கு ரூ. 10 இலட்சமும்) ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1979-80-ல் ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளி கட்டிடங்களுக்காக ரூ. 1 கோடி சமுதாய வளர்ச்சித் துறையின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் செலவிடப்படும்.

உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள்.

10. தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஏறத்தாழ 33,000 தொடக்கப் பள்ளிகளுள் ஏறத்தாழ 29,000 பள்ளிகள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் அமைந்துள்ளன. அந்த 29,000 பள்ளிகளில், 23,000 பள்ளிகளை (சுமார் 19,900 தொடக்கப்பள்ளிகளும், 3,100 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நடத்தி வருகின்றன. தொடக்கக் கல்விக்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்கட்கு

1979 மார்ச் 26]

மானியம் வழங்குவதற்கான திருத்திய முறைப்படி (ஒரு ரூபாய் நில வரிக்கு 45 காசு என்று வசூலிக்கப்படும்) உள்ளூர் வரியில் 4/9 பாகம் தொடர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிக்கு வழங்கப்படுகிறது. 1971ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை அடிப்படையில் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலுமுள்ள மக்கள் தொகைக்கு தலைக்கு ரூ. 6 வீதம் கணக்கிட்டு வழங்கும் மானியமும், ஊராட்சி ஒன்றியக் கல்வி நிதிக்குச் செல்கின்றது. தொடக்கக் கல்விக்காக ஆகும் செலவில் எஞ்சியதை வட்டார வகைப் பாட்டிற்கு ஏற்ப அரசும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் பகிர்ந்து ஏற்கின்றன.

11. சுமார் 1,450 பள்ளிகளை (சுமார் 1,060 தொடக்கப் பள்ளிகளும், சுமார் 390 உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளும்) நகராட்சிகளும், சென்னை, மதுரை மாநகராட்சிகளும் நடத்தி வருகின்றன. நகராட்சிகள் கல்வி வரி வசூலிப்பதுடன் அவ்வாறு வசூலாகும் தொகையில் 50 விழுக்காட்டுக்கு ஈடான தொகையை அரசு மானியமாகவும் பெறுகின்றன. அத்துடன் நகராட்சிகள், மதுரை மாநகராட்சி ஆகியவற்றின் தொடக்கக் கல்விக் கணக்கில் துண்டு விழும் முழுத் தொகையினையும் அரசே ஈடு செய்து வருகின்றது.

(iii) உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.

1. 1978-79-ல் தமிழ்நாட்டில் 14-17 வயதுத் தொகுதியினர் 24,12 இலட்சம் பேர்கள் இருந்தனர். இவர்களுள் 30 விழுக்காடாகிய 7.27 இலட்சம் பேர் (மேல் நிலைப்பள்ளி முதலாண்டு வகுப்பில் பயின்று வந்த 1.14 இலட்சம் பேர் உட்பட) பள்ளிகளில் பயின்று வந்தனர். 1978-79-ல் இம்மாநிலத்தில் இருந்த 3,108 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 65,379 ஆசிரியர்களும், 16.83 இலட்சம் மாணவர்களும் இருந்தனர். (3,108 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 912-ல் மேல் நிலைப்பள்ளி முதல் ஆண்டு வகுப்பும் இருந்தன. அந்த 912 பள்ளிகளின் 1-10 வகுப்புகளுக்கான விவரங்களும் இப்புள்ளி விவரங்களில் அடங்கியுள்ளன.) 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 41 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் புதிதாகத் திறக்கப்பட்டன (அரசுப் பள்ளிகள் 33-ம், தனியார் பள்ளிகள் 8-ம்). இவற்றோடு “ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்ட” 9ஆவது பிரிவின் கீழ் சிறுபான்மைக் கல்வி நிறுவனங்கள் இவ்வாண்டு 17 உயர்நிலைப்பள்ளிகளைத் திறந்துள்ளன.

அறிவியல் கல்வி.

2. புதிய பாடத் திட்டத்தின் கீழ் ஆறாம் வகுப்பிலிருந்தே இயல்பியல், வேதியியல், உயிரியல் ஆகியவை தனித்தனிப் பாடங்களாகப் பயிலப்படுகின்றன. அறிவியல் ஆய்வுக் கூடங்களை

[1979 மார்ச் 26]

அமைப்பதற்கான திட்டத்தின் கீழ் தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு அரசு உயர்நிலைப்பள்ளிக்கும் ரூ. 55,000 செலவிடப்படுகிறது (ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காக ரூபாய் 37,000 மும், கருவிகளுக்காக ரூ. 18,000 மும்). தனியார் மற்றும் நகராட்சி உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் பெறும் மானியம் ரூ. 40,200 ஆகும். இதில் ரூ. 18,000 கருவிகளுக்காகும். இவற்றைப் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரே வாங்கி வழங்குகிறார். எஞ்சிய ரூ. 22,200 ஆய்வுக்கூட கட்டிடத்திற்காகும். கட்டிடத்திற்கான செலவில் 60 விழுக்காடு, அல்லது ரூ. 22,200 இதில் எது குறைவோ அது, என்ற அடிப்படையில் ஆய்வுக்கூட கட்டிடமானியம் வழங்கப்படுகிறது. 1978-79 முடிய 968 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் ஆய்வுக்கூட நிதியுதவி பெற்றிருந்தன. (கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் பயன் பெற்ற 75 பள்ளிகள் உட்பட). 1979-80-ல் மேலும் 25 உயர்நிலைப்பள்ளிகளுக்கு ஆய்வுக்கூடம் அமைக்கப்படும்.

3. இதுவரையில் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வசதியினைப் பெறாத கிராமப்புற உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் அறிவியல் கற்பிப்பதற்கு உதவும் வண்ணம் தற்போது 48 கல்வி மாவட்டங்களில் 42-ல் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு நடமாடும் அறிவியல் ஆய்வுக்கூட வண்டி உள்ளது. (இவற்றில் 6 வண்டிகள் 1977-78-ல் வாங்கியவை).

4. 1978 நவம்பரில் மதுரையில் மாநில அறிவியல் கண்காட்சி ஒன்று நடத்தப்பட்டது. 98 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் அதில் பங்கேற்றன. மாவட்ட நகரங்களிலும் அத்தகைய அறிவியல் கண்காட்சிகள் நடத்தப்படுகின்றன. மாணவர்களின் அறிவியல் ஆர்வத்தை வளர்ப்பதே இந்த அறிவியல் கண்காட்சிகளின் நோக்கமாகும்.

5. உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் நூலக வசதியை மேம்படுத்தும் நோக்கத்துடன், பொருத்தமான நூலக புத்தகங்கள் வாங்கப்பட்டு பள்ளிகளுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ரூ. 7 இலட்சம் இதற்குச் செலவிடப்பட்டது. 1979-80-ல் இப்பணிக்கு ரூ. 2 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒலி-ஒளிக் கல்வி.

6. அநேகமாக அனைத்துப் பள்ளிகளுமே சுய முயற்சியின் மூலம் அல்லது வட்டார மக்களின் முயற்சியின் மூலம் வானொலிப் பெட்டிகளைப் பெற்றுள்ளதனால் அவை வானொலியின் கல்வி ஒலிபரப்பின் மூலம் பயன்பெறுகின்றன. 700 உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் 16 மி. மீ. திரைப்படம் காட்டும் கருவிகளும், 1,250 பள்ளிகளில் துண்டுப்படம் காட்டும் கருவிகளும் உள்ளன. அந்தந்தப் பள்ளிகள் ஒலி-ஒளிக் கல்விக்கென மாணவர்களிடம் வசூலிக்கும் சிறப்புக் கட்டணத் தொகையைக் கொண்டு, ஒலி-ஒளிக் கருவிகள்

1979 மார்ச் 26]

வாங்கலாம். விலையுயர்ந்தனவும் மிகப் பயனுள்ளவையுமான திரைப்படங்களை அத்தொகையிலிருந்து வாங்க இயலாததால் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரகத்தில் உள்ய “மாநில திரைப்படச் சுருள் சேமிப்பகம்” பள்ளிகளுக்கு திரைப்படங்களையும் துண்டுப்படங்களையும் கடனாக வழங்கி வருகிறது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் அந்த சேமிப்பு நிலையத்தை வலுப் படுத்த கல்வித் திரைப்படங்களும் துண்டியடங்களும் ரூ. 1 இலட்சம் செலவில் வாங்கப்பட்டன. 1979-80-ல் இவ்வகையில் மேலும் ரூ. 25,000 செலவிடப்படும்.

7. தொலைக்காட்சி கல்விப்பணிக்கு மிகவும் பயன்படும் ஒரு நவீனக் கருவியாகும். சென்னையிலும் அதன் அண்மையிலும் உள்ள பள்ளிகள் சென்னைத் தொலைக்காட்சி நிலையத்தின் கல்வி ஒளிபரப்பின் மூலம் பயனடைகின்றன. பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரகத்தில் உள்ள “தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியைக் கல்விப் பணிக்குப் பயன் படுத்துவதற்கான அமைப்பு” பள்ளிகள் தொலைக்காட்சி கல்வி ஒளிபரப்பின் மூலம் நற்பயனை அடைய உதவி வருகிறது. சென்னை நிலைய ஒளிபரப்புப் பகுதியில் உள்ள பள்ளிகள் தம் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஆண்டுக்கு ரூ. 2 வசூலித்து தொலைக் காட்சிப் பெட்டிகள் வாங்கிப் பராமரிக்க பயன்படுத்த அரசு ஏற்கனவே அனுமதித்துள்ளது. கிராமப் புறங்களிலுள்ள பள்ளிகள் 15-க்கு தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளை அரசே வாங்கி அளிக்க 1979-80-ல் ரூ. 75,000 ஒதுக்கப்பட்டது. அப்பள்ளிகள் வசூலிக்கும் தொலைக்காட்சிக் கட்டணத் தொகையைக் கொண்டு அப் பெட்டிகளின் விலை தவணை முறையில் அரசுக்குத் திரும்பச் செலுத்தப்படும்.

பள்ளி இணையங்கள்.

8. சுமார் 2,178 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பள்ளி இணையங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றும் சுற்று வட்டாரத்திலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளோடும் உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளோடும் ஒத்துழைத்துப் பணியாற்றி அனைத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்குட் உதவுகின்றன.

உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடங்கள்.—

9. நகராட்சி மற்றும் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டிட மானியம் தர 1979-80-ல் ரூ. 9 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் கட்டிடப் பணிகளுக்காக 1979-80-ல் ரூ. 37 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. (முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளித்த பணிகளுக்கு 1979-80-ல் ஆகும் செலவுக்காக ரூ. 20 இலட்சமும், புதிய கட்டிட வேலைகளுக்காக ரூ. 17 இலட்சமும்).

[1979 மார்ச் 26]

படிப்பு உதவித் தொகைகள்.

10. தமிழ்நாட்டில் பள்ளிக் கல்வி எல்லா நிலைகளிலும் இலவசமாகும். கிராமப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கல்வியில் சிறந்து விளங்குகிறவர்களுமான மாணவர்களுக்கு, 1971-72 முதல் படிப்பு உதவித் தொகைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இத்திட்டத்தின்கீழ் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் புதிததாக நான்கு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் உதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. ஒரு முறை உதவித் தொகை பெற்ற மாணவர் பள்ளிக் கல்வியை முடித்து வெளிவரும் வரை இவ் உதவித் தொகையைப் பெறுவார். இத் திட்டத்திற்கென ஏற்கப்பட்ட பள்ளிகளில் மாணவர் படிப்பதாய் இருந்தால், உணவு விடுதியில் தங்கிப் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 1,000 மும், விடுதியில் தங்காமல் பள்ளிக்கு வந்து சென்று படிக்கின்ற மாணவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 500-ம் உதவித் தொகை வழங்கப்படும். இவ்வுதவித் தொகை பெறும் மாணவர்களுள் தம் விருப்பப்படி சாதாரணப் பள்ளிகளில் சேர்ந்து படிப்பவர்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ. 150 மட்டும் வழங்கப்படுகிறது. இந்த உதவித் தொகையைப் பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கை 1979-80-ல் (புதியதாகப் பெறுவோர் உட்பட) சுமார் 3,000 ஆக இருக்கும். (1978-79-லிருந்து ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் இப்படிப்புதவித் தொகையைப் புதிதாகப் பெறும் மாணவர் எண்ணிக்கை இரட்டிக்கப்பட்டது—அதாவது 2-லிருந்து 4 ஆக உயர்த்தப்பட்டது.)

11. இது தவிர, பர்மா, இலங்கை அகதிகள், முன்னாள் இராணுவத்தினர், தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினர், பழங்குடியினர், அரசியல் தியாகிகள் ஆகியோரது குழந்தைகளுக்கும் தாராளமாக கல்விச் சலுகைகள் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள்.

12. சென்னை தவிர மற்ற எல்லா மாவட்டங்களிலும் உயர் நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் மருத்துவ சோதனைக்கென நடமாடும் மருத்துவ வண்டிகள் இயங்கி வருகின்றன.

மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள்.

13. தமிழ்நாட்டில் 31 மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் உள்ளன. அவற்றில் பயில்வோர் 31,000 மாணவர்கள். ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை 1,100 ஆகும். இவை மாணவர்களிடம் கட்டணம் வசூலிக்கின்றன. பாட மொழி ஆங்கிலமாகும். இவை அரசு மானியம் பெறுவதில்லை. இவை முன்னர் சென்னை, மதுரைப் பல்கலைக் கழகங்களுடன் இணைந்திருந்தன. 1976-ம் ஆண்டிசம்பரிலிருந்து இவை பள்ளிக் கல்வி இயக்குனரின் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாற்றப்பட்டன. மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகளுக்காக தனி ஆயம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பள்ளிகளுக்குத் தனி ஆய்வாளர் ஒருவரும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார்.

1979 மார்ச் 26]

ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகள்.

14. ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகளில் பயிலும் ஆங்கிலோ-இந்திய மாணவர்களிடமிருந்து 1978-79-ம் ஆண்டிலிருந்து கற்பிப்புக் கட்டணம் எதுவும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. அம் மாணவர்களுடைய வருமானம் எவ்வளவாக இருந்தாலும் இச் சலுகை உண்டு (அப்பள்ளிகளில் பயிலும் ஆங்கிலோ இந்திய ரல்லாத பிற மாணவர்கள் கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்). இச் சலுகையால் ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளி நிருவாகங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்பை ஈடுகட்ட மானியம் தரப்படுகிறது.

15. ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகளில் தங்கிப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு உணவு மானியம் வழங்குவதிலும் ஒரு சலுகை தரப்பட்டுள்ளது. அதாவது பள்ளிப் படிப்புக் காலமாகிய 1-10 வகுப்புகளில் மொத்தம் 2 தடவை வரை தோல்வியுறுபவர்கள் உணவு மானியம் தொடர்ந்து பெறலாம் என்று இருந்தது மாற்றப்பட்டு 4 தடவை வரை தோல்வியுறுபவர்களுக்கும் அம் மானியத்தைத் தொடர்ந்து தரலாம் என தாராளமாக்கப் பட்டுள்ளது. ஆயினும் ஒரே வகுப்பில் மூன்றாவது ஆண்டாகப் பயில்பவர்களுக்கு இம்மானியம் கிடையாது.

(IV) பள்ளிப் பாடங்கள், பாடத் திட்டம், பள்ளிப் பாடநூல்கள் பாடத் திட்டத் திருத்தம்

1972-73-ம் ஆண்டிலிருந்து 1976-77-க்குள் படிப்படியாக 10 ஆண்டுப் பள்ளிப் படிப்பு அடிப்படையிலான புதிய பாடத் திட்டம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. கல்வி வல்லுநர்களைக் கலந்து பல்வேறு பாடங்களில் அப் புதிய பாடத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள அதிகப்படி சுமையை 1978-79 முதல் அனைத்து வகுப்புகளிலும் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டுள்ளது. கணிதத்தைப் பொறுத்தவரை 1978-79 முதல் அதிகப்படி சுமை குறைக்கப்பட்டதோடுகூட, கணிதப்பாடத்துக்கு 1-10 வகுப்புகளுக்கு முற்றிலும் திருத்திய பாடத்திட்டம் ஒன்றை அப்பாட வல்லுனர் குழு தயாரித்துத் தந்தது. அத் திருத்திய கணித பாடத்திட்டத்தை ஏற்று பின்வரும் கால அட்டவணைப்படி பள்ளிகளில் செயல்படுத்த ஆணையிடப் பட்டுள்ளது :—

ஆண்டு.

வகுப்புகள்.

1979-80 .. 1-2 (இவ் வகுப்புகளில் கணிதத்துக்குப் பாடநூல்கள் கிடையாது).

1980-81 .. 3, 6

1981-82 .. 4, 7, 9

1982-83 .. 5, 8, 10

[1979 மார்ச் 26]

பள்ளிப்பாட நூல்கள்.

2. பள்ளிகளுக்கான அரசுப்பாட நூல்களை வெளியிட்டு வழங்கும் பொறுப்பு 1970-ல் நிறுவப்பட்ட தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனத்துடையதாகும். 1979-80-ல் அந் நிறுவனம் ரூ. 4.60 கோடி விலையுள்ள சுமார் மூன்று கோடி எண்ணிக்கை பாடநூல் படிக்களை அச்சிட்டு வழங்க இருக்கிறது.

3. இந்நிறுவன புத்தகங்கள், 50 மொத்த விற்பனையாளர் (கூட்டுறவுச் சங்கங்கள்) மூலமாகவும், பதிவு செய்யப்பட்ட 2,200 சில்லறை வியாபாரிகள் மூலமாகவும் மாநில முழுவதும் விற்கப்படுகின்றன. பாட நூல்கள் உரிய காலத்தில் குறிப்பிட்ட விலையில் மாணவர் கட்டுக் கிடைக்க இந்நிறுவனம் வகை செய்துள்ளது.

(v) ஆசிரியர் பயிற்சி

இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளித்திட, இம்மாநிலத்தில் தற்போது 80 ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையங்கள் உள்ளன (இளஞ்சிறார் பள்ளி ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகள் நான்கு, ஆங்கிலோ-இந்திய ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்று, லேடி வில்லிங்டன் மற்றும் புனித கிறிஸ்டோபர் ஆசிரியர் பயிற்சி கல்லூரிகளில் கல்லூரிக்கு ஒன்றாக உள்ள செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி வகுப்புகள் இரண்டு ஆகியவை உட்பட). கடந்த பல ஆண்டுகளாக பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருமளவில் நிலவி வருவதால் ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளில் ஒரு ஆண்டு விட்டு மறு ஆண்டுதான் மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதுவும், குறைந்த எண்ணிக்கை மாணவர்களே சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

2. தற்போது இம்மாநிலத்தில் ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கில மொழி கற்பிப்பதில் பயிற்சி அளிக்கும் நிலையங்கள் ஒன்பது செயல்பட்டு வருகின்றன. சென்னை, கோயம்புத்தூர், திருச்சி ராப்பள்ளி ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் உள்ள மையங்கள் ஆண்டுதோறும் உயர்நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் 1,350 பேருக்கு (30 தொகுதியினர்; மூன்று வாரப் பயிற்சி) ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் மறு பயிற்சி அளிக்கின்றன. கடலூர், தஞ்சாவூர், சேலம், திருநெல்வேலி, வேலூர், மேலூர் ஆகிய ஆறு இடங்களிலும் உள்ள மையங்கள் ஆண்டுதோறும் உயர் தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் 2,700 பேருக்கு (60 தொகுதியினர்; நான்கு வாரப் பயிற்சி) ஆங்கிலம் பயிற்றுவிப்பதில் மறு பயிற்சி அளிக்கின்றன.

3. பெங்களூரில் உள்ள வட்டார ஆங்கிலப் பயிற்சி நிறுவனத்துக்கு ஆண்டுதோறும் உயர்நிலைப்பள்ளி பட்டதாரி ஆசிரியர்களுள் 50 பேர் 4 மாதப் பயிற்சி வகுப்புகள் இரண்டுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர்.

1979 மார்ச் 26]

4. ஆங்கிலப் பயிற்சி நிலைய ஆசிரியர்களும், வட்டார ஆங்கிலப் பயிற்சி நிறுவனத்தில் பயிற்சி பெற்ற பட்டதாரி ஆசிரியர்களும் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 3-5 வகுப்புகளில் ஆங்கிலம் கற்றுத் தரும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் 3 நாள் மறு பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தி வருகின்றனர். ஆண்டு தோறும் சுமார் 3,000 ஆசிரியர்களுக்கு இப்பயிற்சி அளிக்கப் படுகிறது.

5. ஆங்கிலப் பயிற்சி நிலைய ஆசிரியர்கள் அனைப்பொழுது பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் கற்றுத் தரப்படுவதற்கு ஏற்பாடு பார்வையிட்டும், விளக்க வகுப்புகள் நடத்தியும், கலந்துரையாடியும் பள்ளிகளில் ஆங்கிலம் பயிற்றுவிக்கப்படும் தரம் உயர உதவுகின்றனர். அந்நிலையங்களின் தலைமைப் பொறுப்பில் உள்ள ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைப்பள்ளிகளை ஆண்டுதோறும் மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் ஆய்வு செய்யப்போகும்பொழுது உடன் சென்று உதவுகின்றனர்.

(vi) தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி—பயிற்சி நிறுவனம்.

தமிழ் நாடு கல்வி நிறுவனம், தமிழ் நாடு அறிவியல் கல்வி நிறுவனம், மாணவர் கல்வித்தர மதிப்பீட்டிற்கான மாநிலப் பிரிவு, ஆகிய மூன்றையும் இணைத்து 1975-ல் தமிழ்நாடு கல்வியாராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. அது பள்ளிக் கல்வி நிலையில் ஆராய்ச்சி, பயிற்சி ஆகியவற்றைக் கவனித்து வருகிறது. இது பல ஆய்வுக் கருத்தரங்குகளையும், பயிற்சி வகுப்புகளையும், பணிப் பயிற்சிகளையும் நடத்தியுள்ளது. 28-8-1978-ல் இருந்து இந்நிறுவனம் அரசுத் தேர்வு இயக்குநர் பொறுப்பிலிருந்து பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் பொறுப்பிற்கு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

2. யுனிசெப் உதவியுடன் இக்குழு சோதனைத் திட்டங்கள் இரண்டை நடத்தி வருகின்றது. ஒன்று “தொடக்கக் கல்விப் பாடத் திட்டத்தைப் புதுப்பிக்கும் திட்டம்” இதன் கீழ் புதிய பாடத்திட்டம் ஒன்று சில பள்ளிகளில் செயல்படுகிறது. மற்றொன்று “சமுதாய வளர்ச்சியோடு இணைந்த கல்வி வளர்ச்சி”, இதன்கீழ் பள்ளிக் கல்வி, இளஞ்சிறார் கல்வி, பள்ளிசாராக் கல்வி ஆகிய மூன்றும் இணைந்த கல்வி முப்பது தொடக்கப்பள்ளிகளில் வழங்கப்படுகிறது.

3. பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 50 ஊர்களிலுள்ள தொடக்கப் பள்ளிகளின் மூலம் “கல்வி மூலம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கான ஒருங்கிணைந்த திட்டம்” ஒன்றை மாநிலக் கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனம் செயல்படுத்திவருகிறது. இதன் கீழ் கிராமப்புற வளர்ச்சிப் பணிகளில் ஆசிரியர்கள் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்றனர். மாணவர்களின் பெற்றோர்களும், பள்ளிகளையும்

[1979 மார்ச் 26]

விட்டு நின்றுவிட்ட சிறுவர்களும் சுயமாக வேலை செய்து ஓரளவு சம்பாதிக்க வகை செய்யும் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள அவர்களுக்கு அந்த ஆசிரியர்கள் உதவுகிறார்கள்.

4. தருமபுரி, வட ஆர்க்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதிய தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் மலைச் சாதியினரைச் சார்ந்த மாணவர்களுக்கு என்ன வேலை வாய்ப்புக்கள் உள்ளன என்பது குறித்த ஆய்வு ஒன்றை இந்நிறுவனம் மேற்கொண்டுள்ளது. அதற்காக அம்மாணவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதிய பின் மேற்கொண்டு என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றிய விவரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, ஆய்வுக்குப்பின் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

5. பிரிட்டிஷ் கவுன்சிலின் உடனுழைப்புடனும், உதவியுடனும் இக்குழு சென்னை, மதுரை, திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர்கள் நிலையங்களை நிறுவி யுள்ளது. கல்விப் பிரச்சினைகள் குறித்து அந்நிலையங்களில் ஆசிரியர்கள் ஒன்றாகக் கூடி விவாதித்து கருத்துப் பரிமாற்றம் செய்துகொள்கின்றனர்.

6. மேற்கண்ட திட்டங்கள் தவிர, இந்நிறுவனம் இதுவரை சுமார் 40 திட்டங்களையும் பல்வேறு வகை ஆராய்ச்சிகளையும் நிறைவேற்றியுள்ளது. அவற்றுள் நீண்ட காலப் பணிகள் சிலவும் குறுகிய காலப்பணிகள் சிலவும் ஆகும். 1979-80-ல் இந்நிறுவனம் ரூ. 2.20 லட்சம் செலவில் ஆசிரியர்களுக்குப் பல்வேறு பணியிருப்புப் பயிற்சிகளை நடத்தும்.

7. இந்நிறுவனத்தின் “தேர்வு முறை சீர்திருத்தப்பிரிவு” பள்ளித் தேர்வுகளில் செய்ய வேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் பற்றி ஆய்வு செய்து வருகிறது.

8. சென்னை, மதுரை, காரைக்குடி, கோயம்புத்தூர் ஆகிய இடங்களில் ஆசிரியர்களுக்கான “தொடர் கல்வி மையங்களைத்” தொடங்க அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இவற்றை நடத்தும் செலவில் பாதியை தேசிய கல்வியாராய்ச்சி, பயிற்சி நிறுவனம் ஏற்கும். அனைத்துவகை ஆசிரியர்களுக்கும் பல பாடங்களிலும் இம்மையங்கள் பயிற்சி அளிக்கும். கல்வி முறைகளில் ஏற்படும் வளர்ச்சியை ஆசிரியர்களிடையே பரப்பிட விரிவுரையையும், செயல்முறை வகுப்புகளையும் நடத்தும். பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும், ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களுக்கும் ஆலோசனை தரும் நிலையங்களாக இவை செயல்படுவதோடு அவர்கள் தங்கள் பாடங்களை நன்முறையில் கற்றுத்தர ஆயத்தம் செய்து கொள்வதற்கான வசதிகளையும் இம்மையங்கள் தரும். இத்தகைய தொடர் கல்வி மையங்கள் மேலும் சிலவற்றைத் தொடங்குவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

1979 மார்ச் 26]

(vii) பள்ளி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்களல்லாத
பணியாளர்களின் நலன்.

1. தமிழ் நாட்டில் உள்ள பள்ளிகளில் பணியாற்றி வரும் இரண்டரை இலட்சம் ஆசிரியர்களின் நலனில் அரசு இடைவிடாத நாட்டம் செலுத்தி வருகிறது.

2. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களின் ஊதியச் செலவு முழுவதையும் மாநில அரசே ஏற்றுக்கொள்கிறது. இம்மாநிலத்திலுள்ள அனைத்துப்பள்ளி ஆசிரியர்கட்கும் வழங்கும் ஊதியத்தால் ஏற்படும் செலவு 1970-71-ல் சுமார் ரூ. 55 கோடியாக இருந்தது. 1979-80-ல் சுமார் ரூ. 150 கோடியாக உயரும்.

3. மூன்றாவது சம்பளக் குழு சம்பள விகிதங்கள் அரசுப் பள்ளியல்லாத பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவனவாகும். பணியாளர்கள் பதவி உயர்வு இல்லாமல் நெடுநாள் இருப்பதைத் தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் அக்குழு பரிந்துரைத்துள்ள புதிய நடைமுறையும் அவர்களுக்குப் பொருந்தும். அம்முறையின்படி நடுத்தர அல்லது கீழ்நிலைப் பதவிகள் பல்வற்றில் பணி செய்பவர்கள் பத்தாண்டு பணி முடித்ததும் உயர் பதவிக்கோ அல்லது உயர்ந்த சம்பள விகிதம் கொண்ட தேர்வுநிலை அல்லது சிறப்பு நிலைத் தரப்பதவிக்கோ உயர்வு பெறலாம்.

4. இடைநிலை (செகண்டரி கிரேடு) ஆசிரியருக்கான தகுதி இருந்தும் தொடக்கநிலை (ஹையர் கிரேடு) ஆசிரியர்களாகத் தொடக்கப்பள்ளிகளில் பணியாற்றிவரும் ஆசிரியர்களுக்கு படிப்படியாக இடைநிலைப் பதவிகள் அளிக்கப் படுகின்றன. 1967-68 முதல் 1978-79 முடிய இவ்வாறு 2,950 தொடக்கநிலைப் பதவிகள் இடைநிலைப்பதவிகளாக உயர்த்தப்பட்டன—கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் உயர்த்திய 3,000 பதவிகள் உட்பட.

5. அரசுப் பள்ளிகளில் பி.டி. ஆசிரியர்கள், முதனிலைத் தமிழாசிரியர் ஆகிய பதவிகளுக்கு முறையான நேரடி நியமனம் தமிழ்நாட்டு அரசுப்பணியாளர் தேர்வுக் குழு மூலமாகவே செய்ய வேண்டியுள்ளது. அப்பள்ளிகளில் தற்காலிகமாக நியமிக்கப்பட்ட பி.டி. ஆசிரியர்கள், முதனிலைத் தமிழாசிரியர் ஆகியோருக்காகவென்றே தனியாக ஒரு தேர்வை அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணைக் குழு நடத்த இருக்கிறது. அவ்வாசிரியர்களுள் 31—3—1977 அன்றைய நிலவரப்படி ஓராண்டு தற்காலிகப்பணி (தொடர்ந்து அல்லது விட்டு விட்டு) முடித்திருந்து அந்நாளில் டணியிலிருந்தவர்களும் அந்நாளில் பணியில் இல்லாமலிருந்தால், அவ்வாறு ஓராண்டு பணி முடித்துவிட்டு 1—4—1974 அன்று அல்லது அதற்குப் பின் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களும் அத் தேர்வில் கலந்து கொள்ளலாம். அத்தேர்வு முடிந்ததும் இவர்களுடைய பணியை முறைப்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

[1979 மார்ச் 26]

ஏ. பி. பிரிவுகள் இணைப்பு.

6. ஊராட்சி ஒன்றியங்களை அமைத்தபின் 1960-61-ல் மாவட்டக் கழகங்கள் மறைந்தன. மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகள் 1963-ல் கல்வித் துறைக்கு மாற்றப்பட்டன. முன்னாள் மாவட்டக் கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 1-4-1970 வரை நியமிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களும் (அரசினால் 1-4-1970 வரை அரசு கழக உயர்நிலைப் பள்ளிகளாகத் தொடங்கி நடத்தப்பட்டு வந்த பள்ளிகள் உட்பட) பிற பணியாளர்களும் 1-4-1970 முதல் அரசுப் பணியாளர்களாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டனர். ஆனால், அவர்கள் தமிழ்நாடு கல்வித் துறை சார்புபணியில் 'பி' பிரிவு என்னும் ஒரு தனிப்பிரிவாக வைக்கப்பட்டனர். அரசு உயர்நிலைப் பள்ளி அலுவலர்கள், பள்ளி ஆய்வுப் பணி அலுவலர்கள், 'பி' பிரிவு பள்ளிகளில் 1-4-1970 அன்று அல்லது அதற்குப்பின் நியமிக்கப்பட்டவர்கள் ஆகிய அனைவரும் 'ஏ' பிரிவைச் சார்ந்தவர்களாவர்:—

7. மேற்சொன்ன 'ஏ', 'பி' இரண்டு பிரிவுகளையும் பின்வரும் முறைப்படி இணைத்து 2-11-78 அன்று ஆணை வெளியிடப்பட்டுள்ளது:—

(i) இதுவரை 'ஏ' பிரிவிலுள்ள அரசிதழ் பதிவு பெற்ற தலைமையாசிரியர்கள், அரசிதழ் பதிவுபெறாத தலைமையாசிரியர்கள், பி.டி. ஆசிரியர்கள், முதனிலை மொழி ஆசிரியர்கள், உடற் பயிற்சி இயக்குநர் ஆகியோருக்கு மாநில அளவில் பணிமூப்பு பட்டியல்கள் வைக்கப்பட்டு வந்தன. இனி அவை போன்ற மாநில அளவிலான பணி மூப்புப்பட்டியல்களை 'பி' பிரிவினருக்கும் பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் தயாரித்து வைத்து வரவேண்டும்.

(ii) "பி" பிரிவைச் சேர்ந்த ஒருவர் 31-3-70 அன்று எந்த பதவியில் இருந்தாரோ அந்தப் பதவியில் அவர் முறையான நியமனம் பெற்ற நாள் அடிப்படையில் அந்த "மாநில பணி மூப்பு பட்டியல்கள்" 'பி' பிரிவுக்கு தயாரிக்கப்படும்.

(iii) 2-11-78 அன்று காலியாக இருந்த பதவிகளையும் அதற்குப்பின் காலிவிழும் பதவிகளையும் நிரப்பும்பொழுது இரண்டு பிரிவுகளிடையே பல்வேறு பதவிகளை பின்வரும் விதிதங்களின்படி பகிர்ந்தளிக்க வேண்டும்.

2:3 விகிதத்தில் ஏ., பி. பிரிவுகளிடையே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டிய பதவிகள்.

(1) அரசிதழ்ப் பதிவு பெறாத தலைமை ஆசிரியர்களை அரசிதழ்ப் பதிவு பெற்ற தலைமை ஆசிரியராக பதவி உயர்த்தும் பொழுது;

[1979 மார்ச் 26]

(2) பி.டி. ஆசிரியர்களை அரசிதழ்ப் பதிவு பெறாத தலைமையாசிரியராக பதவி உயர்த்தும்பொழுது;

(3) செகண்டரி கிரேடு மற்றும் சிறப்பு ஆசிரியர்களை பி.டி. ஆசிரியராக பதவி உயர்த்தும்பொழுது;

5:3 விகிதத்தில் ஏ., பி. பிரிவுகளிடையே பகிர்ந்தளிக்க வேண்டிய பதவிகள்.

(1) இள நிலை உதவியாளரை உதவியாளராகப் பதவி உயர்த்தும்பொழுது;

(2) உதவியாளர்களை கண்காணிப்பாளர்களாக பதவி உயர்த்தும்பொழுது;

(3) அமைச்சப் பணியாளர்களை அவர்களுக்குரிய வேறு பதவிகளுக்குப் பதவி உயர்த்தும்பொழுது.

தனியார் பள்ளிகள்.

8. 1973 ஆம் ஆண்டு இயற்றிய தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) சட்டமும், அச்சட்டத்தின்கீழ் வகுத்த விதிகளும் 1—12—74 முதல் அமுலுக்கு வந்தன. அந்தச் சட்டத்தையும் விதிகளையும் எதிர்த்து சிறுபான்மையினர் கல்வி நிலையங்கள் பல உயர்நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு தொடுத்தன. அச்சட்டத்தின் பல பிரிவுகளும் விதிகளில் பலவும் சிறுபான்மையினர் கல்வி நிலையங்களுக்கு பொருந்த மாட்டா என உயர்நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனவே சிறுபான்மையினர் கல்வி நிலையங்களுக்கு அங்கீகாரம் வழங்குதல் போன்றவற்றிற்காக தனி விதிகள் 14—9—1977 அன்று வெளியிடப்பட்டன.

9. தனியார் பள்ளி நிருவாகங்களில் சிலவற்றால் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட ஆசிரியர்களை மேல்முறையீட்டில் பள்ளிக் கல்வித் துறை அதிகாரிகள், திரும்பவும் பணியில் சேர்க்க வேண்டும் என்று ஆணையிடும்பொழுது அந்நிருவாகங்கள் அவ்வாணையை செயல்படுத்த மறுக்கும் வருந்தத்தக்க நிலை இருக்கிறது. அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள், பிற பணியாளர்கள் ஆகியோரின் இன்னலைக் களைவதற்காக அரசு பின்வருமாறு ஆணையிட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு ஏற்பளிக்கப்பட்ட தனியார் பள்ளிகள் (முறைப்படுத்துதல்) விதிகள், 1974 இன் 18வது விதியின்கீழ் மேல் முறையீட்டு அதிகாரிகளாக தலைமைக் கல்வி அலுவலர்களும், இணை பள்ளிக் கல்வி இயக்குநரும் உள்ளனர். ஆசிரியர்களையோ பிறரையோ மீண்டும் பணியில் சேர்க்கும்படி அவ்வதிகாரிகள் பள்ளி நிருவாகத்திற்கு ஆணையிட்டு அவ்வாணையை செயல்படுத்த அந்நிருவாகம் மறுத்தால் பள்ளிக் கல்வித் துறையே

[1979 மார்ச் 26]

அந்நிருவாகத்தின் கீழ் உள்ள பணியாளர்களுக்கு நேரடியாக சம்பளம் வழங்க வேண்டும் என்று ஆணையிட்டுள்ளது. மேலும் அவ்வாறு பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியரை அல்லது பிற பணியாளரை அவர் பள்ளியிலிருந்து, கூடுதல் ஆசிரியர் தேவையாக உள்ள பிற பள்ளிகளுக்கு (தனியார், அரசு, அல்லது உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகள்) அவர் பதவியோடு சேர்த்து மாற்றிவிடவும் அரசு தலைமைக் கல்வி அலுவலர்களுக்கும், மாவட்ட கல்வி அலுவலர்களுக்கும் அதிகாரம் தந்துள்ளது. தனியார் உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் தனியார் ஆசிரியர் பயிற்சி நிறுவனங்களிலும் பாதிக்கப் படுபவர்களுக்கு தலைமைக் கல்வி அலுவலரும், தனியார் நடத்தும் இளஞ் சிறார் பள்ளி, தொடக்கப்பள்ளி, உயர் தொடக்கப் பள்ளி, சிறப்புப் பள்ளி ஆகியவற்றில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மாவட்ட கல்வி அலுவலரும் இவ்வாறு நிவாரணம் வழங்கலாம். பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்களை வேறு தனியார் பள்ளிகளுக்கு மாற்ற இயலாவிட்டால், அவர்களை (நியமன அதிகாரம் உடையவர்களைக் கலந்து) உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளிலும், அரசுப் பள்ளிகளிலும் (தேவையானால் வயது விதி முதலியவற்றை தளர்த்தி) நியமனம் செய்யலாம்.

10. சிறுபான்மையினர் அல்லாத பிற தனியார் பள்ளிகள் எல்லாம் தங்கள் பணியாளர்களை வேலைவாய்ப்பகங்கள் மூலமாகத்தான் தேர்ந்தெடுத்து நியமனம் செய்ய வேண்டும் என்று ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. அப்பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர் பதவிகளில் 18 விழுக்காடு பதவிகளை தாழ்த்தப்பட்டோர் மற்றும் மலை சாதியினருக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்றும் ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

11. மாநில அரசுப் பணியாளர்களுக்குப் பொருந்தும் தாராள ஓய்வூதிய விதிகள், தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி 1-6-1970 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கும், தனியார் பள்ளிகளிலிருந்து 1-4-1972 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு ஓய்வுபெறும் ஆசிரியரல்லாத பிற பணியாளர்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் ஓய்வூதியம் பணிக் கொடை முதலியவற்றை அரசுப் பணியாளர்களையொப்ப பெறுகின்றனர். ஓய்வுபெற்ற பிறகு ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கான இறுதி ஆணை பிறப்பிக்கப் படுவதில் ஏற்படும் காலத்தாழ்வினால் அல்லலுறாமலிருக்க தற்காலிக ஓய்வூதியமும் பணிக் கொடையும் பெறவும் (அரசு ஊழியர்களைப் போலவே இவர்களுக்கும்) வழி செய்யப்பட்டுள்ளது.

12. பணியிலிருக்கும்போது ஒருவர் இறந்து விட்டால், அவரது குடும்பத்திற்கு ரூ. 10,000 வழங்குவதற்கான “குழு ஈட்டுறுதித் திட்டம்” தனியார் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் பொருந்துவதாகும்.

1979 மார்ச் 26]

13. தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களும், அரசுப் பணியிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அவ்வப்போது அளிக்கப்படும் விடுப்பு நலன்கள் அனைத்தையும் பெறத் தகுதியுடையவர்களாவர்.

ஆசிரியர் நலனுக்கான தேசிய நிதி.

14. ஆசிரியர் நாளன்று 1977-78-ல் கொடிகள் விற்பதன் மூலம் வசூல் ஆன தொகை ரூ. 5.25 இலட்சம் ஆகும். இப்பொழுது கையிருப்பில் உள்ள தொகை ரூ. 44.90 இலட்சம் ஆகும். 1-4-78 முதல் 20-1-79 முடிய ஆசிரியர் நல தேசிய நிதிப் பணத்திலிருந்து உதவி பெறத்தக்க 1,797 ஆசிரியர்களுக்கு உதவித் தொகையாக மொத்தம் ரூ. 2.86 இலட்சம் வழங்கப்பட்டது.

15. 1977-78-லிருந்து ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு தொழில் படிப்பு படிக்க படிப்புதவித் தொகை வழங்கப்படுகிறது. பணியிலுள்ள, ஓய்வு பெற்ற, மற்றும் இறந்துவிட்ட ஆசிரியர்களின் பிள்ளைகளுக்கு இப்படிப்புதவித் தொகைகள் கிட்டும். பொறியியல், மருத்துவம், வேளாண்மை, கால்நடை மருத்துவம் ஆகிய படிப்புகளுக்கு மொத்தம் ஆண்டுக்கு 80 படிப்புதவித் தொகைகள் புதிதாக அளிக்கப்படுகின்றன. இப்படிப்புதவித் தொகை ஆண்டுக்கு ரூ. 500 ஆகும். இதனைப் பெறும் மாணவர்களின் தாய், தந்தையரின் மொத்த வருமானம் ஆண்டுக்கு ரூ. 8,000-க்கு (வீட்டு வாடகைப்படி, நகர ஈட்டுப்படி போன்ற வற்றை கணக்கிலெடுக்காமல்) மேல் போகக்கூடாது.

16. ஆசிரியர் நல தேசிய நிதிப் பணத்திலிருந்து சென்னையில் ரூபாய் 10 இலட்சம் செலவில் ஆசிரியர் இல்லம் ஒன்றைக் கட்ட ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

17. ஒவ்வொரு கல்வி மாவட்டத்திலும் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும், தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் இருவருக்கும், மாநில அரசு விருதுகள் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகின்றன. விருது பெறுபவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வெள்ளிப் பதக்கமும் ஒரு சான்றிதழும், ரொக்கப் பணம் ரூ.200-ம் அளிக்கப்படுகின்றன.

(viii) அரசுத் தேர்வுகள்.

பொதுத் தேர்வுகளின் முக்கியத்துவத்தையும் அவற்றை டெத்துவதில் உள்ள நுணுக்கங்களையும் கருத்தில் கொண்டு 1975 பிப்ரவரியில் அரசுத் தேர்வுத் துறை ஒரு தனித் துறையாக அமைக்கப்பட்டது. (28-8-78 முதல் அரசுத் தேர்வு இயக்குநரே பள்ளி சாராக் கல்வியையும் கவனித்து வருகிறார்.) 1978 ஆம் ஆண்டில் அரசுத் தேர்வு இயக்குநர் 36 தேர்வுகள் நடத்தினார். அவற்றை எழுதியவர்கள் 6 இலட்சம் பேர் : அவருக்கு உதவி செய்ய ஒரு இணை இயக்குநர் (இப்பதவி 78-79-ல் புதிதாக

[1979 மார்ச் 26]

ஏற்படுத்தியது), ஒரு துணை இயக்குநர், செயலர், 3 கூடுதல் செயலர்கள், ஒரு நேர்முக உதவியாளர், ஒரு முதுநிலை கணக்கு அலுவலர் ஆகியோர் உள்ளனர். முக்கியமான தேர்வுகளாகிய உயர்நிலைப் பள்ளி இறுதி தேர்வு (எஸ்.எஸ். எல்.சி.), ஆங்கிலோ இந்தியப் பள்ளி இறுதி தேர்வு(ஏ.ஐ.எஸ்.எல்.சி.)ஆசிரியர் பயிற்சி தேர்வு (டி.எஸ்.எல்.சி.) போன்றவை ஆண்டுக்கு இருமுறை நடைபெறுகின்றன.

எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு.

2. புதிய பத்தாண்டு பள்ளிப் படிப்பு முறை அமுலுக்கு வந்ததன் காரணமாக 1978 மார்ச்சிலும் அக்டோபரிலும் மூன்று வகை மாணவர்களுக்கு தனித்தனியே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வுகள் நடத்தப்பட்டன. விவரங்கள் வருமாறு—

ஆண்டும் மாதமும்.	தேர்வு எழுதிய மாணவர் எண் ணிக்கை.	தேறியவர் எண் ணிக்கை.	தேறி யோர் விழுக் காடு.
(1)	(2)	(3)	(4)
1978 மார்ச்-ஏப்ரல்—			
1. 11-வது வகுப்பு	2,17,564	1,07,540	59.3 சத வீதம் (பள்ளி மாணவர்) 17.2 சத வீதம் (தனியாக எழுதிய வர்கள்).
2. 1969 ஆம் ஆண்டு பாடத்திட்ட 11-ம் வகுப்பு.			
3. 10-வது வகுப்பு ..	2,30,836	1,15,696	50.1 சத வீதம்.

1978 நவம்பர்—

1. 1969 திட்டம் ..	27,114	பாடம்	பாடமாக
2. 11-வது வகுப்பு ..	22,613	தேர்ச்சி	பெறும்
3. 10-வது வகுப்பு ..	41,901	முறை	அமுலுக்கு
		வந்து விட்டபடியால்	
		தேறியவர்	எண்
		ணிக்கை	தரப்பட
		வில்லை.	

1979 மார்ச் 26]

மார்ச்-ஏப்ரல் தேர்வு 1,100 மையங்களிலும், நவம்பர் தேர்வு 453 மையங்களிலும் நடந்தது. 1978 ஏப்ரல், மே மாதங்களில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. விடைத்தாள்கள் 51 விடை திருத்தும் மையங்களில் 1,219 தலைமைத் தேர்வாளர்களையும், 13,538 உதவித் தேர்வாளர்களையும் கொண்டு திருத்தி முடிக்கப் பட்டன.

3. 18 வயது அடைந்தவர்களும், இம்மாநிலத்தின் ஏற்பளிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் 8-ம் வகுப்பு தேர்ச்சி பெற்றவர்களுமான அனைவரும், தனிப்பட்ட முறையில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுத அனுமதிக்கும் சலுகை தொடருகிறது.

பகுதி முறைத் தேர்வு.

4. மேல் வகுப்பில் சேருவதற்குத் தகுதி பெற வேண்டுமாயின் எஸ். எஸ். எல். சி. தேர்வில் ஒரே தடவையில் எல்லாப் பாடங்களிலும் தேர்ச்சி பெற வேண்டும் என்ற நிலை முன்னர் இருந்தது. இப்பொழுது அதை மாற்றி எஸ். எஸ். எல். சி, ஏ. ஐ. எஸ். எல். சி., ஒ.எஸ்.எல்.சி. (ஓரியண்டல் பள்ளியிறுதித் தேர்வு), மெட்ரிகுலேசன் ஆகிய அனைத்திலும் பகுதி முறைத் தேர்வுமுறையை அரசு அமுலுக்கு கொண்டு வந்துள்ளது. இம்முறையில் ஒரு மாணவன் தான் தவறியுள்ள பாடங்களை மட்டும் மீண்டும் எழுதி அதில் தேறினால் போதும். இது இந்த அரசு கல்வித் துறையில் கொணர்ந்துள்ள ஒரு முதன்மை வாய்ந்த சீர்திருத்தமாகும்.

5. 1976-ல் இருந்து ஏ.ஐ.எஸ்.எல்.சி. தேர்வையும் இத்துறையே நடத்தி வருகிறது. 1979 மார்ச்சிலிருந்து மெட்ரிகுலேசன் தேர்வையும் இத்துறையே நடத்தும்.

6. அரசுத் தேர்வு இயக்குநர் நடத்தும் பிற தேர்வுகள், ஆசிரியர் பயிற்சிதேர்வுகளும், மர வேலை, நெசவு, வேளாண்மை போன்ற தொழில்களில் கைத்தொழில் ஆசிரியர் சான்றிதழ் தேர்வுகளும், பிறவும் ஆகும்.

மேல்நிலைப் பள்ளித் தேர்வு.

7. 1980 மார்ச்சிலிருந்து மேல்நிலைப் பள்ளி இறுதித் தேர்வையும் அரசுத் தேர்வு இயக்குநரே நடத்துவார். இத்தேர்வுக்கான ஏற்பாடுகளை செய்து அதனை நடத்த அரசுத்தேர்வு இயக்குநர் தலைமையின் கீழ் ஒரு தனி வாரியம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. 1980 மார்ச்சில் மேல்நிலைப் பள்ளி இறுதித் தேர்வை செவ்வனே நடத்துவதற்கான தொடக்க நிலை வேலை இப்பொழுதே தொடங்கிவிட்டது.

[1979 மார்ச் 26]

ஈ. எஸ். எல். சி. தேர்வு.

8. எட்டாவது வகுப்பு நிலையில் நடைபெறும் தொடக்கப் பள்ளி இறுதி பொதுத் தேர்வு (ஈ.எஸ்.எல்.சி.) 1979 டிசம்பர் முதல் மீண்டும் நடைபெறும். முறையாக பள்ளிக்குச் சென்று படிக்காத இளைஞர்கள் நன்மைக்காக அது நடத்தப்படுகிறது. தேர்வு நடக்கும் மாதத்தின் முதல் தேதியன்று 14 வயது முடிந்திருந்தவர்கள் இத்தேர்வை எழுதலாம். அவ்வாறு 14 வயது முடிந்தவர்கள் முறையான பள்ளிகளில் கீழ்வகுப்புகள் எதிலாவது படித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அவர்கள் விரும்பினால், அவர்களும் இத்தேர்வை எழுதலாம். சமுதாயத்தின் நலிந்த பரிவினர் பள்ளிசாராக் கல்வி வசதிகளின் முழுப் பயன் எய்த இத்தேர்வு உதவும்.

1979 மார்ச் 26]

III. மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி.

மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி தமிழ் நாட்டில் 1978-79 முதல் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. 10+2+3 ஆண்டு முறைக் கல்வியின்+2 நிலையாகிய மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி இரண்டாண்டுகள் கொண்டது. அதன் முதலாண்டு வகுப்பு 1-7-1978 முதல் தொடங்கியுள்ளது.

2. மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை பள்ளிகளில் மட்டுமே தொடங்கிட அரசு முடிவு செய்தது. பெரும்பாலும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் ஒவ்வொரு நகராட்சியிலும் ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளியாவது இருக்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மேல்நிலைக் கல்வி வசதியளிப்பதற்கான பள்ளிகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. தொழில் சார்ந்த கல்விக்கு முதன்மையளிக்கும் மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி வசதி கிராமப்புற மக்களுக்கெல்லாம் எளிதில் கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்குடன் கிராமப்புறப் பகுதிகளின் தேவைக்கு முதன்மை தந்து அப்பள்ளிகள் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டன. 1978-79 பட்ஜெட் உரையில் மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி சுமார் 400 பள்ளிகளில் தொடங்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. எனினும் பொதுமக்கள் கோரிக்கைகளை கருத்தில் கொண்டு 912 பள்ளிகளில் (எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பள்ளிகள் 869; ஓ.எஸ்.எல்.சி. பள்ளி 1; ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகள் 24; மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் 18) மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன. அந்த 912 பள்ளிகளுக்கான நிருவாக வாரி விவரங்கள் வருமாறு:—

	ஆண்.	பெண்.	மொத்தம்.
அரசு (அரிசன நல, பிற்பட்டோர் நலத் துறைப் பள்ளிகள் 5 உட்பட).	379	34	413
நகராட்சி/மாநகராட்சிப் பள்ளிகள்.	36	15	51
தனியார் (எஸ்.எஸ்.எல்.சி.) ..	295	111	406
தனியார் ஆங்கிலோ-இந்தியன் பள்ளிகள் ..	..	..	24
தனியார் மெட்ரிகுலேசன் பள்ளிகள் ..	..	..	18
மொத்தம்	..	..	912

[1979 மார்ச் 26]

பெண்களுக்குத் தனியே மேல்நிலைப் பள்ளிகள் இல்லாத இடங்களில் ஆண்கள் மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் பெண்களும் அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். மேல்நிலைப்பள்ளி மாணவர்களின் பயிற்றுமொழி பற்றிய விவரங்கள் வருமாறு :—

	தமிழும் சிறுபான்மை மொழிகளும்.	ஆங்கிலம்.	மொத்தம்.
பொதுக் கல்வி ..	65,300	24,300	89,600
தொழில் கல்வி ..	22,200	2,200	24,400
மொத்தம் ..	87,500	26,500	1,14,000

418 மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் ஆங்கிலப் பாட மொழி வகுப்புகள் உள்ளன. அவ்வகுப்புகளின் எண்ணிக்கை 584 ஆகும். சிறுபான்மை மொழிகளைப் பயிற்று மொழிகளாகக் கொண்டு பயில்பவர்கள் எண்ணிக்கை சுமார் 800 ஆகும்.

3. 1978 மார்ச்சில் 11 ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேறிய 1,08,000 மாணவர்களில் 78,000 பேர் மட்டுமே கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் 1978-79-ல் சேர்ந்தார்கள். ஆனால் 1978 மார்ச்சில் நடந்த 10 ஆண்டு எஸ்.எஸ்.எல்.சி.யில் தேறிய 1,16,000 மாணவர்களுள் 1,14,000 பேர்கள் மேல்நிலைப்பள்ளி வகுப்பில் 1978-79-ல் சேர்ந்தனர். உயர்நிலைப்பள்ளிக் கல்விக்கு மேலான தரத்திலுள்ள கல்வி வசதியானது மேல்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி முறை அமுலுக்கு வந்ததன் காரணமாக சமுதாயத்தின் பல பிரிவினருக்கும் மிகப் பரவலாக கிடைத்திருக்கிறது என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகும். மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் பயிலும் 1,14,000 பேர்களுள் 24,400 பேர் தொழில் படிப்பு படிக்கின்றனர் என்பது மேலும் மனநிறைவு அளிப்பதாகும்.

பாடங்கள், பாடத்திட்டம், பாட நூல்கள்.

4. மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் என்னென்ன பாடங்கள் கற்றுத்தரவேண்டுமென்பதும், அப்பாடங்களுக்கான பாடத்திட்டமும் 1977 நவம்பரிலேயே ஏற்பளிக்கப்பட்டன. உயர்நிலைப்பள்ளிப் பாடத்திட்டத்திற்கும் பட்டப் படிப்புப் பாடத்திட்டத்திற்கும் இசைந்ததாகவும், இரண்டுக்கும் நல்ல இணைப்பு தருவதாகவும் மேல்நிலைப்பள்ளிப் பாடத்திட்டம் இருக்குமாறு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 26]

5. மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் பாட வேளைகளில் 25 சதவிகிதம் நேரம் முதல் பகுதி மொழியும் இரண்டாவது பகுதி மொழியும் ஆகிய இரண்டு மொழிகளைப் பயில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மூன்றாம் பகுதியாக, வேறு பாடங்களைப் பயில்வதற்காக மீதி 75 சதவிகித நேரம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாணவனும் முதல் பகுதியின் கீழ் தமிழை (அல்லது வேறு 12 மொழிகளுள் யாதேனுமொன்றை) படிக்க வேண்டும். இரண்டாம் பகுதியின் கீழ் ஆங்கிலம் பயிலவேண்டும். மூன்றாம் பகுதியின் கீழ் பொதுக் கல்வி பயில்பவர்கள் அறிவியல் பாடங்கள் அல்லது கலைப் பாடங்களில் ஏதாவது நான்கை எடுத்துப் பயிலவேண்டும். பகுதி மூன்றின் கீழ் தொழில் கல்வி பயில்பவர்கள் தொழில் பாடம் ஒன்றைப் பயிலவதோடு அத் தொழிலோடு தொடர்புடையதாக அறிவியல் அல்லது கலைப் பாடங்களில் இருந்து ஒரு பாடத்தையும் தேர்ந்தெடுத்துப் பயில வேண்டும்.

6. மேல் நிலைப்பள்ளி முதலாண்டு வகுப்புக்கான பாடங்களில் பெரும்பாலானவற்றுக்கான பாட நூல்களை தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் வெளியிட்டது. வல்லுநர் குழுக்களால் தயாரிக்கப்பட்ட அப்புத்தகங்கள் குறித்த காலத்தில் வெளிவந்தன. அப்பாடங்களில் 1979-80-ல் மேல்நிலைப்பள்ளி இரண்டாவதாண்டுக்குத் தேவையான பாட நூல்களையும் அந்நிறுவனமே வெளியிடும். பிற பாடங்களுக்கு புத்தகங்களின் படிகள் குறைவான எண்ணிக்கையிலேயே தேவைப்பட்டன. ஆகையால் அப்பாடங்களுக்கு தனியார் வெளியீட்டாளர்கள் வெளியிட்டிருந்த புத்தகங்களில் தகுதியானவற்றைத் தெரிந்தெடுத்து அவற்றைப் பயன்படுத்த பள்ளிக் கல்வி இயக்குநர் 1978-79-ல் அனுமதித்தார். அப்பாடங்களைப் பொறுத்தவரை 1979-80 லும் இரண்டாவதாண்டு வகுப்புக்கும் அதே முறை பின்பற்றப்படும்.

7. தொழில் பாடங்களுக்கு புத்தகங்கள் தயாரித்து வெளியிட மிகுந்த செலவாகும். அவற்றுக்கு நல்ல புத்தகங்களை தயாரிக்க காலமும் அதிகமாகும். எனவே தொழில் பாடங்கள் ஒரு நிலையான தன்மைக்கு வரும் வரை அவற்றுக்கு பாட நூல்கள் தயாரித்து வெளியிட வேண்டாமென கருதப்பட்டது. ஆயினும், அப்பாடங்களுக்கும் வழிகாட்டி நூல்கள் தயாரித்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கற்றுத்தர வேண்டிய முக்கியமான அம்சங்கள், செயல்முறையில் விளக்க வண்டிய சோதனைகள் முதலியவற்றை அவ்வழிகாட்டி நூல்கள்விளக்குகின்றன. தொழிற் பாடங்களைக் கற்றுத்தரும் கேல்லைப்பள்ளிகளுக்கு அந்நூல்கள் இலவசமாகத் தரப்பட்டும். தொழிற் பாட ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்துவதற்காக தயாரிக்கப்பட்ட இந்நூல்களைத் தொழிற் பாட மாணவர்களும்விரும்பினால் பயன்படுத்தலாம்.

[1979 மார்ச் 26]

கற்பிப்புக் கட்டணம், படிப்புதவித் தொகைகள் முதலியவை—

8. மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் தமிழையோ சிறுபான்மை மொழிகளையோ பாட மொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்கள் கற்பிப்புக் கட்டணம் எதுவும் தரவேண்டியதில்லை. அப் படி சிறுபான்மை மொழியில் பயில மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்ற காரணத்தால் ஆங்கிலத்தைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு பயில்பவர்களும் கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டியதில்லை.

9. மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் தொழில் பாடங்களைப் பயில்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்கள் பயிலும் தொழிலோடு இணைந்த தான கலை, அறிவியல் பாடம் ஒன்றைப் பயிலவேண்டும் என்பது மேலே சொல்லப்பட்டது. அந்த கலை/அறிவியல் பாடம் எந்த மொழியில் பயிலப்படுகிறது என்ற அடிப்படையிலேயே தொழிற் பாட மாணவர்கள் கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்துவது குறித்து முடிவு செய்யப்படுகிறது. அதாவது அந்த கலை/அறிவியல் பாடத்தை தமிழில் அல்லது சிறுபான்மை மொழியில் பயிலும் மாணவர் (தொழிற் பாடத்தை எந்த மொழியின் மூலமாக பயின்றாலும்) கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை.

10. சாதாரண மேல் நிலைப்பள்ளிகளில் ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாகக் கொண்டு பயில்பவர்கள் மாதம் ரூ. 20 வீதம் ஆண்டுக்கு 10 மாதம் கற்பிப்புக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். தாழ்த்தப்பட்டோர், மலைசாதியினர் மற்றும் பிற பட்ட வகுப்பினருக்கு வழக்கமாகவுள்ள கட்டணச் சலுகைகள் இங்கும் உண்டு.

11. மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் எந்த மொழியைப் பாட மொழியாகக் கொண்டு பயின்றாலும் பின்வருமாறு ஆண்டு தோறும் சிறப்புக் கட்டணம் செலுத்தவேண்டும் :—

	ரூ.
சிறப்புக் கட்டணம்	15
வசதிக் கட்டணம்	10
ஆய்வகக் கட்டணம்	20

12. கிராமப்புற மாணவர்களுக்கான படிப்புதவித் தொகைகள் ஆண்டுதோறும் ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் 4 மாணவர்களுக்கு புதியதாக வழங்கப்படுகிறது. இப் படிப்புதவித் தொகைகளைப் பெறுபவர்கள் தமது மேல் நிலைப் பள்ளிப் படிப்பு முடியும் வரை அத் தொகைகளைப் பெறலாம். தாங்கள் 10 ஆண்டு எஸ். எஸ். எல். சி. தேறிய பள்ளியிலேயே மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்பைப் படித்தாலும் சரி, வேறு பள்ளிகளில் படித்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு இச்சலுகை உண்டு.

ஆசிரியர்கள் தகுதி, சம்பள விகிதம் முதலியன.

13. மேல் நிலைப் பள்ளிப் பாடத் திட்டம் தரம் உயர்த்தப்பட்டதாகும். எனவே ஆசிரியர்களுக்கு பட்டமேற்படிப்புத் தகுதி தேவைப்படுகிறது. அப்பள்ளிகளில் கல்லூரிகளிலுள்ள விரிவுரையாற்றும் முறைப்படியல்லாமல் பள்ளிகளில் உள்ளதுபோல் கற்றுத்தரும் முறையே கடைப்பிடிக்கப்படுவதால் மேல் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியர் பயிற்சித் தகுதியும் இன்றியமையாததாகும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் கலை, அறிவியல் பாடங்களைக் கற்றுத்தரும் ஆசிரியர்களுக்குப் பின்வரும் தகுதிகளை அரசு நிர்ணயித்துள்ளது:—

பதவி.	பொதுப் படிப்பு.	பயிற்சித் தகுதி.	ஆசிரியராக அனுபவம்.
(1)	(2)	(3)	(4)
1. தலைமையாசிரியர்	பட்டமேற்படிப்பு (எம். ஏ./எம். எஸ். சி/ எம். காம்.)	பி. எட்./பி. டி.	பத்தாண்டு அனுபவம். (இந்தப் பத்தாண்டு களில் பள்ளிக் கல்வித் துறையின் கீழுள்ள மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர் ஆக இரண்டாண்டுகள் இருந்திருக்கவேண்டும்.)
2. கலை, அறிவியல் பாட ஆசிரியர்கள்,	மேல் நிலைப் பள்ளியில் கற்றுத் தர வேண்டிய பாடத்தில் பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதி.	பி. எட்./பி. டி.	..

14. மேற்சொன்ன முழுத்தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கான மூன்றாவது ஊதியக் குழு சம்பள விகிதங்கள் வருமாறு :

பதவி.		சம்பள விகிதம்.	
(1)	(2)	(3)	
	சாதாரண நிலை.	10 ஆண்டு பணி முடித்த பின் கிடைக்கும் தேர்வுத் தர நிலை.	
	ரூ.	ரூ.	
முழுத் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் —			
1. தலைமையாசிரியர்	750—50—1,350	850—50—1,200—60—1,500.	
2. கலை, அறிவியல் பாட ஆசிரியர் ..	675—35—885—45—1,200.	750—50—1,350.	

15. 1978-79 முதல் பதினேராவது வகுப்பு நீங்கிவிட்டபடியால் ஓரளவு பி. டி. ஆசிரியர்கள் “உபரி” யானார்கள். அவர்கள் வேலை இழக்காமல் பார்த்துக் கொள்வதற்கும், மேலும், பட்ட மேற்படிப்புத் தகுதியும் ஆசிரியர் பயிற்சியும் பெற்று உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வந்த ஆசிரியர்கள் மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு செல்ல வழி செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடனும், அவ்வாறு தகுதி பெற்றவர்களை மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் நியமிக்க அரசு அனுமதித்தது. அவ்வாறு முழுத் தகுதி பெற்ற ஆசிரியர்கள் போதுமான

எண்ணிக்கையில் உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் இல்லாத காரணத்தால், உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களில் (பட்டப் மேற்படிப்புத் தகுதி இல்லாமல்) பி.டி. மட்டும் உடைய ஆசிரியர்களும் அவர்கள் எந்தப் பாடத்தில் பட்டம் (பி.ஏ. / பி.எஸ்.சி./பி.காம்.) பெற்றுள்ளனரோ அந்தப் பாடத்தை மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் கற்றுத் தர அரசு அனுமதித்துள்ளது. மேற் சொன்ன முழுத்தகுதிகளையும் பெறாத மேல் நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கும், பாட ஆசிரியர்களுக்கும், அவரவர்களுக்கு உயர் நிலைப் பள்ளியில் என்ன சம்பள விகிதம் உண்டோ அதே சம்பள விகிதத்தில் தான் மேல் நிலைப் பள்ளியில் சம்பளம் தரப்படும். ஆனால் சிறப்பூதியமாக தலைமையாசியருக்கு மாதம் ரூ. 50-ம் ஆசிரியர்களுக்கு மாதம் ரூ. 25-ம் தரப்படும். இவர்கள் முழுத் தகுதி பெற்ற பின் மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்குரிய சம்பள விகிதத்தைப் பெறலாம். மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கலை, அறிவியல் பாடங்களை கற்றுத் தருவதற்கான ஆசிரியர் தேவையில் பெரும் பகுதி உயர் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களை (முழுத் தகுதி பெற்றவர்களும், பெறாதவர்களும்) மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் நியமித்து பூர்த்தி செய்யப் பட்டுள்ளது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1979 மார்ச் 26]

16. மேற்கொண்டு தேவையாயிருந்த கலை, அறிவியல் பாட ஆசிரியர்கள் தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய 1978-79-ல் மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 1,300 கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்பளிக்கப்பட்டன. 1979-80-ல் அப்பள்ளிகளுக்கு 1,740 கூடுதல் ஆசிரியர் பதவிகள் ஏற்படுத்தப்படும். இவ்வாசிரியர்கள் 870 சாதாரண மேல் நிலைப் பள்ளிகளிலும் பள்ளிக்கு இருவர் வீதம் முதல் பகுதி, இரண்டாம் பகுதி மொழிகளைக் (தேவையானால் மூன்றாம் பகுதியில் பயிலும் மொழிகளையும்) கற்றுத்தரப் பயன்படுத்தப்படுவார்கள்.

17. தற்பொழுது மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சிக் கல்வியை அந்தந்தப் பள்ளியிலுள்ள உயர் நிலைப் பள்ளி உடற்பயிற்சி ஆசிரியரோ அல்லது சாதாரண நிலை உடற்பயிற்சி இயக்குநரோ தாம் கவனித்து வருகிறார். அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வாய்ப்புகள் தர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் உள்ள அத்தகைய பதவிகளில் 400 பதவிகள் 1979-80 முதல் ரூ. 600—30—750—35—890—40—1,050 (தேர்வு நிலை : ரூ. 675—35—885—45—1,200) சம்பள விகிதத்தில் உடற்பயிற்சி இயக்குநர் பதவிகளாக உயர்த்தப்படும்.

18. மேல் நிலைப் பள்ளி அறிவியல் ஆசிரியர்களுக்கு ஆய்வுக் கூடங்களில் உதவி செய்ய வகை செய்ய வேண்டியுள்ளது. இதற்காக அறிவியல் ‘‘மானிட்டர்’’ களை ஏற்படுத்துவது குறித்து ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் தொழிற் பாடங்கள்.

19. மேல் நிலைப் பள்ளி மாணவர்களில் 25 விழுக்காட்டினர் தொழிற் பாடங்களைப் பயில முன் வந்திருப்பது இத் தொழிற் பாடங்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம் உண்டு என்பதற்கு அறிகுறியாகும். 709 மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒன்று அல்லது மேற்பட்ட தொழிற்பாட வகுப்புக்கள் உள்ளன. மொத்தம் உள்ள வகுப்புக்கள் 1,153 ஆகும்.

20. தொழிற்பாடம் பயில்வோர்கள் மொத்தம் 24,400 பேராவர். அவர்கள் பயிலும் தொழிற் பாடங்கள் 37 ஆகும். அவை 6 பெருந்துறைகளைச் சார்ந்தவையாகும். மிகப்பெரும் எண்ணிக்கையினர் (10,000-க்கு மேல்), பயில்வது வாணிகத்துறையைச் சார்ந்த தொழிற்பாடங்கள் ஆகும். பொறியியல், தொழில் நுட்பவியல் துறைகளைச் சார்ந்த தொழிற் பாடங்களை 6,700 மாணவர்களும் வேளாண்மைத் தொழிற் பாடங்களை 2,500 மாணவர்களும், மனையியல், மருத்துவம், இசை ஆகியத் துறைகளைத் சார்ந்த தொழிற் பாடங்களை மீதி தொழிற் பாட மாணவர்களும் பயில்கின்றனர்.

1979 மார்ச் 26]

21. தொழிற் பாட வகுப்புக்கள் 1,153-ல் 491-க்கான ஆசிரியர் தேவை உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் முன்னர் இருமுனைப் பாடங்களைக் கற்பித்து வந்த ஆசிரியர்களை மாற்றுவதன் மூலம் நிறைவேற்றப்பட்டது. மற்றப் பாடங்களைக் கற்றுத் தர மாதம் ரூ. 150 ஊதியத்தில் பகுதிநேர ஆசிரியர்களை அரசு நியமித்துள்ளது. இவர்கள் பல்வேறு துறைகளில் ஏற்கனவே பணிசெய்பவர்கள் ஆவார்கள். எனவே அவர்கள் பணி செய்யும் இடங்களிலேயே மாணவர்களுக்குத் தொழிற் பயிற்சியும் அவர்களைக் கொண்டே அளிக்கலாம். அந்தந்தப் பள்ளிகளில் உள்ள நிலைமைகளுக்கேற்ப தொழிற் பாடங்களுக்கான பள்ளி நேரம், பள்ளி நாட்கள் ஆகியவற்றை அமைத்துக் கொள்ள பள்ளிகளுக்கு அனுமதி தரப்பட்டுள்ளது.

22. 1979-80-ல் மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டாண்டு வகுப்புகளிலும் தொழிற் பாடங்களைக் கற்றுத் தருவதற்குத் தேவையான அளவுக்குக் கூடுதலாகப் பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

23. முதன் முதலாக 1978-79-ல் மாணவர்களிடையே “படிக்கும் பொழுதே பணம் ஈட்ட வகை செய்தல்” என்ற கொள்கை அடிப்படையில், மாணவர்களிடையே பொறுப்பு உணர்ச்சியை உருவாக்கும் நோக்கத்துடன் தொழிற் பாட வகுப்புகளில் ஆசிரியர்களுக்கு உதவ” தொழிற்பாட மாநிட்டர்கள்” நியமிக்க வகை செய்யப்பட்டது. இந்த மாநிட்டர்களுக்கு மாதம் ரூ. 20 வீதம் ஆண்டுக்கு 10 மாதங்களுக்கு ஊதியம் தரப்படும். ஒவ்வொரு தொழிற் பாடத்துக்கும் ஒரு மாநிட்டர் உண்டு. அந்தந்தப் பள்ளித் தலைமையாசிரியர்கள் தொழிற் பாட ஆசிரியர்களைக் கலந்து தகுதியுள்ள மாணவரை மாநிட்டராக நியமிப்பார். இரண்டாவதாண்டு மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்பு தொடங்கியதும் ஒவ்வொரு தொழிற் பாடத்திற்கும், முதலாவதாண்டுக்கு ஒருவர், இரண்டாவதாண்டுக்கு ஒருவர் ஆக இரண்டு மாநிட்டர்கள் இருப்பர்.

கட்டடங்களும் தளவாடங்களும்.

24. 1978-79-ல் தற்காலிக நடவடிக்கையாக மேல்நிலைப் பள்ளிகள் தேவையான அளவுக்கு விப்டு முறையைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டது. அந்தந்தப் பள்ளியின் வசதிக் கேற்ப விப்டு களின் வேலை நேரத்தை அமைத்துக்கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டது. அதே நேரத்தில் அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட வசதி செய்ய பெரும் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டது. 413 அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் அரிசன நலத்துறை, பிற பட்டோர் நலத்துறைப் பள்ளிகள் 5. மீதி 408 பள்ளிகள் பள்ளிக் கல்வித் துறையைச் சேர்ந்தவை. அந்த 408 பள்ளிகளில் பூந்தமல்லியிலுள்ள பார்வையற்றோர் பள்ளிக்குக் கூடுதல்

[1979 மார்ச் 26]

இட வசதி தேவையில்லை. மீதி 407 பள்ளிகளுக்கும் பள்ளிக்கு சுமார் ரூ. 1.57 லட்சம் செலவில் ஒரு வகுப்பறையும் ஒரு ஆய்வுக் கூடமும் இணைந்த கட்டடம் கட்டித் தர ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 133 பள்ளிகளுக்கான இக்கட்டட வேலைக்கு போன ஆண்டில் ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றுள் சுமார் 80 கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு அவற்றை பள்ளிகள் பயன்படுத்துகின்றன. 274 அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளுக்கான கட்டட வேலைகளுக்கு அண்மையில் ஏற்பளிக்கப்பட்டது. அனைத்துக் கட்டட வேலைகளும் 1979 ஜூனுக்கு முன் முடிவடையும். இரண்டாவதாண்டு மேல்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகள் தொடங்கும்பொழுது வகுப்பறை மற்றும் ஆய்வுக்கூட வசதி இவ்வாறு அப்பள்ளிகளில் ஆயத்தமாக இருக்கும்.

25. தனியார் மற்றும் நகராட்சி மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் கட்டடம் மற்றும் ஆய்வுக்கூட வசதி செய்ய அரசு மானியம் கோரி வந்துள்ளன. அவர்கள் மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்பு தொடங்க அனுமதிக்கும்பொழுதே அவ்வசதிகளை அவர்களே செய்துகொள்ளவேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரிலேயே அனுமதி தரப்பட்டது. இருந்தபோதிலும் அவர்கள் கோரிக்கையை அரசு பரிவுடன் ஆய்வு செய்து அவர்கள் கட்டடம் மற்றும் ஆய்வுக் கூட வகையில் செய்யும் செலவில் 40 விழுக்காட்டை, பள்ளிக்கு ரூ. 1 லட்சம் என்ற உச்ச வரம்புக்குட்பட்டு, அரசு மானியமாகத் தர அரசு கருதியுள்ளது. இதற்காக 1979-80 வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ரூ. 1.75 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. பள்ளி நிர்வாகங்கள் தங்கள் பணத்திலிருந்து செய்யவேண்டிய 60 சதவிகிதம் செலவை ஈடுகட்ட பள்ளிப் பொது நிதியில் உள்ள உபரிப் பணத்தை அனுமதிக்கத்தக்க அளவுக்குப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்படும்.

26. அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் முதலாண்டு வகுப்புக்கான ஆய்வுக்கூடக் கருவிகளை வாங்க ரூ. 2 கோடி செலவுக்கு ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1979-80-ல் அரசு மேல் நிலைப் பள்ளிகளில் இரண்டாவதாண்டு வகுப்புக்காக மேலும் ஆய்வுக்கூடக் கருவிகளை வாங்க வகை செய்யப்படும்.

நூலக வசதிகள்.

27. பள்ளிக்கு ரூ. 6,000 செலவில் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு 1979-80-ல் நூலகப் புத்தகங்கள் வாங்கப்படும். தனியார் மற்றும் நகராட்சி மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் நூலகப் புத்தகம் வாங்க ஆகும் செலவில் 40 விழுக்காடு, பள்ளிக்கு ரூ. 2,400 என்னும் உச்ச வரம்புக்குட்பட்டு அரசு மானியமாக வழங்கப்படும். மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கும் இவ்வாறு நூலகப் புத்தகங்கள் தரும் பணிக்கு 1979-80-ல் ரூ. 37 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 26]

அமைச்சுப் பணியாளர்கள்.

28. மாவட்டக் கல்வி அலுவலர் 48 பேர், மகளிர் பள்ளி ஆய்வாளர்கள் 7 பேர், ஆங்கிலோ இந்தியப்பள்ளி ஆய்வாளர், மெட்ரிக்குலேஷன் பள்ளி ஆய்வாளர் ஆகியோர் அலுவலகங்களில் மேல்நிலைப் பள்ளித்திட்டத்தால் ஏற்பட்டுள்ள கூடுதல் நிருவாக சேவையை கவனிக்க அலுவலகத்திற்கு ஒரு இளநிலை உதவியாளர் வீதம் கூடுதலாக 1979-80-ல் நியமனம் செய்யப்படும்.

[1979 மார்ச் 26]

IV பள்ளிசாராக் கல்வியும் முதியோர் கல்வியும்.

1. 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகை கணக்கின்படி தமிழ் நாட்டில் 39.39 விழுக்காட்டினர் (ஆண்களில் 51.68 விழுக்காட்டினரும், பெண்களில் 26.83 விழுக்காட்டினரும்) எழுதப்படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர். அக் கணக்கின்படி அனைத்திந்தியாவில் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்கள் விழுக்காடு 29.34 ஆகும். (ஆண்கள் 39.51 விழுக்காடு, பெண்கள் 18.44 விழுக்காடு) தமிழ் நாட்டில் 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கட் தொகைக் கணக்கின்படி இருந்த 4.12 கோடி மக்களுள் 1.63 கோடி பேரே எழுதப்படிக்கத் தெரிந்து இருந்தனர்.

2. மொத்த மக்கள் தொகையிலிருந்து 5 வயதுக்குக் குறைந்த குழந்தைகள் எண்ணிக்கையை நீக்கிவிட்டு திருத்திய எழுத்தறிவு விகிதம் கணக்கிடப்படுகிறது. அப்படிக் கணக்கிட்டால், 1971 மக்கள் தொகை கணக்கின்படி, தமிழ்நாட்டில் எழுத்தறிவு பெற்றவர்கள் விழுக்காடு 45.40 சதவிகிதம் (ஆண்களில் 59.54 சதவிகிதம் ; பெண்களில் 30.92 சதவிகிதம்), அனைத்திந்தியாவிலும் 34.45 சதவிகிதம் (ஆண்களில் 45.95 சதவிகிதம்) ; (பெண்களில் 21.97 சதவிகிதம்) ஆகும்.

3. பதினான்கு வயதுக்குக் குறைந்த அனைத்துச் சிறுவர் சிறுமியரையும் பள்ளிகளில் சேர்த்தாக வேண்டும் என்னும் முயற்சிகளில் ஈடுபடும் அதே நேரத்தில், பள்ளிக்கு வராதவர்கள், வந்து நின்றுவிட்டவர்கள், வயது வந்தவர்கள் ஆகியோருக்கும் பள்ளி சாராக்கல்வி, மற்றும் முதியோர் கல்வி வசதிகள் அளித்து அவர்கள் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள வழி செய்யவேண்டும் என்பதில் மைய அரசும், மாநில அரசும் மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளன.

பள்ளி சாராக் கல்வி.

4. 6—14 வயதுச் சிறுவர் சிறுமியருள் பள்ளியிலேயே சேராதவர்களும், சேர்ந்து ஓரிரு ஆண்டு படித்துவிட்டு நின்றுவிட்டவர்களும் சமுதாயத்தில் மிகுந்த வறுமையால்வாடும் பிரிவினரைச் சார்ந்தவர்களாவார்கள். அவர்கள் முறையான பள்ளிகளில் உள்ள வசதிகளை நன்கு பயன்படுத்த இயலாது. எனவே 11—14 வயதினர் அனைவரையும் பள்ளிகளில் சேர்க்க வேண்டுமாயின் அவர்களுக்கு இசைந்த மாற்றங்களைக் கொண்ட முறை தேவை. அதாவது பாடத்திட்டம், பயிற்றுமுறை, படிக்க வேண்டிய மொத்த காலவரம்பு, நாள்தோறும் பயிற்றுவிக்கும் நேரம் ஆகிய அனைத்திலும் மாற்றங்களைக் கொண்ட முறை தேவை. பள்ளி சாராக் கல்வி மையங்கள் அவர்களுக்கு இவ்வசதிகளைச் செய்கின்றன. அம் மையங்களை பள்ளி சாராக் கல்வித்துறை 1976-77-ல் 374 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஒன்றியத்துக்கு ஒன்றுவீதம் முதலித்தொடங்கியது. இம்மையங்களின் எண்ணிக்கை

1979 மார்ச் 26]

1977-78-ல் 2-ஆகவும், 1978-79-ல் 4-ஆகவும் உயர்த்தப் பட்டது. தற்பொழுது 1,496 மையங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இம்மையம் ஒவ்வொன்றும் 3 ஆண்டு வேலைசெய்யும். 10 மாத வகுப்புகள் மூன்றை நடத்தும், ஒவ்வொரு 10 மாத வகுப்பிலும் ஒரு புதிய தொகுதி மாணவர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படும். இம்மையங்கள் அனைத்திலும் இப்பொழுது பயில்வோர் சுமார் 45,000 பேராவர். ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிக் கட்டிடங்களில் இவ்வகுப்புகள் நடக்கின்றன. பள்ளி ஆசிரியர்களே பள்ளி சாராக் கல்வி வகுப்புகளை மாலையில் நாள்தோறும் சுமார் இரண்டு மணி நேரம் நடத்துகின்றனர். இதற்கு திங்கள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 50 மதிப்பூதியம் பெறுகின்றனர்.

5. மேற்சொன்னவாறு அரசு நடத்தும் பள்ளி சாராக் கல்வி மையங்கள் தவிர, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தங்கள் சொந்தப் பணத்திலிருந்து சுமார் 780 பிற ஊர்களில் பள்ளி சாராக் கல்வி மையங்களை நடத்தி வருகின்றன. இவற்றில் சுமார் 25,000 பேர் பயில்கின்றனர். மேலும் இம்மையங்களை அடுத்த ஆண்டு தொடங்க விரும்பும் வசதிபடைத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இவ்வாறு தொடங்க ஊக்குவிக்கப்படும்.

6. பள்ளி சாராக் கல்வியில் ஒரு மத்திய அரசுப் பண உதவித் திட்டம் 1978-79-ல் செயல்பட்டது. இத் திட்டத்தின் கீழ் 15—25 வயதுத் தொகுதியினருக்கு கல்வி கற்பிக்கப்பட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி, வட ஆர்க்காடு, சேலம், தருமபுரி, கோயமுத்தூர், தென் ஆர்க்காடு, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஆகிய மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு 100 இடங்களில் இத்திட்டம் செயல்பட்டது. பாதி மாவட்டங்களில் செலவை மைய அரசும், பாதியில் மாநில அரசும் ஏற்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், இத்திட்டத்திற்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 1 இலட்சம் செலவானது. மொத்தம் சுமார் 24,000 மாணவர்கள் பயனடைந்தனர்.

7. ஏழ்மைக் குடும்பங்களைச் சார்ந்தவர்களும், எட்டாம் வகுப்புடன் பள்ளிப் படிப்பை விட்டுவிட்டவர்களுமான இளைஞர்களுக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தரத்தில் கல்வி கற்பிக்க மைலாப்பூர் செயிண்ட் தாமஸ் கான்வென்டில் 1975-78 ஆண்டுகளில் மாலை நேரங்களில் பள்ளி சாராக் கல்வி வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன.

முதியோர் கல்வி.

8. இந்நாடு முழுவதிலும், வரும் ஐந்து ஆண்டுகளில் 15—35 வயதுத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர்களுள் எழுதப்படிக்கத் தெரியாமலிருக்கும் சுமார் 10 கோடி பேர்களுக்கு, குறைந்த அளவு எழுதப்படிக்கவாவது கற்றுக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது மைய அரசின் நோக்கமாகும். அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் முதியோர் கல்வியின் மூலம் அவர்கள் மேற்கொண்டு தாமாகவே படிப்பறிவை

[1979 மார்ச் 26]

வளர்த்துக் கொள்ளும் திறனைப் பெற்று, தமது வளர்ச்சிக்கும் தம்மைச் சுற்றியுள்ள சமுதாய வளர்ச்சிக்கும், தன்னம்பிக்கையுடன் தீவிரமாகப் பாடுபட இயலும். இக்குறிக்கோளைத் தமிழ் நாட்டில் நிறைவேற்ற வேண்டுமாயின் வரும் 5 ஆண்டுகளில் 15-35 வயதினருள் எழுத்தறிவற்றவர்கள் 65 லட்சம் பேருக்கு (ஆண்கள் 21 லட்சம் பேரும், பெண்கள் 44 லட்சம் பேரும்) எழுத்தறிவிக்கவேண்டும். அரசுக்கு முதியோர் கல்வி பற்றி ஆலோசனை கூற முதியோர் கல்விக்கான மாநில வாரியம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதியோர் கல்வித் திட்டங்களைக் கவனிக்க கூடுதல் நிருவாகப் பணியாளர்களை நியமிப்பது குறித்து ஆய்வு செய்யப்பட்டுவருகிறது.

9. முதியோர் கல்வி அளித்திட நபருக்கு ரூ. 75 செலவு ஆகும் என்ற மைய அரசின் குறைந்த பட்சமதிப்பீட்டின் அடிப்படையின் கணக்கிட்டாலும் 65 லட்சம் பேருக்கு எழுத்தறிவிக்க பெருந்தொகையான ரூ. 50 கோடி அளவில் தேவைப்படும். 65 லட்சம் பேருக்கு எழுத்தறிவிக்கும் இப்பணியில் கால் பகுதிக்கு மைய அரசு (கல்லூரி மாணவர்களைக் கொண்ட தேசிய பணிப்பிரிவு, நேரு இளைஞர் மன்றங்கள், தனியார் முயற்சிகள் ஆகியவை மூலமாக) நிதி உதவி செய்யக்கூடுமெனத் தெரிய வருகிறது. ஆயினும் மீதி முக்கால் பகுதி பணியையும் மாநில அரசே செய்ய வேண்டியிருக்கும். இதற்கு தனியான மைய அரசுப் பண உதவி உண்டா என்பது பற்றி இதுவரை மைய அரசிடமிருந்து தெளிவான விளக்கம் எதுவும் இல்லை. நிதி வசதி குறைந்த மாநில அரசு இந்த முக்கியமான தேசியப் பணியைச் செயல்படுத்த மைய அரசு (மாநில அரசுத் திட்டப் பணிகளுக்குத் தரும் பண உதவிக்கு மேலாக) தனி நிதி உதவி தருமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

10. கிராமப்புறங்களில் எழுத்தறிவிப்பு மையங்கள் 2,800-அய் 12 மாவட்டங்களில் பரவலாக 1979-80-ல் தொடங்கி நடத்துவதற்கு மட்டும் மைய அரசுப் பண உதவி கிடைக்கும் என்று உறுதியாகத் தெரிய வருகிறது. ஒவ்வொரு மையத்திலும் 30 முதியவர்களுக்கு எழுத்தறிவிக்க 10 மாத வகுப்புகள் நடைபெறும். ஆண்டுதோறும் மொத்தம் 84,000 பேர் இம்மையங்களின் மூலம் பயனடைவர்.

11. வயது வந்தவர்கள் தேவைக்கும் சூழ்நிலைகளுக்கும் ஏற்ற பாடத் திட்டங்களையும் பாடங்களையும் நன் முறையில் எழுதுவதற்கான எழுத்தாளர் முகாம்கள் ஏழு நடத்த ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு மைய அரசு ரூ. 2 லட்சம் பண உதவி தந்தது.

1979 மார்ச் 26]

தனியார் அமைப்புகள்.

12. இதுவரை நம் மாநிலத்தில் சுமார் 20 தனியார் அமைப்புகள் முதியோர் கல்விப் பணியைச் செயல்படுத்த மைய அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. அவை சுமார் 1,300 மையங்களை நடத்தி சுமார் 40,000 பேருக்கு எழுத்தறிவிக்கும் பணியைச் செய்யும். எழுத்தறிவிப்புப் பணிக்காகும் செலவு முழுவதும் இவ்வமைப்புகளின் நிர்வாகச் செலவில் 75 விழுக்காடும், என்று தாராளமாக இவ்வமைப்புக்களுக்கு மானியம் தர மைய அரசு முன்வந்துள்ளது. இவ்வமைப்புக்களின் பணியை பள்ளி சாராக் கல்வித் துறை கண்காணிக்கிறது. மைய அரசு மானியம் கோரிவரும் தனியார் அமைப்புக்களின் மனுக்களை பள்ளி சாராக் கல்வித் துறை ஆய்வு செய்து மாநில அரசு மூலமாக மைய அரசுக்கு அனுப்பி வைக்கிறது. இது வரை சுமார் 500 அமைப்புக்கள் மனுச் செய்து, மனுக்கள் ஆய்விடப்பட்டுள்ளன. இனி இவ்வமைப்புக்களுக்கு (நேரடியாக இல்லாமல்) மாநில அரசின் மூலமாக மானிய உதவி தர மைய அரசு கொள்கை அளவில் இசைந்துள்ளது.

13. தமிழ்நாடு தொடர் கல்வி வாரியம், முதியோர் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு தனிப்பட்ட அமைப்பாகும். அது 1977-78-ல் 'எழுத்தறிவிப்புப் பணிக்கான மாநில மையம், ஒன்றைத் தொடங்கியுள்ளது. முதியோர் கல்விப் பணியாளர்களைப் பயிற்றுவித்தல், முதியோருக்கு பயிற்றுவிப்பதற்கும் ஆவர்கள் பயில்வதற்கும் ஆன பாடங்களைத் தயாரித்தல், ஆய்வுசெய்தல், எழுத்தறிவிப்புப் பணியின் திறனை மதிப்பிடுதல் ஆகிய பணிகளில் அம்மையம் ஈடுபடும். இம்மையத்தின் செலவில் 75 விழுக்காட்டை மைய அரசும், 15 விழுக்காட்டை மாநில அரசும், 10 விழுக்காட்டை அத்தனியார் அமைப்பும் ஏற்கின்றன.

தேசியப் பணிப் பிரிவைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர்கள்.

14. தேசியப் பணிப் பிரிவின் நடவடிக்கைகளில் ஒரு பங்காக ஒவ்வொரு கல்லூரியும் முதியோர் கல்வி மையங்கள் 5-லிருந்து 10 வரை தொடங்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இப்பணிக்கான நிதி உதவியை பல்கலைக் கழக மானியக் குழு நேரடியாகக் கல்லூரிகளுக்குத் தரும். எந்தெந்த வட்டாரத்தில் எவ்விடங்களில் முதியோர் கல்வி மையம் தொடங்க தேவையுள்ளது என்ற ஆய்வை கல்லூரிகள் பலவும் தொடங்கியுள்ளன. பல்கலைக் கழக மானியக் குழுப் பண உதவி வந்ததும் இம்மையங்கள் செயல்படத்துவங்கும். தேசியப் பணிப் பிரிவின் நிதிவசதியைப் பயன்படுத்தி மேலும் பல எழுத்தறிவிப்பு மையங்கள் தொடங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

[1979 மார்ச் 26]

நேரு இளைஞர் நிலையங்கள்.

15. நேரு இளைஞர் நிலையங்கள் ஏழு, கடலூர், வேலூர், சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, இராமநாதபுரம், கோயமுத்துார், புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் செயல்பட்டு வருகின்றன. மேலும் 6 நிலையங்கள் தொடங்க ஏற்பளிக்கப்பட்டு உள்ளது. அவற்றுக்கான அமைப்பாளர்கள் விரைவில் நியமிக்கப்படுவார்கள். இவை குறிப்பாக, பள்ளிசாராக் கல்வித் துறையில் பயனுள்ள பணிகளைச் செய்கின்றன. பள்ளி சாராக் கல்வி எல்லா இளைஞர்களுக்கும் கிட்டச் செய்வதும், இளைஞர்களிடையே அறிவியல் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதும் பாடல்கள், நாடகங்கள் மூலமாக ஆக்க பூர்வமான நடவடிக்கைகளுக்கு வசதி செய்வதும், போட்டி விளையாட்டுக்கள், உடற் பயிற்சிக் கல்வி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்பாடு செய்வதும் இந்நிலையங்களின் பணிகளாகும். இதுவரை இந்நிலையங்கள் முதியோர் கல்வி மையங்கள் 525-அய் தொடங்கி சுமார் 16,000 பேருக்கு எழுத்தறிவித்து வருகின்றன.

1979 மார்ச் 26]

V. கல்லூரிக் கல்வி.

தமிழ்நாட்டில் 1947 ஆம் ஆண்டில் 24 ஆக இருந்த கலை, அறிவியல் மற்றும் வணிகவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 188 ஆக உயர்ந்துள்ளது. 1947 ஆம் ஆண்டில் கல்லூரிகளில் படித்த மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 17,000 என இருந்தது; இது 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 2 லட்சம் ஆக உயர்ந்துள்ளது. இக் கல்லூரிகளில் படித்து வந்த மாணவர்கள், பணியாற்றிய ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை ஆகியவை இணைப்பில் தரப்பட்டுள்ளன.

புதிய பல்கலைக் கழகங்கள்.

2. தற்போது தமிழ்நாட்டில் சென்னை, மதுரை காமராஜ், அண்ணாமலை ஆகிய மூன்று பல்கலைக் கழகங்களே உள்ளன—(வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம், கோயம்புத்தூர்; பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை ஆகியவை நீங்கலாக) மொத்தமுள்ள 188 கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளில் 110 கல்லூரிகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும், 77 மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்துடனும், ஒன்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும் இணைந்தவை. பல்கலைக் கழகம் ஒன்றுடன் 30 அல்லது 40-க்கு மேற்பட்ட கல்லூரிகள் இணைக்கப் பெற்றிருத்தல் கூடாது என பல்கலைக் கழகங்கள் பற்றிய கசேந்திர கட்கர் குழு பரிந்துரை செய்துள்ளது. எனவே இம்மாநிலத்தில் மேலும் குறைந்தது இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களையாவது நிறுவுவது இன்றியமையாதது என்பது தெளிவாகும். திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒன்றும் கோயம்புத்தூரில் ஒன்றுமாக (கல்லூரிகளுக்கு இணைப்பு அளிக்கும் வகையைச் சார்ந்த) இரண்டு புதிய பல்கலைக் கழகங்களை நிறுவுவது குறித்து மைய அரசுடன் இவ்வரசு தொடர்பு கொண்டு இதற்கு மைய அரசின் ஒப்புதலைக் கோரியுள்ளது.

தன்னுரிமையுள்ள கல்லூரிகள்.

3. கல்லூரிகளுக்கு சுய ஆட்சி உரிமை தரப்பட்டுள்ள முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடுதான். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழுள்ள 6 கல்லூரிகளும், மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகத்தின் கீழுள்ள 4 கல்லூரிகளும் ஆக மொத்தம் 10 கல்லூரிகளுக்கு இவ்வுரிமை தரப்பட்டுள்ளது. இதன்மூலம் அக்கல்லூரிகள் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தப் பாடுபட வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. தன்னுரிமை தர வகைசெய்து சென்னை மற்றும் மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகச் சட்டங்கள் 1977 டிசம்பரில் திருத்தப்பட்டன. சுய ஆட்சி உரிமை பெற்றுள்ள கல்லூரிகள், தாமே பாடத் திட்டங்களை வகுக்கவும் தேர்வு நடத்தவும் உரிமை பெற்றவை. எனினும் பட்டங்களை அந்தந்தப் பல்கலைக் கழகங்களே வழங்கும். இதுவரை தன்னுரிமை பெற்றுள்ள கல்லூரிகள் செயல்படும் முறையை சில ஆண்டுகள் கவனித்துப் பார்த்து, அதன்பின் இத்திட்டத்தை மாநிலத்திலுள்ள பிற கல்லூரிகளுக்கு விரிவாக்குவதைப் பற்றி யோசிக்கப்படும்.

[1979 மார்ச் 26]

தொடர் கல்வி.

4. பகல் நேர வகுப்புகளைத் தவிர 30 கல்லூரிகளில் மாலை நேர வகுப்புகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இம்மாலை நேர வகுப்புகளில் பயில்வோர்கள் சுமார் 9,000 பேராவர். மாலை நேரக் கல்லூரிகளில் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளுட்பட பல்வகைப் படிப்புகளும் கற்றுத்தரப்படுகின்றன. பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளுள்ள மூன்று அரசுக் கல்லூரிகளில் 1978-79-ல் எம்.எஸ்.சி. செயல் முறை வகுப்புகளை மாலையில் நடத்த வசதி செய்யப்பட்டது. இவ்வசதியைப் பயன்படுத்தி உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் எம்.எஸ்.சி. தேர்வு எழுத தகுதி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

5. மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் புகுமுக வகுப்பு, பி.ஏ., பி. காம்., பி.ஜி.எல்., எம். ஏ. வகுப்புகளுக்கு அஞ்சல் வழிப்பாட முறை மூலம் பாடம் நடத்தி வருகிறது. இந்த அஞ்சல் முறை வகுப்புகளைப் பலரும் விரும்பிப் படிக்கின்றனர். 1978-79-ல் 43,000 க்கு மேற்பட்டவர்கள் இவற்றில் படித்து வந்தனர்.

6. கடந்த ஆண்டு மதுரை காமராஜ் பல்கலைக் கழகம் “அனைவரும் படிக்கத் தக்க பல்கலைக் கழக வகுப்புகளை” தொடங்கியது. இந்தியக் குடிமக்களுள் தமிழ்நாட்டிலும் பாண்டிச்சேரியிலும் வசிப்பவர்களுக்கு 21 வயதுக்கு மேற்பட்டவர் எவர் வேண்டுமானாலும் இந்த வகுப்பில் சேரலாம். இவ்வகுப்பில் தொடக்க நிலைக்கு முற்பட்ட பிரிவில் 1,190 பேரும், தொடக்க நிலைப் பிரிவில் 520 பேரும் பயின்றுவந்தனர்.

7. இம்மாநிலத்தில் கலை, அறிவியல் கல்லூரிகளின் தேவைக்கு இப்பொழுது உள்ள 188 கல்லூரிகள் போதுமானவையாகும். சில குறிப்பிட்ட நகர்ப் புற கல்லூரிகளில் சேருவதற்கே மாணவர்கள் நெருக்கி முன்வருகின்றனர். ஆனால், கிராமப் புறப் பகுதிகளிலுள்ள கல்லூரிகளில் இப்பொழுது பல இடங்கள் காலியாக இருந்து வருகின்றன. 1978-79-ம் ஆண்டில் இம்மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரிகளில் புகுமுக வகுப்பில் 16,773 இடங்களும் (ஆங்கிலப் பாட மொழி 11,857, தமிழ்ப்பாட மொழி 4,916) பட்ட வகுப்புகளில் 9,491 இடங்களும் (ஆங்கிலப் பாட மொழி—6,432; தமிழ்ப் பாட மொழி—3,059) காலியாக இருந்தன. எனவே, மிகச் சிறப்பான காரணங்கள் இருந்தாலொழிய புதிய கல்லூரிகளைத் தொடங்க அனுமதிப்பதைவிட தற்போதுள்ள கல்லூரிகளில் உள்ள இடங்கள் அனைத்தையும் பயன்படுத்த வகை செய்வதே விரும்பத்தக்கதாகும்.

கல்வித் தர மேம்பாடு.

8. கடந்த சில ஆண்டுகளாக அரசுக் கல்லூரிகளில் கல்வித் தர மேம்பாட்டுக்கே முதன்மை அளிக்கப்படுகிறது. அரசுக் கல்லூரிகளில் கூடுதலாக எட்டு புதிய படிப்புகளைத் தொடங்க 1977-78-லும், 18 படிப்புகளைத் தொடங்க 1978-79-லும் ஏற்பளிக்கப்

1979 மார்ச் 26]

பட்டது. 1979-80-ல் புதிய பட்ட வகுப்புகளைத் துவக்க ரூ. 3 லட்சமும், புதிய பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகளைத் துவக்க ரூ. 3 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. சென்னையில் உள்ள மாநிலக்கல்லூரியை ஒரு பட்ட மேற்படிப்பு ஆராய்ச்சி நிலையமாக உயர்த்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது.

9. அறிவியல் கல்வியை வளர்த்திட அரசுக்கல்லூரிகளில் ஆய்வகக் கூட வசதிகள் பெருக்கப்படுகின்றன. இதற்காக 1977-78-ம் ஆண்டில் ரூ. 5 லட்சமும் 1978-79-ல் ரூ. 6 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டன. அரசுக் கல்லூரிகளில் மாணவர்கள் பயன்படுத்திட பாட புத்தகங்களைக் கொண்ட புத்தக நூலகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

10. கல்லூரி மாணவர்கள் வசதிக்காக உணவருந்தும் இடம், சிறுநண்டிச்சாலை, மிதி வண்டி நிறுத்துமிடம் ஆகியவை படிப்படியாக அமைக்கப்படுகின்றன. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் இவ்வகையில் அரசுக்கல்லூரிகளுக்கு ரூ.10 லட்சமும், தனியார் கல்லூரிகளுக்கு ரூ. 5 லட்சமும் செலவிட ஏற்பளிக்கப்பட்டது. அரசுக்கல்லூரிகளில் இவ்வசதிகளுக்காக 1979-80-ல் ரூ. 5 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசுக் கல்லூரிகளில் விளையாட்டுத் திடல்களை மேம்படுத்தவும் விளையாட்டுக்கருவிகள் வாங்கவும் 1979-80-ல் ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

11. அரசுக்கல்லூரிக் கட்டடங்கள், மாணவர்விடுதிக் கட்டடங்கள் ஆகியவற்றுக்காக 1978-79-ல் ரூ. 18 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது (புதிய வேலைகளுக்காக ரூ. 8 லட்சமும், முன் ஆண்டுகளில் ஏற்பளிக்கப்பட்டு முடிவு பெறாமல் உள்ள கட்டட வேலைகளுக்கு 1979-80-ல் ஆகும் செலவுக்காக ரூ. 10 லட்சமும்). தனியார் கல்லூரிகளுக்குக் கட்டட மானியம் தர ரூ.12 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அரசுக்கல்லூரிகளில் ஆசிரியைகளுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டித்தர ரூ. 2 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

12. கல்லூரிகளில் வசதிகளைப் பெருக்கிட ஆகும் செலவில் ஒரு பகுதியை கல்லூரி நிர்வாகம் ஏற்குமானால் மற்றப்பகுதியை ஈடுகட்ட நிதி உதவி செய்யப் பல்கலைக்கழக மானிய குழு முன்வந்துள்ளது. கட்டடச் செலவானால் 50 விழுக்காட்டை நிர்வாகம் ஏற்க வேண்டும். புத்தகம், தளவாடம், விளையாட்டுத்திடல் மேம்பாடு ஆகிய இனங்களானால் 25 விழுக்காட்டை நிர்வாகம் ஏற்கவேண்டும். இத்திட்டத்தின் கீழ் கட்டடம், ஆய்வுக்கூட மேம்பாடு, நூலகம், விளையாட்டுத்திடல் ஆகியவற்றுக்கு பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவிடமிருந்து 43 அரசுக்கல்லூரிகள் பண உதவிபெற வகை செய்து அதற்கான மாநில அரசுப்பங்குத் தொகைக்கு அரசு ஏற்பளித்துள்ளது.

[1979 மார்ச் 26]

13. கல்லூரி ஆசிரியர் கல்வித்தர உயர்வுக்கான பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் திட்டத்திற்கு இவ்வரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இத்திட்டத்தின்கீழ் ஆராய்ச்சிப் படிப்புக்குச் செல்லும் ஆசிரியர்களின் சம்பளச் செலவை மாநில அரசும், அவர்களுக்குப் பதிலாக நியமிக்கப்படுபவர்களுடைய சம்பளச் செலவை பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவும் ஏற்கின்றன.

14. பல்வேறு துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்து டாக்டர் (பி.எச்.டி.) பட்டம் பெறுவதற்காக அரசுக்கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள் முகாமையில் அனுப்பப்பட்டு வருகின்றனர். 1973-74 முதல் இத்திட்டத்தின்கீழ் 22 பேர் டாக்டர்நிலை ஆராய்ச்சிக்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளனர். 1979-80-ல் புதிதாக 6 பேராசிரியர்கள் டாக்டர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்கள். கருத்தரங்குகளிலும் மறுபயிற்சி வகுப்புகளிலும் கலந்துகொள்ள ஆசிரியர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர்.

படிப்புதவித் தொகையும் பயிற்சி உதவிப் பணமும்.

15. புகழக வகுப்புகளில் கற்பிப்புக் கட்டணம் எதுவும் வசூலிக்கப்படுவதில்லை. இலவச புகழக வகுப்புக்கல்வித்திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 2 கோடியாகும். தமிழ்ப் பயிற்று மொழிக்குரிய பயிற்சி உதவிப் பணத்திற்கான விவரங்கள் பின்னர் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. மேற்கண்டவற்றுடன் வேறு பல படிப்புதவித்தொகைத் திட்டங்களும் பயிற்சி உதவிப்பணத் திட்டங்களும் உள்ளன. அவற்றில் மிக முக்கியமானவை வருமாறு :

திட்டம்.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் புதிதாக தந்த படிப்புதவித் தொகைகள் எண்ணிக்கை.

1978-79 ஆம் ஆண்டில் (புதியவை மற்றும் புதுப்பிக்கப்பட்டவை) மொத்த எண்ணிக்கை.

1979-80 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு மதிப்பீட்டில் ஒதுக்கியுள்ள பணம்.

(1)

(2)

(3)

(4)

(ரூபாய் லட்சங்களில்.)

தேசிய படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம். 990

5,352

32

பள்ளி ஆசிரியர்களது பிள்ளைகளுக்குரிய தேசிய படிப்புதவித் தொகை. 70

284

3

தேசிய கடன் படிப்புதவித் தொகைத் திட்டம் 1,444

5,142

40

1979 மார்ச் 26]

16. 1974-75 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தேசியப்படிப்புதவித் தொகை, பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படும் தேசிய படிப்புதவித்தொகை ஆகிய இரண்டுக்கும் ஆகும் செலவை மாநில அரசே ஏற்று வருகின்றது. உடல் ஊனமுற்றவர்கள், பாதுகாப்புப் பணியாளரது குழந்தைகள், விடுதலைப் போர் வீரர்களின் குழந்தைகள், மற்றும் பர்மா, இலங்கை அகதிகளின் குழந்தைகள் போன்றவர்களுக்கான படிப்புதவித்தொகை திட்டங்களும் உள்ளன. தாழ்த்தப்பட்ட இனங்கள், பழங்குடிகள் மற்றும் பின்தங்கிய வகுப்புகளைச் சார்ந்த மாணவர்கள் அரிசன நலத்துறை, பிற்பட்டோர் நலத்துறை ஆகிய துறைகளிலிருந்து படிப்புதவித்தொகைகள் பெற்று வருகின்றனர்.

17. தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடிமாணவர்களுள் பள்ளி இறுதி வகுப்புத்தேர்வில் 60 சதவீதம் அல்லது அதற்கு மேலாக மதிப்பெண் பெறுபவர்களுக்கும் புகுமுக வகுப்பில் முதல் வகுப்பில் தேர்வு பெறுபவர்களுக்கும் ஆண்டுதோறும் உதவிப்பணம் வழங்கப்படுகிறது. அப்பிரிவினரைச்சார்ந்த கிறித்தவர்களுக்கும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. பெற்றோர் வருமானம் எவ்வளவாயிருப்பினும் இவ்வுதவிப் பணம் உண்டு. உதவிப்பணம் ஆளுக்கு ரூ. 300 வழங்கப்படுகின்றது. அவர்கள் தாம் விரும்பும் மேற்படிப்பை மேற்கொள்ள இது அவர்களுக்கு உதவும். தாழ்த்தப்பட்ட சாதியினர், பழங்குடிகள் என்ற வகையில் அவர்களுக்குக் கிட்டும் மற்றெல்லாச் சலுகைகளுக்கும் பண உதவிகளுக்கும் மேலாக இந்த ரூ. 300 உதவி கிட்டும். இத்திட்டத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு அரசுக்கு ஏற்படும் செலவு ரூ. 5 லட்சமாகும்.

18. 1977-78 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பட்ட வகுப்புகளில் பயிலும் ஷெட்யூல்டு வகுப்பினர் மலைச்சாதியினர் ஆகியோருக்கு (அவர்களுடைய பெற்றோர் ஆண்டு வருமானம் பற்றிக் கருதாமல்) முழுச்சம்பளச் சலுகை அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. முன்னர் இருந்த வருமான வரம்பாகிய ஆண்டுக்கு ரூ. 2,500 என்பது நீக்கப்பட்டு விட்டது.

19. கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பு முதலாண்டு வகுப்பில் சேர்ந்துவிட்ட மாணவர்கள் பின் பொறியியல், மருத்துவம் முதலிய கல்லூரிகளில் சேருவதற்காகவோ அல்லது வேறு காரணங்களுக்காகவோ கலைக் கல்லூரியை விட்டு முதல் பருவம்/முதல் ஆறு மாதம் முடிவதற்குள் விலகிச் சென்றால் அவர்கள் கலைக் கல்லூரியில் கட்டிய கட்டணத்தில் முதல் பருவ/முதல் ஆறு மாதக் கட்டணம் தவிர மீதியை அவர்களுக்குத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென கல்லூரிகளுக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 26]

கல்லூரிகளில் தமிழ்ப்பயிற்று மொழி.

20. 1966-67 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுக வகுப்பில் கலைப் பாடங்களில் தமிழும் பயிற்று மொழியாக ஆனது. 1967-68 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி.ஏ. பட்ட வகுப்பிலும், 1968-69 ஆம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுக வகுப்பில் அறிவியல் பாடங்களிலும், 1969-70 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பி.எஸ்.சி. பாட வகுப்பிலும் தமிழ் பாட மொழியானது. தமிழ்ப் பயிற்று மொழியை ஊக்குவிக்கும் முறையில் பி.ஏ., பி.எஸ்.சி., வகுப்புகளில் பயிலும் மாணவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஊக்க உதவிப்பணம் புத்தகப் படியாக ஆண்டுக்கு ரூ.180-ம் புகுமுக வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 50-ம் வழங்கப்படுகின்றன. 1975-76 ஆம் ஆண்டு முதல் 1977-78 முடிய இந்த உதவிப்பணம் பாடப் புத்தகங்கள், குறிப்புப் புத்தகங்கள், எழுதுபொருட்கள் ஆகியவைகளாகவே தரப்பட்டுவந்தது. 1978-79 முதல் இதை மாற்றி மீண்டும் பணமாகவே தரப்படுகிறது. 1978-79-ல் தமிழைப்பயிற்சி மொழியாகக் கொண்டு பயின்றுவந்தவர்கள் புகுமுக வகுப்பில் 18,218 பேரும், பட்ட வகுப்பில் 12,699 பேரும் ஆவார்கள்.

21. தமிழ்நாட்டுப் பாட நூல் நிறுவனம் தமிழைப் பாட மொழியாகக் கொண்டுள்ள கல்லூரி மாணவர்களுக்காக இதுவரை 861 பாடப் புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளது. சிறப்புச் சொற்களுக்கான தமிழ்ச்சொற்களைக்கொண்ட 13 தொகுப்புகளையும் அது வெளியிட்டுள்ளது. 861 பாட நூல்களில், 172 மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும், 689 மூல நூல்களும் ஆகும். கடந்த 10 ஆண்டுகளில் இத்திட்டத்திற்கு ரூ. ஒரு கோடி செலவாகியுள்ளது, 1979-80-ம் ஆண்டில் இந்நிறுவனம் அரசியல், தத்துவம், பொருளியல் ஆகிய பாடங்களில் பட்டமேற்படிப்புக்கான தமிழ்நூல்களை வெளியிட இருக்கிறது. வரலாற்றில் பட்ட மேற்படிப்புக்கான தமிழ்பாட நூல்களை இந்நிறுவனம் ஏற்கெனவே வெளியிட்டுள்ளது.

கல்லூரி மாணவர் நலனுக்கான குழுக்கள்.

22. ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும், மாணவர் நலனுக்கான குழு ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென அரசு ஏற்கனவே ஆணையிட்டு உள்ளது. ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், பெற்றோர், கல்லூரி நிருவாகம், ஆகியோரின் பிரதிநிதிகளையும் வருவாய்த்துறை, காவல்துறை அதிகாரிகளையும் கொண்டகுழு அடிக்கடிகூடி மாணவர் குறைகளையும் பிரச்சனைகளையும் சுமுகமாக உடனுக்குடன் தீர்த்தும், மாணவர்கள் நலனைப் பேணியும் கல்லூரி செவ்வனே நடைபெற உதவவேண்டும் என ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. பல கல்லூரிகளில் இக்குழுக்கள் அமைக்கப்படாமல் இருப்பது தெரியவந்து அவற்றிலும் உடனடியாக இக்குழுக்களை அமைக்குமாறு அரசுமீண்டும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

1979 மார்ச் 26]

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் நலன்.

23. பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதங்கள் பின் வரும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அதாவது :

அரசு மற்றும் தனியார் கலை, அறிவியல் கல்லூரிகள் ; சட்டக் கல்லூரிகள் ; பொறியியல் கல்லூரிகளும், பல்தொழில் பயிலகங்களும் ; மற்றும் சென்னை, மதுரை காமராஜ், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கும் 1—4—1974 முதல் அமுலாக்கப்பட்டது. பணப்பயன் 1—1—1977 முதல் தரப் பட்டது. சமுதாயப்பணிப் பள்ளிகள், கீழ்த்திசைப் படிப்புக் கல்லூரிகள், உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிகள் ஆகியவற்றுக்கும் இச்சம்பள விகிதங்களை விரிவாக்கக் கருதப்பட்டுள்ளது. இச்சம்பள விகிதங்களை அமுல்படுத்தி 1—1—1977 முதல், சம்பள நிலுவைத் தொகைகளை ஆசிரியர்களுக்கு வழங்க எவ்வளவு தொகை தேவை என தனியார் கல்லூரிகள் தெரி வித்தனவோ அத்தொகைகள் அவற்றுக்கு மானியமாகத் தரப் பட்டுவிட்டன. தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் பலருக்கு பணிப் புத்தகங்கள், சம்பளம் பெற்றதற்கான ரசீதுப் புத்தகங்கள் போன்றவை ஒழுங்காக இல்லை என்பதால் 1—1—1974 முதல் தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் 8,000 பேருக்கு புதிய சம்பள விகிதத்தில் சேரவேண்டிய சம்பள நிலுவைத் தொகைகளைக் கணக்கிட்டுத் தருவது மிகக் கடினமாக இருந்தபோதிலும் பாராட் டத்தக்க விரைவுடன் இப்பணி செய்யப்பட்டுள்ளது. தேவையான விவரங்களைத் தந்த தனியார் கல்லூரிகள் அனைத்தின் ஆசிரியர் கள் அனைவருக்கும் பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதத்தில் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட்டு விட்டது. நிலுவைச் சம்பளம் கொடுக்கவும் மானியம் வழங்கப்பட்டு விட்டது. மீதி இருக்கும் ஒரு சிலரைப் பொறுத்தவரையிலும் இவ்வேலையை விரைவில் செய்து முடிக்க தனி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

24. இப்புதிய சம்பள விகிதத்தை அமுல்படுத்தியதுடன் கல்லூரி ஆசிரியர் நலனுக்கான வேறுபல நடவடிக்கைகளும் எடுக் கப்பட்டுள்ளன. 1—12—1977 அன்று மூன்றாண்டு அல்லது அதற்கு மேலும் பணி செய்திருந்த விளக்குநர்கள் (டெமான்ஸ் ரேட்டர்), பயிற்றுநர்கள் (டியூட்டர்) ஆகியோருள் அவரவர் துறையில் பட்ட மேற்படிப்பு (எம்.ஏ., எம்.காம். போன்றவை) தகுதி பெற்று இருந்தவர்களுக்கெல்லாம் 1—12—1977 முதல் துணைப் பேராசிரியர்கள் பதவி அளிக்கப்பட்டு அப்பதவிக்கான பல்கலைக் கழக மானியக் குழு சம்பள விகிதம் தரப்பட்டுள்ளது. இனிமேல் இந்த தகுதிகளை (3 அல்லது அதற்கும் அதிகமான ஆண்டுகள் பணியும், பட்ட மேற்படிப்பு தகுதியும்) பெறுபவர் களுக்கும் இந்த சலுகை அவரவர் அத்தகுதியை அடையும் நாள் முதல் கிடைத்துவரும்.

[1979 மார்ச் 26]

தனியார் கல்லூரிகள்.

25. தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் முழுமையாகவும் காலத் தாழ்வின்றியும் சம்பளம் பெற்றுவர வகை செய்யும் நோக்கத் துடன் தனியார் கல்லூரிகளுக்கு மானியம் வழங்குவதில் புதிய முறையை 1--6--1977 முதல் அரசு செயல்படுத்தி வருகிறது. சம்பளம் வழங்கும் வகையில் அக்கல்லூரிகளுக்கு ஏற்படும் செலவில் நிகரப் பற்றாக்குறை முழுவதையும் அரசே ஏற்று வருகிறது. இதற்கான அரசு மானியம் ஆண்டுக்கு 8-க்கு மேற்பட்ட தவணைகளில் தரப்பட்டுவருகிறது. தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்குவதில் கர்னாடக மாநிலத்தில் உள்ள முறையை பின்பற்றி ஒரு புதிய நடைமுறையை உருவாக்க கருதப்பட்டுள்ளது.

26. தமிழ்நாட்டிலுள்ள தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் ஓய்வு காலப் பலன்களை (ஓய்வூதியம், போன்றவை) 1--4--1962 முதல் பெற்று வருகின்றனர். 1--4--1976 முதல் மேற்கண்ட பலன்கள் அக்கல்லூரிகளில் உள்ள ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களுக்கும் விரிவாக்கப்பட்டு உள்ளன. பணியிலிருக்கும் பொழுது ஒருவர் இறந்து விட்டால் அவர் குடும்பத்துக்கு ரூ. 10,000 தர வகை செய்யும் குழு ஈட்டுறுதி திட்டம் தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் விரிவாக்கப்படும். தனியார் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு விடுப்பு வசதிகளும் தாராளமாக்கப்பட்டுள்ளன. மருத்துவ விடுப்பு முன்னர் 12 மாதங்கள் எடுக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்பொழுது அது 18 மாதங்களாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

27. 1976-ம் ஆண்டு இயற்றிய தனியார் கல்லூரிகள் முறைப் படுத்துதல் சட்டத்தில் என்னென்ன திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பதை விரிவாக ஆய்வு செய்ய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர்கள், ஆசிரியரல்லாத பணியாளர், நிருவாகங்கள் ஆகிய முத்தரப்பினர் சங்கங்களின் பிரதிநிதிகளும் அக்குழுவில் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

28. அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள கல்லூரி நிருவாகத்தினரைச் சந்தித்து கல்லூரிக் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான சரியான குழ்நிலையை உருவாக்குவதன் தேவை அவர்களிடம் வலியுறுத்தப்படும்.

பணிப் பாதுகாப்பு.

29. கல்லூரிகளில் 31--3--1977 அன்று பணியிலிருந்த எந்த ஆசிரியராயினும் சரி, அல்லது ஆசிரியரல்லாத பணியாளராயினும் சரி, பின்வரும் காரணங்களினால் அதாவது :—

1. 1979-80-ம் ஆண்டு முதல் புகழக வகுப்பு தீங்கி விடுவதால் ; அல்லது

1979 மார்ச் 26]

2. கல்லூரிகளில் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்து ஆசிரியர் வேலைப்பளு குறைவதால்.

பதவியிழக்க நேராதபடி பாதுகாப்பளிப்பதாக அரசு ஏற்கெனவே அறிவித்து இருந்தது. இதனை மேலும் விரிவாக்கி, பாடவகுப்புகள் மூடப்படுவதாலும் புதிய கல்வித் திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதாலும் ஏற்படக்கூடிய வேலை நீக்கத்துக்கும் பாதுகாப்பு உண்டு என அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 31-3-1977 முதல் 26-2-1979 வரையுள்ள காலத்தில், கல்லூரிகளில் நிரந்தரமான பணியடங்கலில் நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கும் இப்பாதுகாப்பு விரிவாக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாதுகாப்பைச் செயல்படுத்த பல்கலைக் கழகங்களுடன் கலந்து புதிய பாடவகுப்புகள் தொடங்குவது, சிறப்புப் பயிற்றுவிப்பு, வகுப்பில் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைப்பு, கல்லூரி மையத் திட்டம், மேல் படிப்புக்கு கல்லூரி ஆசிரியர்களை அனுப்புதல் முதலிய பல வழி முறைகளிலும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தும் நோக்கம் அறவே கிடையாது.

சட்டக் கல்வி.

30. சென்னை சட்டக் கல்லூரி மாணவர் தொகை 1968-69-ல் 1,045 ஆக இருந்தது. 1978-1979-ல் 2,395 ஆக (முழு வேளை பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 1,534, மாலை நேரப் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளில் 783 ; எம். எல். வகுப்புகளில் 78) உயர்ந்துள்ளது. குற்றவியல் சட்டம், ஒப்பந்தச் சட்டம், சொத்துரிமைச் சட்டம் ஆகிய பாடங்களில் எம்.எல். வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. இக் கல்லூரியில் முழுநேரப் பட்டப்படிப்பின் மூன்றாண்டு வகுப்புகளிலும் ஒவ்வொரு பிரிவில் தமிழே பயிற்றுமொழியாக உள்ளது.

31. 1974-75-ம் ஆண்டில் மதுரையிலும் ஒரு சட்டக் கல்லூரி திறக்கப்பட்டது. அக்கல்லூரியில் 1978-79-ம் ஆண்டில் முழு நேர வகுப்புகளில் 842 மாணவர்கள் படித்து வந்தனர். 1977-78-ம் ஆண்டிலிருந்து அக்கல்லூரியிலும் மாலை வகுப்பு துவக்கப்பட்டது. 1978-79-ல் மாலை நேர வகுப்பில் முதலாண்டு மாணவர்கள் 60 பேரும், இரண்டாமாண்டு வகுப்பில் 75 பேரும் பயின்று வந்தனர். 1979-80-ல் இக் கல்லூரியில் சொத்துரிமைச் சட்டத்தில் எம்.எல். வகுப்பும் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ளது.

32. சட்டக் கல்விக்கான வசதிகளை விரிவாக்கும் நோக்கத்துடன் 1979-80-ம் ஆண்டில் கோயம்புத்தூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலும் சட்டக் கல்லூரிகள் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன.

[1979 மார்ச் 26]

VI. தொழில் நுட்பக் கல்வி.

தொழில் நுட்பக் கல்விக்காக 1979-80-ல் சுமார் ரூ. 7.66 கோடி (கட்டடச் செலவு போன்றவை உள்பட) ஒதுக்கப்பட்டு உள்ளது. இத்துறையின்கீழ் 6 பொறியியல் கல்லூரிகளும் 39 பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களும் [மகளிர் பயிலகங்கள் மூன்றும், தனித்தொழில் பட்டய (டிப்ளமா) கல்வியகங்கள் ஒன்பதும் உள்பட], 14 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் உள்ளன. இத்தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளை தொழில் பாடங்களைப் பயிற்றுவிக்கும் மேல் நிலைப் பள்ளிகளாக மாற்றக் கருதப்பட்டுள்ளது. தற்போது ஆண்டு தோறும், பொறியியல் கல்லூரிகளில் பட்டப் படிப்பிற்காக 1,500 மாணவர்களும், பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களில் பட்டயப் படிப்பிற்காக 6,150 மாணவர்களும், தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 840 மாணவர்களும் சேர்க்கப்படுகின்றனர்.

2. மேற்சொன்ன ஆறு பொறியியல் கல்லூரிகள் தவிர கிண்டியிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரி, அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, இந்தியத் தொழில்நுட்பக்கல்வியகம், கிண்டி, கட்டடவியல், மற்றும் நகரமைப்புப் பள்ளி, குரோம்பேட்டையில் உள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்வியகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பொறியியல் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரி, வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி ஆகிய ஏழு பொறியியல் கல்லூரிகளும் இம்மாதிலத்தில் உள்ளன, அவை பல்கலைக் கழகங்களைச் சார்ந்தவை அல்லது தன்னாட்சி உரிமை பெற்றவை ஆகும்.

பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக் கழகம்.

3. பேரறிஞர் அண்ணா தொழில் நுட்பவியல் பல்கலைக் கழகம் 4-9-1978 அன்று நிறுவப்பட்டது. அது ஒற்றை வகையைச் சார்ந்தது. கிண்டி பொறியியல் கல்லூரி இப்பல்கலைக் கழகத்தின் தலைமையிடமாகும். குரோம்பேட்டையிலுள்ள சென்னை தொழில் நுட்பக் கல்வியகமும், அழகப்ப செட்டியார் தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியிலுள்ள சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துறைகளான வேதியியல், தொழில் நுட்பவியல், தோல் தொழில் நுட்பவியல், நெசவுத் தொழில் நுட்பவியல், கட்டடவியலும் நகரமைப்பும் ஆகிய நான்கு துறைகளும் இப்பல்கலைக்கழகத்தின் அங்கங்களாகும்.

கல்வித் தர உயர்வு.

4. கடந்த பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகவே தொழில்நுட்பக் கல்விக்காக இருக்கின்ற வசதிகளைச் சீர்செய்து ஒருமுகப்படுத்துவதிலும் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்துவதிலுமே அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. மாணவர்களுக்கு அதிக வேலை

1979 மார்ச் 26]

வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தவும், தொழில் நிறுவனங்களில் புதிதாகத் தோன்றும் துறைகளிலும் பிரிவுகளிலும் எந்தெந்த பயிற்சிகளைப் பெற்றவர்கள் தேவைப்படுகிறார்களோ அந்தந்த பயிற்சிகளை அளிக்கவும், தொழில் சம்பந்தப்பட்ட பல புதிய பாடத் திட்டங்கள் துவக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. தற்போது பொறியியல் கல்லூரிகளில் 15 பட்டப் படிப்பு முறைகளும், 39 பட்ட மேற்படிப்பு முறைகளும் பட்ட மேற்படிப்பு நிலைப் பட்டய முறைகளும் உள்ளன. பஸ்தொழில் நுட்ப பயிலகங்களில் 75 பட்டய முறைகளும், பட்டய மேற்படிப்பு முறைகளும் சான்றிதழ் படிப்பு முறைகளும் உள்ளன.

புதிய திட்டங்கள்.

5. 1979-80-ல், ஆவடியிலுள்ள எம்.சி.எம். பாலிடெக்னிக்கில், மின்னணுவியல் சாண்ட்விச் பட்டயப் படிப்பும், கோயம்புத்தூரிலுள்ள பி.எஸ்.சி. பாலிடெக்னிக்கில் வடிவமைப்பு-வரைப்பட தொழில் நுட்பவியல் பட்டயப் படிப்பும், சென்னையிலுள்ள சென்ட்ரல் பாலிடெக்னிக்கில் படகு கட்டுதல் விருப்பப் பாடமும் தொடங்கப்பட இருக்கின்றன.

6. கோயம்புத்தூர் அரசு தொழில் நுட்பக் கல்லூரியிலுள்ள “கன்ட்ரோல் சிஸ்டம்ஸ்” ஆய்வுக்கூடமும், சேலம் அரசுப் பொறியியல் கல்லூரியிலுள்ள இயந்திரப் பொறியியல் ஆய்வுக்கூடமும் மேம்படுத்தப்படும். பின்வரும் கட்டட வேலைகளும் மேற் கொள்ளப்பட இருக்கின்றன. சேலம் பொறியியல் கல்லூரிக்கும், மதுரை, தமிழ்நாடு பாலிடெக்னிக்குக்கும் மாணவர் இல்லக் கட்டடங்களும் நாகர்கோயிலிலுள்ள அரசு பாலிடெக்னிக்குக்கு வகுப்பு அறைகளும் கட்டப்படும். கோயம்புத்தூரிலும், திருச்சிராப்பள்ளியிலுமுள்ள அரசு பாலிடெக்னிக்குகளுக்கு மின்னணுவியல் ஆய்வுக் கூடங்கள் கட்டப்படும். சென்னை வேதியியல் தொழில் நுட்பவியல் நிலையத்தில் பிளாஸ்டிக் தொழில் நுட்பவியல் பாடத்துக்கான கட்டட வசதி செய்யப்படும்.

7. தருமபுரி மாவட்டத்தில் தற்பொழுது பாலிடெக்னிக் ஏதும் இல்லை. அம்மாவட்டத்தில் 1979-80-ல் புதிதாக ஒரு பாலிடெக்னிக் நிறுவப்படும்.

தன்னுரிமை.

8. நன்கு வளர்ந்த பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களுக்கு தாமே புதுக்கல்வித் திட்டங்களை வகுக்கவும், இருக்கும் பாடத் திட்டத்தைச் சீர்திருத்தவும், தொழில் நிறுவனங்களுடன் இணைந்து செயல் புரியவும், தாங்கள் விரும்பியவாறு பயிற்சி

[1979 மார்ச் 26]

அளிக்கவும் கற்பிக்கவும் உரிமை வழங்கப்படுகிறது. இதுவரை தன்னுரிமை வழங்கப்பட்டுள்ள பாடமுறைகளின் விவரம் வருமாறு :—

1 பி. எஸ். ஜி. பாலிடெக்னிக், அனைத்துப் பாடங்களும். கோயமுத்தூர்.

2 தியாகராசர் பாலிடெக்னிக், நெசவுத் தொழில் பட்டயப் சேலம். படிப்பு.

&

பி. ஏ. சி. ராமசாமி ராஜா ஷெ
பாலிடெக்னிக், இராஜ
பாளையம்.

3 சென்ட்ரல் பாலிடெக்னிக், நகரமைப்பு- ஊரமைப்பு பட்டய சென்னை. மேற்படிப்பு.

நாச்சிமுத்து பாலிடெக்னிக், உந்து வண்டிப் பொறியியல் பட்
பொள்ளாச்சி. டய மேற்படிப்பு.

மற்றும்

தமிழ்நாடு பாலிடெக்னிக்,
மதுரை.

பயிற்று துறை வளர்ச்சி.

9. பொறியியல் கல்லூரி ஆசிரியர்கள் டாக்டர் பட்டம் பெற இந்தியத் தொழிலியல் கல்வியகங்கள், பெங்களூரில் உள்ள இந்திய அறிவியல் கல்வியகம் போன்றவற்றுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை 56 ஆசிரியர்கள் இவ்வாறு டாக்டர் பட்டம் பெற்றுள்ளனர். மேலும் 38 ஆசிரியர்கள் தற்போது பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 1979-80-ல் மேலும் ஐந்து பேர் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவர்.

10. பஸ்தொழில் நுட்பப் பயிலக ஆசிரியர்கள் சென்னையிலுள்ள “தொழில் நுட்ப ஆசிரியர் பயிற்சி நிலையத்திற்கு” உயர் பயிற்சிக்காக அனுப்பப்படுகின்றனர். இதுவரை 259 ஆசிரியர்கள் பயிற்சியளிக்கப்பட்டுள்ளனர். 37 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெற்று வருகின்றனர். 1979-80-ம் ஆண்டில் மேலும் 30 ஆசிரியர்கள் பயிற்சிக்கு அனுப்பப்படுவார்கள்.

11. ஆராய்ச்சி மற்றும் கலந்தாய்வுப் பணிகள் வளர வேண்டும் என்பது நன்கு உணரப்பட்டுள்ளது. பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் நிலை ஆராய்ச்சி எந்த அளவுக்கு நன்கு நடைபெறுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இப்பணி சிறக்கும். பொறியியல் கல்லூரிகளில் டாக்டர் பட்டத்திற்கு ஆராய்ச்சி செய்ய மாணவர்கள் பதிவு செய்து கொள்வது கடந்த சில ஆண்டுகளாக ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. பொறியியற் கல்லூரிகளில் ஆராய்ச்சியை ஊக்குவிக்க, அரசு ரூ. 1 லட்சம் ஏற்பளித்துள்ளது.

1979 மார்ச் 26]

தனியார் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்கள்.

12. இம்மாநிலத்தில் தனியார் பொறியியல் கல்லூரிகளுக்கும் பல் தொழில் நுட்பப் பயிலகங்களுக்கும் வழங்கப்படும் மானியத் தொகை படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே வருகிறது. 1979-80-ம் ஆண்டில் ரூ. 2 கோடி மானியத் தொகையாக அளிக்கப்படும்.

13. கோயம்புத்தூர் பி.எஸ்.ஜி. பொறியியற் கல்லூரி, மதுரை தியாகராசர் பொறியியற் கல்லூரி ஆகியவற்றில் மாணவியர் இல்லக் கட்டடங்கள் கட்டவும், நாகப்பட்டினம், வலிவலம் தேசிகர் பாலிடெக்னிக், விருதுநகர் வி.எஸ்.வி. நாடார் பாலிடெக்னிக் ஆகியவற்றில் மாணவர் இல்லம் கட்டவும் 1979-80-ல் கடன் உதவி அளிக்கப்படும்.

விரிவுப் பணிகள்.

14. தொழில் கல்வி நிலையங்களில் தொடர் கல்வி வசதிகள் அளிக்கப்படுகின்றன. பரிசோதனை மற்றும் அறிவுரை கூறும் பணிகள் நடைபெறுகின்றன. கிராமப்புறக் கைவினைஞர்கள் புதிய கருவிகளைக் கையாளவும், புதிய தொழில் நுட்பவியல் முன்னேற்றங்களின் பயனை அடையவும் உதவியளிக்கப்படுகிறது. பணியாற்றும் பொறியியலறிஞர்களுக்கு மறுபார்வை வகுப்புகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவரவரது துறையில் அவ்வப்பொழுது நிகழும் வளர்ச்சிகளைப் பற்றி, அவர்கள் இவற்றின் மூலம் அறிந்து கொள்ள இயலுகிறது. பெரும்பாலும் இவ்வகுப்புகளை நடத்த ஆகும் செலவு வகுலிக்கும் கட்டணத் தொகைக்கு மேல் போவதில்லை. தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களில் தனியார் தொழிற்சாலைகள் முதலியன விரும்பும் பரிசோதனைகள் செய்து தரப்படுவதுடன் அவர்கள் கோரும் பிரச்சினைகள் பற்றி அறிவுரை கூறும்பணியும் நடைபெறுகிறது. இவற்றுக்கு குறைந்த கட்டணமே வகுலிக்கப்படுகிறது.

வணிகவியல் பாடங்களில் தேர்வு.

15. தொழில் நுட்ப இயக்குநரே வணிகவியல் பாடங்களான தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்து, வரவு செலவுக் கணக்கியல், வணிகவியல் பயிற்சி, வணிகப் புவிவியல், வங்கியியல் போன்றவற்றிற்கு ஆண்டுதோறும் ஏறத்தாழ ஒரு இலட்சம் மாணவர்களுக்கு தேர்வு நடத்தும் அதிகாரியுமாவார்.

கணித அறிவியல் நிறுவனம்.

16. அடையாற்றில் உள்ள கணித அறிவியல் நிறுவனம் மாநில அரசு, மைய அரசு ஆகியவற்றின் உதவியோடு செயல்படுகிற தன்னுரிமை பெற்ற நிறுவனமாகும். இந்நிறுவனத்திற்கு மாநில

[1979 மார்ச் 26]

அரசு ஆண்டுக்கு ரூ. 3.5 இலட்சம் மானியமாக அளிக்கின்றது. தற்போது, அடிப்படைக் கணிதம் மற்றும் கணிதம் சார்ந்த இயல்பியல் துறைகளில் உயர்தர ஆராய்ச்சி நடத்திவரும் இந் நிறுவனம் அனைத்திந்தியப் பெருமையை அடைந்துள்ளது.

வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

17. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள வட்டாரப் பொறியியல் கல்லூரி 1964-65 ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமையுள்ள நிறுவனமாகும். தமிழ்நாட்டுக் கல்வி அமைச்சரே அதன் ஆட்சிக் குழுவின் தலைவராவார். தற்போது அக்கல்லூரியில் ஆண்டுதோறும் 200 மாணவர்கள் பொறியியல் பட்டப் படிப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் படுகிறார்கள். கல்லூரியிலுள்ள இடங்களில் பாதி இம்மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும், பாதி பிற மாநில மாணவர்களைக் கொண்டும் நிரப்பப்படுகின்றன. அக்கல்லூரிக்கு ஆண்டு தோறும் ஆகும் செலவில் பாதியை மைய அரசும், பாதியை மாநில அரசும் ஏற்று வருகின்றன. செலவில் மாநில அரசு ஏற்கும் பங்கு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 20 இலட்சம் ஆகும். அக்கல்லூரியில் நடக்கும் பட்ட மேற்படிப்பு வகுப்புகள் அனைத்துக்கும் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தன்னுரிமை வழங்கியுள்ளது.

மாநில கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிலையம், திருச்சிராப்பள்ளி.

18. “மாநிலக் கூட்டுறவு முறைத் தொழில் கல்வி நிறுவனம்” புகழக வகுப்பு தேறிய மாணவர்களுக்கு தொழில் கல்வி பயிற்றுவிப்பதற்காக 1975-76 ஆம் ஆண்டு முதல் திருச்சிராப்பள்ளியில் துவங்கப்பட்டது. அது தன்னுரிமை உள்ளது. கல்வி அமைச்சர் இந்நிறுவனத்தின் ஆளுகைக் குழுவிற்குத் தலைவராவார். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட ஆட்சியர் அதன் துணைத் தலைவராவார். அது 42 மாதங்கள் கொண்ட (27 மாதங்கள் நிலையப் பயிற்சியும், 15 மாதங்கள் வேலை அனுபவமும் உடைய) கல்வித் திட்டங்களை நடத்தி வருகிறது. (1) கட்டடக் கலையும் உள் அமைப்பும், (2) மின் கருவிகளும் முறைகளும், (3) நெசவும் நவீன அழகு வேலைப்பாடும் என்ற மூன்று பாடத் திட்டங்கள் அங்கு உள்ளன. ஒவ்வொரு பாடத்திட்டத்திற்கும் 20 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். மாநில அரசு இந்நிறுவனத்திற்கு ஆண்டு தோறும் ரூ. 2½ இலட்சம் மானியம் அளிக்கின்றது.

1979 மார்ச் 26]

VII. விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி மற்றும் இளைஞர் நலன்.

“ 277. கல்வி—ஜி. விளையாட்டும் இளைஞர் நலனும்” என்ற தலைப்பின்கீழ் 1979-80-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 196 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் தேசிய மாணவர் படைக்கு ரூ. 123 இலட்சமும், தேசியப் பணிப்பிரிவுக்கு ரூ. 40 இலட்சமும், சாரண சாரணியருக்கு ரூ. 4 லட்சமும், விளையாட்டுக்கு ரூ. 29 இலட்சமும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியது பின்வருவதாகும், அதாவது: (i) கல்வி நிலையங்களில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி இயக்குநர்கள் ஆகியோர் சம்பள வகையிலும், (ii) கல்வி நிறுவனங்கள் தங்கள் பணத்திலிருந்தோ அல்லது மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும் விளையாட்டுக் கட்டணத்திலிருந்தோ விளையாட்டு, உடற்பயிற்சிக்கு ஆகும் செலவு வகையிலும் கணிசமான தொகைகள் செலவு ஆகின்றன. அத்தொகைகள் பட்ஜெட்டில் தணியாகக் காட்டப்படாமல் “பணியாளர் சம்பளம்” முதலிய பொதுத் தலைப்புகளின்கீழ் சேர்க்கப்பட்டு விடுகின்றனவாகையால் அவை மேற் சொன்ன ரூ. 196 இலட்சத்தில் அடங்கியவை அல்ல.

2. அனைத்துப் பள்ளிகளிலும் உடற்பயிற்சி கல்வி கட்டாயமாகும். எந்தெந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் உள்ளனரோ அந்தந்த உயர் தொடக்கப் பள்ளிகளில் 6-8 வகுப்புகளிலும், அனைத்து உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் 6-9 வகுப்புகளிலும் உடற்பயிற்சி கல்வி தேர்வுக்கான பாடங்களில் ஒன்றாகும். இந்தப் பள்ளிகள் அனைத்திலும் 6-9 வகுப்புகளில் படிக்கும் மாணவர்கள் உடற்பயிற்சிக் கல்வியில் பெறும் மதிப்பெண்கள், அடுத்த உயர் வகுப்பிற்கு அனுப்புவதற்கான கொள்கைகளை வகுக்கும்போது கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

3. 1978-79-ம் ஆண்டிலிருந்து உயர்நிலைப்பள்ளி உடற்பயிற்சி ஆசிரியர் ஒவ்வொருவருக்கும் அந்தந்தப் பள்ளி விளையாட்டுக் கட்டண நிதியிலிருந்து ஆண்டுதோறும் சீருடைப்படியாக ரூ. 50 வழங்கிட ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

4. தற்பொழுது பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் உடற்பயிற்சி வேலைகளை ஆய்வு செய்ய சென்னையில் ஒருவரும், மதுரையில் ஒருவருமாக வட்டார உடற்பயிற்சிக் கல்வி ஆய்வாளர் (பெண்) இருவரே உள்ளனர். 1979-80 முதல் கோயம்புத்தூரில் ஒருவரும், திருச்சிராப்பள்ளியில் ஒருவருமாக மேலும் இரண்டு வட்டார உடற்பயிற்சி ஆய்வாளர்கள் (பெண்) நியமிக்கப்படுவார்கள்.

மாநில விளையாட்டுக் குழு.

5. மாநில விளையாட்டுக் குழுவும், மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்களும் மாணவர்களிடையே மட்டுமின்றி பொது மக்கள் இடையேயும் விளையாட்டுப் போட்டிகளையும், விளையாட்டுகளையும் நன்கு பரப்பிடப் பணிசெய்து வருகின்றன. 1977-78 முதல் இக்குழுவுக்கான மானியத் தொகை உயர்த்தப்பட்டுள்ளது. கூடுதல் மானியத்தைக் கொண்டு கிராமங்களிலுள்ள மாணவர்களல்லாத இளைஞர்களிடையே விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் உடற்பயிற்சியையும் தீவிரமாகப் பரப்ப மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

6. மாணவர்களுக்கு உடற் பயிற்சி அளிப்பதற்கு என உடற்பயிற்சிக் களரிகளை சுமார் 15 பள்ளிகளில் தொடங்க ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது.

விளையாட்டு வீரர்களுக்கு ஓய்வூதியம்.

7. தமிழ்நாட்டைச் சார்ந்த தலைசிறந்த விளையாட்டு வீரர்கள், வீராங்கனைகள் ஆகியோருள் முதுமைக் காலத்தில் வறுமையால் வாடுபவர்களுக்கும், அப்படிப்பட்டவர்கள் தங்கள் குடும்பங்களை வறுமையில் வாடவிட்டு மறைந்திருந்தால் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் உதவிப்பணம் ஆக ஓய்வூதியம் தரும் திட்டம் ஒன்றுக்கு 1-4-1978 முதல் அரசு ஏற்பளித்துள்ளது. இந்த உதவிப் பணம் பெறத் தகுதிபெற வேண்டுமாயின் ஒருவர்—

(அ) விளையாட்டு வளர்ச்சிக்குச் செய்த பணி மிகச் சிறந்ததாக இருக்கவேண்டும்.

(ஆ) 60 வயதை அடைந்திருக்க வேண்டும்.

(இ) அவர் சொந்த வருமானம் மாதம் ரூ. 150-க்கு மேற்போகாமல் இருக்கவேண்டும். இந்த உதவிப்பணம் பெறத் தெரிந்தெடுக்கப்படுபவர்களுக்கு அவர்கள் ஆயுட்காலம் முடிய மாதம் ரூ. 75 ஓய்வூதியம் தரப்படும். முதலில் 3 ஆண்டுகளுக்கு இவ்வுதவிப்பணம் வழங்கப்பட்டுப் பின்னர் அவ்வப் பொழுது புதுப்பிக்கப்படும்.

சாரண சாரணியர் இயக்கம்.

8. தமிழ்நாடு சாரணர் கழகம் 1978-79-ல் மொத்தம் 1,30,000 சாரணர்களையும், சாரணியர்களையும் கொண்டிருந்தது.

1979 மார்ச் 26]

9. பாரத் சாரண சாரணியர் அமைப்பின் எட்டாவது தேசிய சம்போரியை சென்னையை அடுத்த மறைமலை நகரில் 1979 சனவரியில் கொண்டாட தமிழக அரசு வசதிகள் செய்து தந்தது. அதனை இந்தியப் பிரதமர் தொடங்கி வைத்தார். நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளிலிருந்தும் அண்டை நாடுகள் சிலவற்றிலிருந்தும் சுமார் இருபதாயிரம் சாரண சாரணியர் அவ்விழாவில் கலந்து கொண்டனர். இந்தத் தேசிய விழா முதன் முதலாக தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்றது. அது நல்லமுறையில் நடைபெற இவ்வரசு விரிவான நடவடிக் கைகள் எடுத்திருந்தது அனைவராலும் பாராட்டப் பெற்றது. இந்த எட்டாவது சம்போரியின் குறிக்கோள் “சமுதாய வளர்ச்சிக்காக” என்பதாகும். சாரண சாரணியர் சமுதாய வளர்ச்சிப் பணியில் பங்கேற்க வேண்டுமென அது வலியுறுத்தி யது.

தேசிய மாணவர் படை.

10. தமிழ்நாட்டில் தேசிய மாணவர் படையில் தற் பொழுது 14,000 மாணவர் மாணவியர்களைக் கொண்ட 48 முதுநிலைப் பிரிவுகளும், 67,000 மாணவ-மாணவியர்களைக் கொண்ட 702 இளநிலை பிரிவுகளும் உள்ளன. இவற்றில் 3,000 மாணவியரைக் கொண்ட முதுநிலைப் பிரிவுகள் 5-ம், 5,300 மாணவியரைக் கொண்ட இளநிலைப் பிரிவுகள் 54-ம் அடங்கும். தேசிய மாணவர் படைக்கு இவ்வரசு 1979-80-ம் ஆண்டில் செலவிடவிருக்கும் தொகை ரூ. 123 இலட்சமாகும். இத்துறையின் கீழ் பணியாற்றும் மாநில அரசுப்பணியாளர்கள், அமைச்சுப் பணியாளர்கள், ஒட்டுநர்கள், கடைநிலை ஊழியர் கள் முதலியோர் எண்ணிக்கை 1,100 ஆகும்.

11. ஆண்டுதோறும் டில்லியில் குடியரசு நாளில் வழங்கப் படும் தேசிய மாணவர் படை அனைத்திந்திய விருதை அது ஏற்படுத்தப்பட்ட 1962-ம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை எட்டுத்தடவை தமிழ்நாட்டு தேசிய மாணவர் படைப்பிரிவே பெற்று வந்துள்ளது. 1979-ல் குடியரசு தினவிழாவில் தமிழ்நாட்டு தேசிய மாணவர் படை முதுநிலையைச் சார்ந்த மாணவியே சிறந்த அனைத்திந்திய மாணவர் படை மாணவி யாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டார்.

தேசிய பணித் திட்டம்.

12. தேசியப் பணிப் பிரிவானது கல்லூரி மாணவர்கள் தங்களுடைய ஓய்வு நேரத்தை நாட்டுப் பணியில், குறிப்பாக கல்விப் பணியில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும் நோக் குடன் துவக்கப்பட்டது. இத்திட்டத்தைச் செயல்படுத்த பல்கலைக்கழகங்கள் மாணவர் ஒருவருக்கு ரூ. 60 என்ற கணக்கில் மானியம் பெறுகின்றன. மேற்கண்ட தொகையில்

ரூ. 35-ஐ இந்திய அரசும், ரூ. 25-ஐ மாநில அரசும் அளிக்கின்றன. இத்திட்டத்தில் கல்லூரி மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோருள் விருப்பமுள்ளோர் பங்கு கொள்கின்றனர். இத்திட்டத்தில் பங்குகொண்ட மாணவர் எண்ணிக்கை 1976-77-ல் 20,000 ஆக இருந்தது. 1978-79-ல் 40,000 ஆக உயர்ந்தது. ஆண்டுதோறும் இத்திட்டத்தில் பங்கேற்கும் மாணவர்களில் பாதி பேர் விடுமுறைக் காலங்களில் சுமார் 10 நாள் அளவுக்கு கிராமங்களில் சிறப்பு முகாம் நடத்தி கிராமப்புற வளர்ச்சிப் பணிகளை (குறிப்பாக எழுத்தறிவிக்கும் பணியை) செய்கின்றனர். இத்திட்டத்திற்கு 1979-80-ம் ஆண்டில் ரூ. 40 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

VIII. கலைப் பணிகள்.

(1) இசை, நடனம், நாடகம், ஓவியம் முதலியவை.

இயல் இசை நாடக மன்றம்—

தமிழ்நாடு இயல், இசை, நாடக மன்றம் அரசின் முழு நிதி உதவியுடன் இயங்கி வரும் தன்னாட்சி உரிமையுள்ள ஒரு நிறுவனமாகும். இம்மன்றம் நடனம், நாடகம், இசை ஆகிய கலைகளை வளர்க்கும் அரும்பணியைச் செய்து வருகின்றது. இதுவெளி நாடுகளிலிருந்தும் பிற மாநிலங்களிலிருந்தும் வரும் கலைக் குழுக்களுக்கு வரவேற்பளிக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலிருந்து பிற மாநிலங்களுக்கு கலைக் குழுக்கள் செல்ல ஆதரவளித்தும் வருகின்றது.

2. திறம் மிக்க சிறந்த கலைஞர்களை ஊக்குவிப்பது இம்மன்றத்தின் தலையாய டணியாகும். ஆண்டுதோறும் இம்மன்றம் வாய்ப்பாட்டு, வயலின் இசை, மிருதங்கம், நாடஸ்வரம், புல்லாங்குழல் ஹரிகதா காலட்சேபம் ஆகிய வற்றில் திறம்மிகு கலைஞர்களைத் தேர்வு செய்து அவர்களைப் பொதுமக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தும் நோக்குடன் அக்கலைஞர்கள் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்தவும் மானியம் அளிக்கிறது. 1963 ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை 600-க்கு மேற்பட்ட கலைஞர்கள் இத்திட்டத்தின் கீழ் பயனடைந்துள்ளனர்.

3. 1960 ஆம் ஆண்டு முதல் இம்மன்றம் சிறந்த கலைஞர்களுக்கு “கலைமாடணி” என்ற பட்டமளித்து சிறப்பிக்கின்றது. கடந்த 18 ஆண்டுகளில் இம்மன்றம் இசை, நடனம், நாடகம், திரைப்படம், கிராமியக்கலைகள் ஆகிய வற்றில் ஏறத்தாழ 425 கலைஞர்களுக்கு பட்டமளித்து சிறப்பித்துள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டு முதல் “கலைமாடணி” பட்டம் பெற்றவர்கள் 10 கலைஞர்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் ரொக்கப்பரிசாக (பொற்கிழி) ரூ. 1,000 கொடுத்து வருகிறது. இதற்கென முதலமைச்சர் தனி நிதியிலிருந்து கொடுத்த ரூபாய் ஒரு லட்சத்தின் வட்டியிலிருந்து இப்பரிசு அளிக்கப்படுகிறது.

4. 1978-79-ம் ஆண்டில் தொடங்கிய ஒரு புதிய திட்டத்தின் கீழ், ஆண்டுதோறும் தொல் மரபுக் கேற்பத் தமிழில் புதிய இசைப்பாடல்களை எழுதும் கவிஞர் ஒருவருக்கு ரூ. 5,000 ரொக்கமாக வழங்கப்படும். தமிழ்ப்பண்பாட்டுக்கு இசைந்த வகையிலும் இசை நுணுக்கங்களுக்கேற்ற வகையிலும் புதிய மெட்டுகளைப் புகுத்தும் இசைவாணர் ஒருவருக்கும் இத்தகைய ரொக்கப்பரிசு ஒன்று வழங்கப்படும். 1979-ல் இம்மன்றம் தன் வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடும். அச்சமயம் கலை வளர்ச்சிக்கான பல சிறப்புத் திட்டங்களைத் தொடங்க மன்றம் கருதியுள்ளது.

[1979 மார்ச் 26]

நாடகப் பள்ளி—

5. இளம் மாணவர்களுக்கு நாடகக் கலையில் தனிப்பயிற்சி அளிக்கவும் அதனுடன், பொதுக்கல்வி கற்பிக்கவும் வழிவகை செய்து நாடகத்தில் ஆர்வமுள்ள மாணவர்களை ஊக்குவிக்க நாடகப்பள்ளி ஒன்று தொடங்கப்பட இருக்கிறது. இது பற்றி அரசுக்கு ஆலோசனை கூற குழு ஒன்று அமைக்கப்படும். வல்லுநர்களைக் கலந்து தக்க பாடதிட்டம் உருவாக்கப்படும்.

“அரசுக் கலைஞர்கள்”

6. 1979-ம் ஆண்டு திருவள்ளூர் நாளன்று சிறந்த கலைஞர்கள் எட்டு பேருக்கு “அரசுக் கலைஞர்” என்ற விருது வழங்கப்பட்டது. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் மாதம் ரூ. 1,000 வீதம் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு மதிப்பூதியம் வழங்கப்பெறும்.

வறுமையால் வாடும் கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம்—

7. வறுமையால் வாடும் ஏறத்தாழ 700 கலைஞர்கள் மாதந்தோறும் இத்திட்டத்தின்கீழ் ரூ. 75 ஓய்வூதியம் பெற்று வருகின்றனர். ஓய்வூதியம் முதற்கண் 3 ஆண்டு காலத்திற்கு வழங்கப்படுகின்றது. ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர்கள் வறுமை நிலையிலேயே தொடர்ந்தால், மீண்டும் மூன்று ஆண்டு, மூன்று ஆண்டாக புதுப்பிக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு ஓய்வூதியம் பெறும் கலைஞர் இறந்துவிட்டால் அவரது மனைவிக்கும் அவர் நிதி நிலையை பொறுத்து இறக்கும் வரை மூன்றாண்டுகளுக்கொருமுறை புதுப்பித்து இந்த ஓய்வூதியம் வழங்கப்படுகிறது. இப்பணிக்கு ஆண்டு தோறும் ரூ. 7 லட்சம் செலவாகிறது. 1979-80-ல் மேலும் 175 கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்க நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓவியம் நுண்கலைக் குழு—

8. ஓவியம் முதலிய நுண்கலைகளைப் பேணி வளர்க்கும் தமிழ்நாடு ஓவியம் நுண்கலைக்குழு தன்னாட்சியுரிமையுள்ள மற்றொரு நிறுவனமாகும். அது கல்வி அமைச்சரின் தலைமையின் கீழ் இயங்குகிறது. அது ஆண்டுதோறும் ரூ. 1½ லட்சம் மானியம் பெறுகிறது. இக்குழு ஆண்டுதோறும் கலைக் கண்காட்சிகள் நடத்தி சிறந்த ஓவியங்களுக்கும் சிற்பங்களுக்கும் ரொக்கப் பரிசு அளிக்கிறது. ஆண்டுதோறும் ஓவியர் முகாம்களையும் அது நடத்துகிறது. திறம் மிக்க இளம் கலைஞர்களுக்கு 10 மாதங்களுக்கு மாதம் ரூ. 150 வீதம் உதவித்தொகை அளித்து அவர்கள் ஓவியக் கலையில் பயிற்சி பெற உதவுகிறது. சிறந்த ஓவியக் கலைஞர்களுக்கு ரொக்கப் பரிசுகள் தந்து பாராட்டவும் அது கருதியுள்ளது.

9. திருச்சிராப்பள்ளி, வேலூர், காஞ்சிபுரம் ஆகிய மாவட்டத் தலைநகரங்களில் உள்ளூர் மக்களுக்கு ஓவியப்பயிற்சி அளிப்பதற்கான மையங்கள் தொடங்க நுண்கலைக்குழு பண உதவி

1979 மார்ச் 26]

செய்துள்ளது. பள்ளிகளில் ஓவிய ஆசிரியர்களாகப் பணி செய்பவர்களுக்கு ஓவியத்தில் மறுபயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தவும் இக்குழு கருதியுள்ளது.

10. நீலகிரி மாவட்டத்தில் உதகமண்டலத்தருகே நஞ்சநாடு அருகே “ ஓவியர் சிற்றூர் ” ஒன்றை நிறுவுவது ஆலோசனையி லுள்ளது.

11. டெல்லியிலுள்ள லலித கலை அகாடெமியும் இவ்வரசும் சேர்ந்து, அந்த அகாடெமியின் வட்டாரமையம் ஒன்றை 1978 அக்டோபரில் சென்னையில் தொடங்கியுள்ளன. அந்த மையத் துடன் இணைந்து நுண்கலைக்குழு கண்காட்சிகளையும் வேறு திட்டங்களையும் செயல்படுத்தி வருகிறது.

ஜவகர்லால் நேரு பால பவன்—

12. ஜவகர்லால் நேரு பால பவன் ஒன்று சென்னையில் ஏற் படுத்தப்பட்டுள்ளது. கலை, இசை, நடனம் முதலியவற்றின் இளஞ்சிறார்களிடம் மறைந்துள்ள திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ள வசதி அளிக்கும்படி, கல்வி மற்றும் மனமகிழ் மன்றமயக அது இருக்கும். 1978 டிசம்பரில் இதற்கு ஒரு தனி இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இந்த பவனத்தின் பணிகளை தொடங்கு வதற்கான நடவடிக்கைகளில் அவர் ஈடுபட்டுள்ளார்.

தமிழ்நாடு அரசு இசைக் கல்லூரிகள்—

13. சென்னையிலுள்ள தமிழ்நாடு அரசு இசைக்கல்லூரியில் 1978-79-ல் 287 பேர் பயின்றனர். அதில் முழுநேர ஆசிரியர் கள் 23 பேரும் பகுதிநேர ஆசிரியர்கள் 13 பேரும் உள்ளனர். இக் கல்லூரியில் வாய்ப்பாட்டு, கருவி இசை, பரதநாட்டியம் ஆகிய வற்றில் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது. வேறு வேலை செய்பவர் களுள் இசையார்வமுள்ளோரை ஊக்குவிக்கும் வகையில் சென்னை நகரில் நான்கு மையங்களில் மாலை நேரங்களில் இசை வகுப்புகள் (வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை) நடத்தப்படுகின்றன.

14. 1979 ஜனவரியில் மதுரையில் ஒரு இசைக் கல்லூரி தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

(2) ஆவணக்காப்பகமும் அருங்காட்சியகங்களும்.

1. தென் ஆசியாவில் வளமான அரசு ஆவணத் தொகுப்பைப் பெற்றுள்ளது, தமிழ்நாடு அரசு ஆவணக்காப்பகமாகும். அது ஒரு வரலாற்று ஆராய்ச்சி மையமாகத் திகழ்வதுடன், அரசு ஆவணக்காப்பகமாகவும் செயல்படுகிறது. 300 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பல ஆவணங்கள் அதில் உள்ளன. கடந்த 30 ஆண்டு களுக்கு முந்திய ஆவணங்கள் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு ஆய்வுக்குத் தரப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சியாளர் கூடத்தில் ஆராய்ச்சியாளர் களுக்கு சிறந்த வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

[1979 மார்ச் 26]

2. ஆவணங்களை அறிவியல் முறையில் பாதுகாத்துப்பேணி வைக்க நவீன கருவிகள் வாங்கித்தரப் பெற்றுள்ளன. 1978-79-ல் நுண்நிழற்படக்கருவி ஒன்று வாங்க ஏற்பளிக்கப்பட்டது. 1979-80-ல் புகைப்பட முறையில் படிபெருக்கும் கருவி ஒன்று வாங்கப்படும்.

3. 1973-ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பெற்ற தமிழ்நாடு வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்குழு தென்னிந்தியாவில் பல்வேறு வாழ்க்கை அம்சங்கள் குறித்து தரமான ஆராய்ச்சியுரைகளை எழுதும் திறனும் ஆற்றலுமுடையவர்களை ஊக்குவிக்கின்றது. அவர்களுக்கு ஆராய்ச்சிக்குத் தேவையான வசதிகளையும் சூழலையும் அளிப்பதுடன் ஆண்டுதோறும் நான்கு ஆராய்ச்சி மாணவப் பணியிடங்களும் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆராய்ச்சி மாணவருக்கும் ரூ. 5,000 சில்லரைச் செலவினங்களுக்காக ஆண்டு தோறும் அளிக்கப்படுகின்றது.

4. ஆங்கிலக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி காலத்தைச் சேர்ந்தவையான (17-18வது நூற்றாண்டுகளைச் சார்ந்த) முக்கியமான ஆவணங்களின் படிகள் அல்லது சுருக்கங்கள் அச்சிடப்பட்டு வரலாற்றாராய்ச்சியாளருக்குப் பெரிதும் பயன்படும் புத்தகங்களாக வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆர்வமுள்ளோர் அவற்றை விலைக்கு வாங்கிப் பயன்படுத்தும் வகையில் மிகக் குறைந்த விலையில் ஆவணக்காப்பகத்தில் விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன.

5. மாவட்ட விவரச் சுவடிகளை திருத்தியமைத்து மீண்டும் எழுதுவதற்கான மாவட்ட விவரச் சுவடிகள் பிரிவும் ஆவணக்காப்பக மற்றும் வரலாற்று ஆராய்ச்சி ஆணையரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தான் செயல்படுகின்றது.

அருங்காட்சியகங்கள்—

6. சென்னையிலும், புதுக்கோட்டையிலும் அரசு அருங்காட்சியகங்கள் உள்ளன. இவ்வருங்காட்சியகங்கள் சிறந்த சிற்பங்கள், மரச் செதுக்கு வேலைகள், வண்ண ஓவியங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளன. இவை தவிர, தொல் பொருளியல், மானிடவியல், இயற்கை அறிவியல் ஆகிய துறைகளைச் சார்ந்த பொருட்களும் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. பொதுமக்களும் ஆராய்ச்சி அறிஞர்களும் இவற்றால் பெரும் பயனடைந்து வருகின்றனர். இவ்வருங்காட்சியகங்கள் பொது மக்களுக்கான அறிவியல் விரிவுரைகளையும் கண்காட்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றன.

7. மாவட்டத் தலைமையிடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அருங்காட்சியகம் நிறுவிட அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இவ்வாண்டு சேலத்தில் அருங்காட்சியகம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள வசதிகளும் மேம்படுத்தப்

1979 மார்ச் 26]

படும். அனைத்துநாட்டுக் குழந்தைகள் ஆண்டாகிய 1979 அம் ஒட்டி சென்னையில் குழந்தைகள் அருங்காட்சியகம் ஒன்றை அமைக்க 1979-80-ல் ரூ. 6 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

(3) பொது நூலகங்கள்.

1. கன்னிமரா பொது நூலகம் மாநிலத்தின் மைய நூலகமாகும். அதில் 3 லட்சம் புத்தகங்கள் உள்ளன. உறுப்பினர்கள் 12,000 பேராவர். புதுக்கோட்டை, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்கள் தவிர பிற மாவட்டங்களில் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூலகம் வீதம் தற்போது 13 மாவட்ட மைய நூலகங்கள் உள்ளன. 1,446 கிளை நூலகங்களும் உள்ளன. ஏறக்குறைய 3,000 பேர் இந்நூலகங்களில் பணி புரிகின்றனர். இந்நூல் நிலையங்கள் அனைத்திலும் உள்ள புத்தகங்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 65 லட்சம். இவையனைத்தின் உறுப்பினர்களும் மொத்தம் 7 லட்சம் பேர்கள். உறுப்பினர்களல்லாதவர்களும் நூல் நிலையங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள புத்தகங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.

2. நூலக நிதியில் பெரும் பகுதி, ரூபாய்க்கு 5 பைசா வீதம் வீட்டுவரி, சொத்துவரி ஆகியவற்றின் மீது வசூலிக்கப்படும் நூலக மேல் வரியைக்கொண்டதாகும். 1977-78-ல் மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழுக்கள் நூலக மேல்வரியாக ரூ. 127 லட்சம் பெற்றன (சென்னை மாவட்டக்குழு பெற்ற ரூ. 57 லட்சம் உள்பட), சென்னை தவிர பிற மாவட்டங்களில் உள்ள நூலக ஆணைக்குழுக்கள் நூலக மேல்வரி மூலம் வசூலிக்கப்படும் தொகைக்குச் சமமாக இணை மானியத்தையும் அரசிடமிருந்து பெறுகின்றன. 1973-74 ஆம் ஆண்டிலிருந்து அத்தகைய இணை மானியத்தில் 25 விழுக்காடு புத்தகங்களாகக் கொடுக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு 1978-79-ம் ஆண்டின் முதல் 9 மாதங்களில் கொடுத்த புத்தகங்கள் 1,300; மொத்தம் கொடுத்த படிகள் 3,40,000; செலவு ரூ. 21 லட்சம் 1979-80-ம் ஆண்டு பொது நூலகங்களுக்காக ஆகும் மொத்தச் செலவு சுமார் ரூ. 135 லட்சமாக இருக்கும்.

3. 1972 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு முதல் நாளிலிருந்து பொதுநூலகங்களுக்காக தனி இயக்குநர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். 1977 ஜனவரியிலிருந்து மாவட்ட நூலக ஆணைக்குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் முழுநேர மாவட்ட நூலக அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். மாநில அரசு அலுவலர்கள் பெற்றுவரும் ஓய்வுதியம் மற்றும் ஓய்வுக்கால சலுகைகள் போன்றவற்றை மாவட்ட நூலகக்குழுக்களின் கீழ் பணி செய்பவர்களுக்கும் விரிவாக்குவது பற்றி ஆய்வு செய்து அரசுக்கு ஆலோசனை கூற சிறப்புக்குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவின் அறிக்கை வந்து ஆய்வு செய்த பின் இது குறித்து அரசாணைகள் விரைவில் வெள்ளியாகும்.

[1979 மார்ச் 26]

4. தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜி சரஸ்வதிமகால் நூல்நிலையம் மதிப்பு மிக்க கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்ட முதன்மையான நூல் நிலையம். அதில் 30,377 சமஸ்கிருத கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,081 தமிழ்க்கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 2,910 மராத்தி கையெழுத்துப் பிரதிகளும், 778 தெலுங்கு கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள்ளன. இவை தவிர இம் மொழிகளில் புத்தகங்களும் அந்நூல் நிலையத்தில் உள்ளன. அதன் முக்கிய அலுவல், அருங்கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் புத்தகங்களையும் பாதுகாப்பதும், அவற்றை அட்டவணையிடுவதும், நன்முறையில் கையெழுத்துப் பிரதிகளை அச்சிட்டு வெளியிடுவதும் ஆகும். அந்நூல் நிலையத்தின் வளர்ச்சிப் பணிக்காக நிதித் தேவைகளை மதிப்பிட்டபின் அந்நூலகத்திற்கு மைய அரசு ரூ. 2 லட்சம் மானியம் தந்துள்ளது.

(4) தொல் பொருளியல்.

1. தொல் பொருள் ஆராய்ச்சித்துறை தன் பிற பணிகளுடன் இம்மாநிலத்தின் முக்கியமான வரலாற்று நினைவுச் சின்னங்களைப் பேணி பாதுகாத்துவருகிறது. அவற்றுள் முக்கியமானவை மதுரையில் உள்ள திருமலை நாயக்கர் அரண்மனை, தஞ்சையிலுள்ள நாயக்கர் அரண்மனை, பாஞ்சாலங்குறிச்சியிலுள்ள வீரபாண்டிய கட்டபொம்மனின் கோட்டைச் சின்னங்கள், இராமநாதபுரத்தில் உள்ள இராமலிங்க விலாஸ் கட்டிடம் தரங்கம்பாடியிலுள்ள டேனிஸ்கோட்டை ஆகியவை ஆகும். இவ்விடங்களில் சிலவற்றில் நிலையான அருங்காட்சியகங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

2. ஆங்காங்கு பல ஊர்களிலும் சிதறிக் கிடக்கும் சிற்பங்களையும், மதிப்பு மிக்க பழைய ஓலைச் சுவடிகளையும் சேகரித்துப் பாதுகாப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றை நான்கு மாவட்டங்களில் மேற் கொள்ள ஏற்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. 1979-80-ம் ஆண்டில் தருமபுரி மாவட்டத்தில் உள்ள அத்தகைய சிற்பங்கள் முதலியவற்றைச் சேகரித்து தருமபுரியில் ஒரு நிலையான அருங்காட்சியகத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

3. இத்துறை ஊர் ஊராகச் சென்று கல்வெட்டுக்களைப் பார்வையிட்டு அக் கல்வெட்டுகளுக்குப் படியெடுத்து அவற்றின் பொருளைத் தெளிவுபடுத்தி இன்றைய எழுத்துக்களில் அவற்றை வெளியிடுகின்றது. இத்துறை கன்னியாகுமரி, வட ஆர்க்காடு, தருமபுரி மாவட்டங்களில் இப்பணியை முடித்துள்ளது. கி. பி. 500 ஆம் ஆண்டு முதல் இன்றுவரையுள்ள காலப்பகுதியைச் சார்ந்தவையும் நடுகற்களில் உள்ளவையுமான 500 கல்வெட்டுக்களை இத்துறை அச்சிட்டு வெளியிட்டுள்ளது.

1979 மார்ச் 26]

4. இத்துறை தொன்மை வாய்ந்த இடங்களில் அகழ்ந்துபார்க்கும் பணியையும் செய்து வருகிறது. பாண்டியர்களின் பழந்துறைமுகமான கொற்கை, சேரர்களின் தொன்மையான தலைநகரமான கரூர், பாலாற்று முகப்புப் பகுதியில் ரோமானியர்கள் குடியேறி வாழ்ந்த வாசவ சமுத்திரம் போன்ற இடங்களில் இத்துறை அகழ்வாராய்ச்சி செய்து உள்ளது. 1979—80 ஆம் ஆண்டில் அகழ்வாராய்ச்சிப் பிரிவுக்குக் கூடுதல் பணியாளர்கள் நியமிக்கப்படுவர்.

5. இத்துறைக்குச் சொந்தமான அச்சகம் ஒன்றும் உள்ளது. அதனுடைய வெளியீடுகள் யாவையும் அந்த அச்சகத்திலேயே அச்சிடப்படுகின்றன. இதுவரை ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் 50-க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

6. இத்துறை தமிழ், சமஸ்கிருதம், வரலாறு, தொல் பொருளியல், இந்தியக் கலைகள், யாதேனுமொன்றில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற மாணவர்களுக்கு கலை, மற்றும் கட்டிடக் கலை வரலாற்றைப் போதிப்பதுடன் கல்வெட்டுக்களைப் படி எடுத்தல், அவற்றை ஆராய்தல் முதலிய தொழில் நுட்பப் பயிற்சியும் அளிக்கின்றது. இதற்கு ஆண்டுதோறும் 8 மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகின்றனர். ஆளுக்கு மாதம் ரூ. 125 உதவிப் பணம் தரப்படுகிறது.

7. தொல் பொருள்களையும் விலை மதிப்பற்ற கலைக் கருவூலங்களையும் சட்ட விரோதமாக விற்று விடுவதைத் தடுக்க “தொல் பொருள்கள் மற்றும் கலைக் கருவூலங்கள் சட்டம்” என்ற சட்டம் ஒன்றினை மைய அரசு 1972-ல் இயற்றியது. 1976ஆம் ஆண்டு ஏப்ரலினைந்து இச் சட்டம் இந்தியா முழுவதும் அமுலுக்கு வந்தது. இத்திட்டத்தின் கீழ் பதிவு அலுவலர்கள் எழுவர் பல்வேறு மாவட்டத் தலைமையிடங்களில் பணிபுரிகின்றனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒன்று அல்லது இரண்டு மாவட்டங்கள் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. இப்பதிவுத் திட்டத்தின் செலவை 1—4—1976 முதல் முன்றாண்டுகளுக்கு மைய அரசு ஏற்கும்.

[1979 மார்ச் 26]

IX. தமிழ் வளர்ச்சி.

1979-80 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கியுள்ள தொகை ரூ. 70 இலட்சமாகும். இத்தொகையில் கல்லூரிகளில் தமிழைப் பயிற்று மொழியாகக் கொண்டு பயிலும் மாணவர்களுக்கான புத்தகப்படி வழங்கிட ரூ. 28 இலட்சம் செலவிடப்படும். கல்லூரிப் பாடப் புத்தகங்களைத் தமிழில் கொணர்வதற்காக ரூ. 23 இலட்சம் செலவிடப்படும். தமிழ் வளர்ச்சித்துறைக்கும் அதன் பணிகளுக்கும் ரூ. 9 இலட்சம் செலவிடப்படும். வேறு தமிழ் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ரூ. 10 இலட்சம் செலவிடப்படும்.

தமிழ் வளர்ச்சி இயக்கம்.

2. அனைத்து நிலைகளிலும் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொள்ளும் திட்டத்தினை முழு முனைப்புடன் செயல்படுத்தப் பட வேண்டும் மென்பதில் அரசு ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. சட்டங்கள், விதித் தொகுப்புகள், நடைமுறை நூல்கள் ஆகியவற்றுள் பல, தமிழில் மொழி பெயர்த்து வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அரசுத் துறைகள் பயன்படுத்திட ஆட்சிச் சொல்லகராதிகளும் சிறப்புச் சொல்லகராதிகளும் தொகுக்கப்பட்டு அவ்வப்போது வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. மாவட்ட மட்டத்தில் தமிழை ஆட்சி மொழியாகக்கொள்ளும் பணியில் ஏற்படும் வளர்ச்சி தனி ஆய்வுப் பணியாளர்களைக் கொண்டு ஆய்வு செய்யப்பட்டு வருகிறது. தலைமைச் செயலகத் துறை ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அதிகாரியும், துறைத் தலைவர்கள் அலுவலங்கங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அதிகாரியும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அதிகாரியும் தமிழ் வளர்ச்சி இயக்குநருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு தமிழை ஆட்சி மொழியாக்கும் திட்டம் முழு வெற்றி அடையப் பணியாற்ற வேண்டுமென ஆணையிடப்பட்டுள்ளது.

3. 1867-ம் ஆண்டு முதல் வெளியிடப் பெற்றுள்ள தமிழ் நூல்களின் விவர அட்டவணை ஒன்று தொகுக்கப்பட்டு வருகிறது. 1867 முதல் 1925 ஆம் ஆண்டு வரையிலான காலத்திற்கு 13 தொகுதிகள் ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. எஞ்சிய தொகுதிகளுக்கான பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. தமிழில் மூல நூல்களை ஆக்கி வெளியிடும் ஆசிரியர்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கான திட்டம் ஒன்றையும் தமிழ் வளர்ச்சித் துறை செயல்படுத்தி வருகிறது. தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு வெளிவருவதற்கு வேண்டிய உதவிகளையும் அரசு செய்யும்.

தமிழ் நாட்டு வரலாறு.

4. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றை ஆதாரபூர்வமாக எழுதுவதற்காக வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறு தொகுதிகளுடைய இவ்வரலாற்றில் இரண்டு தொகுதிகள் எழுதி முடிக்கப்

1979 மார்ச் 26]

பெற்றுள்ளன. தொல் பழங்காலத்தைப் பற்றிய முதல்தொகுதி ஏற்கெனவே வெளியிடப்பட்டுவிட்டது. அங்க காலம் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதி விஷேசம் வெளியிடப்படுகிறது.

பிற மாநிலங்களில் தமிழ்க் கல்வியையும்
தமிழாராய்ச்சியையும் ஊக்குவித்தல்.

5. மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள பல்கலைக் கழகங்களும், பிற நிறுவனங்களும் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிகளை ஏற்படுத்தவும், தமிழில் ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளவும், தமிழில் பகுதி நேரப் பட்டயப்படிப்பு வகுப்புகளை நடத்தவும் இவ்வரசு தாராளமாக நிதி உதவி செய்து வருகிறது. தமிழில் பகுதி நேரப் பட்டயப் படிப்பு வகுப்புகளைத் தொடங்குவதற்காக 1978-79-ல் பிற மாநிலப் பல்கலைக் கழகங்கள், நிறுவனங்கள் ஆகியவைகள் 15-க்கு ஒவ்வொன்றுக்கும் ரூ. 15 ஆயிரம் வீதம் இவ்வரசு மானியம் வழங்கியுள்ளது.

6. திருவனந்தபுரத்திலுள்ள “திராவிட மொழிகளின் மொழியியல் ஆராய்ச்சிக்கான பன்னாட்டுப் பள்ளி” பின்வரும் பணிகளை மேற்கொள்ள இருக்கிறது:—

1. தாய்லாந்து, கம்போடியா ஆகிய நாடுகளில் தமிழ் பேற்றிருந்த செல்வாக்குபற்றிய ஆராய்ச்சி.

2. தமிழை அடிப்படையாகக் கொண்டு மின் கணிப்புப் பொறியின் உதவியுடன் மொழி பெயர்ப்புக் கொள்கை பற்றிய ஆராய்ச்சி.

3. தூர கிழக்கு நாடுகளில் தென்னிந்திய மொழி, கலை வரலாறு ஆகியவற்றைப் பற்றிய படிப்பு வசதிகளைப் பற்றிய ஆய்வு.

4. அப்பள்ளிக்கான அலுவலகக் கட்டிடம் ஒன்று கட்டுதலும், தமிழ் இலக்கண நூலாசிரியரான தொல்காப்பியர் பெயரில் ஒரு அரங்கம் கட்டுதலும்.

இப்பள்ளிக்கு ஆண்டுக்கு ரூ. 1,36,000 வீதம் 1978—79 முதல் 5 ஆண்டுகளுக்கு இவ்வரசு மானியம் தர ஏற்பளித்துள்ளது. கட்டிட வேலைக்காக ரூ. 4,51,000 மானியம் தர இசைந்து, முதல் தவணையாக ரூ. 1 இலட்சம் ஏற்கெனவே தரப்பட்டுவிட்டது.

மொழி பெயர்ப்புப் பணி.

7. பிற மொழி நூல்களில் சிறந்தவற்றை தமிழில் வெளியிடுவதற்கும், அரிய தமிழ் இலக்கியங்களைப் பிற மொழிகளில் வெளியிடுவதற்கு ஒரு திட்டம் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

[1979 மார்ச் 26]

இப்பணிக்காக நடுவர் திரு. எஸ். மகராசன் தலைமையில் வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. முதல் நடவடிக்கையாக அக்குழு, இதுவரை பிறமொழிகளில் வெளியிடப்பட்டுள்ள தமிழ் நூல்களின் விவரப்பட்டியல் ஒன்றையும், தமிழ் மொழியில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பிற மொழி நூல்களின் விவரப்பட்டியல் ஒன்றையும் தொகுத்துள்ளது. ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு, பெர்சியன், ரஷிய மொழி, சீன மொழி ஆகிய மொழிகளில் உள்ள சிறந்த நூல்களுள் தமிழில் மொழி பெயர்க்கத்தக்க நூல்களின் பட்டியலையும் ஆங்கிலம் மற்றும் பிற மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கத்தக்க தமிழ் இலக்கியங்களின் பட்டியலையும் இக்குழு தயாரித்துள்ளது. மேலும் நோபல் பரிசு பெற்றுள்ள இலக்கியங்களை தமிழாக்கம் செய்து வெளியிடவும் இக்குழு கருதியுள்ளது. தற்பொழுது டாக்டர் ஆனந்த குமாரசாமி எழுதியுள்ள “சிவன் நடனம்” என்னும் நூல், பிரான்சிஸ் தாம்சன் உடைய கவிதைகள் ஆகியவற்றை தமிழாக்கம் செய்து வெளியிடும் பணி நடைபெற்று வருகிறது.

தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம்.

8. பெரியார் ஈ. வே. ராமசாமி அவர்கள் நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி தமிழ் எழுத்துக்களில் சீர்திருத்தங்கள் சிலவற்றை செயல்படுத்த அரசு ஆணையிட்டுள்ளது. உயிர் எழுத்துக்கள். 2-க்கும் உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் 13-க்கும் புதிய வடிவங்கள் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம் அச்ச வேலையிலும், தட்டச்சுப் பணியிலும் சிக்கனமும் எளிமையும் ஏற்படும். மாதில அரசு அலுவலகங்கள் அனைத்தும் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்களும் அரசு நிறுவனங்களும், கல்வி நிலையங்களும், இவ்வெழுத்துச் சீர்திருத்தத்தைக் கடைபிடிக்க ஆணையிடப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக அனைவரும் இச்சீர்திருத்தத்தை கடைபிடிக்க வேண்டுமென்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி பல்வேறு இடங்களிலிருந்தும் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை ஆராய்ந்து இது குறித்து மேலும் அரசுக்கு அறிவுரை வழங்க தமிழறிஞர்களைக் கொண்ட வல்லுநர் குழு ஒன்று அமைக்கப்படவிருக்கிறது.

தமிழ்க் கவிஞர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் பாராட்டு.

9. இசுலாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆராய்ச்சி செய்வதற்காக மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் உமறுப் புலவர் பெயரில் ஆராய்ச்சிப் பணியிடம் ஒன்று தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்காக அரசு அறக்கட்டளைத் தொகையாக ரூ. 2 இலட்சம் வழங்கியுள்ளது.

10. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் நினைவாக சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ரூ. 25 ஆயிரம் அறக்கட்டளை ஒன்றை அரசு நிறுவியுள்ளது. அத்தொகையின் வட்டியைக் கொண்டு ஆண்டுதோறும் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப் பெறும்.

1979 மார்ச் 26]

11. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் 'விருது' ஒன்று அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. ஆண்டுதோறும் தமிழ்க் கவிஞர் ஒருவருக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டு, அவருக்கு பதக்கம் ஒன்றும் ரூ. 10 ஆயிரம் ரொக்கப் பரிசும் அளிக்கப்படும். 1978-க்கான விருது கவிஞர் சுரதாவுக்கு அளிக்கப்பட்டது.

12. தமிழறிஞர்களையும் தமிழ்ச் சான்றோர்களையும் போற்றும் அரசுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் திருவாளர்கள் கா. அப்பாத்துரை, தி. சு. அவினாசிலிங்கம், ஞா. தேவநேயப் பாவாணர், மு. ப. பெரியசாமித் துரன், வ. சுப்பையா ஆகியோருக்கு 1979 திருவள்ளுவர் நாளன்று "செந்தமிழ்ச் செல்வர்" என்னும் விருது வழங்கப்பட்டது.

வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு ஓய்வுதியம்.

13. வறுமையில் வாடும் தமிழறிஞர்களுக்கு ஓய்வுதியம் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஒன்று 1978 சனவரியில் தொடங்கப்பட்டது. மாத வருமானம் ரூ. 150-க்கு மேல் இல்லாமல் இருக்கிற தமிழறிஞர்களுக்கு இந்த ஓய்வுதியம் கிட்டும். இதுவரை 33 அறிஞர்களுக்கு ஓய்வுதியம் தரப்பட்டுள்ளது. ஓய்வுதியத் தொகையை மாதம் ரூ. 100-லிருந்து ரூ. 200 ஆக உயர்த்தக் கருதப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழிக்கும் இலக்கியத்துக்கும் அரும் பணியாற்றியுள்ள அறிஞர்களுக்கும், அத்தகையோர் தங்கள் குடும்பங்களை வறுமை நிலையில்விட்டு விட்டு மாண்டு போய் இருந்தால் அவர்கள் குடும்பங்களுக்கும் இந்த ஓய்வுதியம் தரப்படும். ஓய்வுதியம் பெறத்தகுதி வாய்ந்தவர்களை வல்லுநர்க்குழு ஒன்று தேர்ந்தெடுக்கிறது. ஓய்வுதியம் முதலில் மூன்று ஆண்டுகளுக்குத் தரப்படுகிறது. மூன்றாண்டு, மூன்றாண்டாகப் புதுப் பித்துக்கொள்ளவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி

14. தமிழிலும், திராவிட மொழிகளிலும் சிறந்த அறிஞரான திரு. ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்குநராவார். இந்த அகரமுதலியைத் தொகுக்கும் பணியில் அவர் முனைப்புடன் ஈடுபட்டுள்ளார். அவ்வகரமுதலி முழு வ்ரிவு வாய்ந்ததாகவும் திட்ட வட்டமானதாகவும் அமையும். அது 13 தொகுதிகளாக வெளிவரும். முதல் தொகுதியின் முதல்பகுதி வ்ரைவில் வெளியிடப்படும். இரண்டாவது பகுதியின் மீது இப்போது வேலை நடைபெற்று வருகிறது.

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்..

15. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் 1970 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்களில் நிறுவப்பட்டது. தமிழ் ஆராய்ச்சியில் பற்றுள்ள உலக அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்புடன் தமிழ்த் துறையிலும்,

[1979 மார்ச் 26]

தொடர்புள்ள பிற துறைகளிலும் ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதே இதன் நோக்கமாகும். 1972-ம் ஆண்டிலிருந்து இந்நிலையம் தமிழ் ஆராய்ச்சி பற்றிய அரையாண்டு ஆராய்ச்சி இதழ் ஒன்றை வெளியிட்டு வருகின்றது. உலக நாடுகளில் உள்ள அறிஞர்கள் பலர் எழுதும் கட்டுரைகள் அவ்விதழில் இடம் பெறுகின்றன. ஆராய்ச்சிக்குப் பயன்படும் வகையில் சிறந்த நூலகம் ஒன்று இந்நிலையத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. யுனெஸ்கோ கொடையாக அளித்துள்ள காட்சி கேள்விச் சாதனத்தின் உதவியுடன், மொழிப் பயிற்சிக் கூடத்தின் உதவியைக் கொண்டும் வெளி நாட்டு மாணவர்களுக்கு இந்நிலையம் சிறப்பான முறையில் தமிழ் கற்றுத் தருகிறது. இதுவரை இந்நிறுவனம் 12 நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. அது “பண்டைத் தமிழரின் சமுதாய வரலாறு”, “தமிழ் இலக்கியத் துணை நூல்”, “தமிழ் எழுத்தாளர் விவர நூல்” ஆகிய நூல்களை வெளியிட கருதியுள்ளது. தமிழ் இலக்கியத்தில் இலக்கியக் கொள்கைகள் பற்றிய விரிவுரைகளை இந்நிறுவனம் மாதந்தோறும் நடத்தி வருகிறது. அது ‘நாட்டுப்புற இயல்’, ‘தமிழரின் பண்பாட்டு மரபுச் செல்வம்’ மற்றும் ‘தமிழரின் இலக்கிய மரபுச் செல்வம்’ பற்றிய கருத்தரங்குகளை நடத்தியுள்ளது. இந்நிறுவனம் ஆண்டுதோறும் இவ்வரசிடமிருந்து ரூ. 3 லட்சம் மானியம் பெறுகிறது. தற்போது இந்நிறுவனம் அடையாறு மத்தியப் பஸ்தொழிற் பயிற்சி நிலையக் கட்டிடத்தில் அமைந்துள்ளது. இந்நிறுவனத்திற்கு நிலையான கட்டடம் ஒன்றைக் கட்டுவதற்காக தற்போது இந்நிறுவனம் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் ஆறு ஏக்கர் நிலத்தை அரசு ஒதுக்கியுள்ளது.

தமிழ் பண்பாட்டு மைய இயக்குநரகம்.

16. உலக நாகரிகத்திற்கு தமிழர் நாகரிகம் முன்னோடியாய் இருந்தது என்பதை மொழியியல், அகழ்வாராய்ச்சியியல், மானிட இயல், தொல்பொருளியல் போன்ற அறிவியல் துறைகள் சான்றுகள் காட்டி உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. மேற்கண்ட துறைகளில் ஆராய்ச்சி செய்ய பல அமைப்புகளும் நிறுவனங்களும் இருந்தபோதிலும் தமிழரின் பண்பாட்டுக்கூறுகளை நல்லமுறையில் தமிழர்களுக்கும் உலக மாந்தருக்கும் எடுத்துக்காட்ட தனி அமைப்பு ஒன்று இல்லை. இக்குறையை ஈடு செய்ய 1978-79 நிதி நிலை அறிக்கை உரையில் கம்பர் வள்ளலார் போன்ற தமிழினச் சான்றோர்களுக்கு நினைவுச் சின்னமாய் விளங்குமென அறிவிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பண்பாட்டு மைய நிலையம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு ஒரு தனி இயக்குநர் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார். இம்மையத்தின் தொடக்க விழா விரைவில் நடைபெறும்.

17. முதலில் இந்த மையம் பல்லாண்டுகளாக தமிழர் களோடு இணைந்துள்ள கலைகளையும் பண்பாட்டையும் வளர்த்தும் நோக்கத்துடன் நல்ல நூலக, படிப்பக வசதிகள் செய்வதி

1979 மார்ச் 26]

லும் பட அரங்கம், காட்சிப் பொருளுக்கான இடம், ஆகியவற்றை அமைப்பதிலும் ஈடுபடும். தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பற்றிய ஒரே சிந்தனையை மையமாகக் கொண்டு செய்திகளையும், பொருட்களையும் ஒருங்கே ஓரிடத்தில் திரட்டிக் காத்து உலக னைத்தும் அதனை அறியும்படி பணி செய்வதே இம்மையத்தின் குறிக்கோளாகும்.

ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு—கருத்தரங்கு.

18. ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு—கருத்தரங்கு 1980 சனவரியில் மதுரை மாநகரில் நடைபெறும். 1968-ல், இரண்டாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய அரசு செய்தது போல, இந்த 5-வது மாநாட்டுக்கும் இவ்வரசு அனைத்து உதவிகளையும் செய்யும்; மாநாட்டின் தொடக்க நிலை வேலைகளுக்காக முதல் தவணை யாக இவ்வரசு ரூ. 50 ஆயிரம் மானியமாக அளித்துள்ளது.

இணைப்பு I.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

	1965-66	1973-74	1976-77	1977-78	1978-79
	(மூன்றாவது திட்ட முடிவு).	(நான்காவது திட்ட முடிவு).			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
	(சிறுவர், சிறுமியர் எண்ணிக்கை இலட்சத்தில்.)				

அ. வெவ்வேறு வயதுத் தொகுதிச் சிறார் மொத்த எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6—11—

சிறுவர்		25.85	30.45	31.93	32.39	32.84
சிறுமியர்		25.64	29.79	31.23	31.68	32.11
		_____	_____	_____	_____	_____
மொத்தம்		51.49	60.24	63.16	64.07	64.95
		_____	_____	_____	_____	_____

வயதுத் தொகுதி 11—14—

சிறுவர்	..	..	11.31	13.71	14.37	14.58	14.78
சிறுமியர்	..	..	11.23	13.40	14.05	14.25	14.45
மொத்தம்	..	..	22 54	27.11	28.42	28.83	29.23

வயதுத் தொகுதி 14—17—

சிறுவர்	..	..	9.33	11.31	11.86	12.03	12.19
சிறுமியர்	..	..	9.26	11.07	11.60	11.77	11.93
மொத்தம்	..	..	18.59	22.38	23.46	23.80	24.12

ஆ. பள்ளிகளில் சேர்க்கப்பட்டோர்

எண்ணிக்கை—

வயதுத் தொகுதி 6—11—

சிறுவர்	..	..	26.37	30.64	32.02	33.11	33.83
சிறுமியர்	..	..	18.74	23.74	25.50	26.74	27.38
மொத்தம்	..	..	45.11	54.38	57.52	59.85	61.21

1926 மார்ச் 26

இணைப்புகள்

355

இணைப்பு I.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

		1965-66 (மூன்றாவது திட்ட முடிவு).	1973-74 (நான்காவது திட்ட முடிவு).	1976-77	1977-78	1978-79
(1)		(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
<u>வயதுத் தொகுதி 11—14—</u>						
சிறுவர்	..	7.21	9.10	9.74	10.26	10.68
சிறுமியர்	..	3.45	5.09	5.76	6.12	6.27
மொத்தம்	..	10.66	14.19	15.50	16.38	16.95
<u>வயதுத் தொகுதி 14—17—</u>						
சிறுவர்	..	3.86	4.97	5.34	5.24	4.85
சிறுமியர்	..	1.65	2.42	2.68	2.69	2.42
மொத்தம்	..	5.51	7.39	8.02	7.93	7.27*

இணைப்பு

[1979 மார்ச் 26]

இ. பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்டோர்

சதவீதம்—

6—11 தொகுதி—

சிறுவர்	..	..	102.03	100.06	100.3	102.2	103.21
சிறுமியர்	..	..	73.08	79.6	81.7	84.4	85.27
மொத்தம்	..	..	87.61	90.2	91.7	93.4	94.24

11—14 தொகுதி—

சிறுவர்	..	..	63.78	66.3	67.7	70.3	72.26
சிறுமியர்	..	..	30.72	37.9	41.0	42.9	43.39
மொத்தம்	..	..	47.31	52.3	54.4	56.8	57.99

14 முதல் 17 தொகுதி—

சிறுவர்	..	..	41.38	43.0	44.9	43.7	39.8
சிறுமியர்	..	..	17.83	21.8	23.1	22.9	20.1
மொத்தம்	..	..	29.65	33.0	34.1	33.4	20.1

*மேல் நிலைப் பள்ளி முதலாண்டு வகுப்பு உட்பட.

இணைப்பு I—தொடர்ச்சி.

பள்ளிக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்—தொடர்ச்சி.

	1965-66	1973-74	1976-77	1977-78	1978-79
	(மூன்றாவது திட்ட முடிவு).	(நான்காவது திட்ட முடிவு).			
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
ஈ. பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை—					
தொடக்கப் பள்ளிகள் ..	24,641	26,726	27,306	27,395	27,425
உயர்தொடக்கப் பள்ளிகள்.	6,065	5,773	5,730	5,709	5,705
உயர் நிலைப் பள்ளிகள் (மெட்ரிகுலேஷன் பள்ளிகள், மைய அரசுப் பள்ளிகள் உட்பட) ..	2,234	2,823	3,030	3,058	3,108 *
	32,940	35,322	36,066	36,162	36,238
உ. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—					
தொடக்கப்பள்ளிகள் ..	88,173	1,06,332	1,11,033	1,11,184	1,11,808
உயர் தொடக்கப் பள்ளிகள்	59,943	66,843	67,846	68,794	69,279
உயர் நிலைப் பள்ளிகள்	48,574	65,959	72,838	73,039	65,379**
மொத்தம்	1,96,690	2,39,134	2,51,717	2,53,017	2,46,466

ஊ. ஆசிரியர்—மாணவர்
வீகிதம்—(ஆகஸ்டு முதல்
நாள் உள்ளபடி)—

(1) பள்ளி வாரியாக (சிறப்பு
ஆசிரியர்களையும் ஆசிரி
யர் தொகையில்
சேர்த்து)—

தொடக்கப்பள்ளிகள்

27

25

36

37

38

உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள்

35

33

33

33

36

உயர் நிலைப் பள்ளிகள்

31

24

24

24

24

(2) வகுப்புத் தொகுதி
வாரியாக (சிறப்பு ஆசிரி
யர்களை, ஆசிரியர்
தொகுதியில் சேர்த்து)—

தொடக்கப்பள்ளி வகுப்புத்
தொகுதி ..

37

37

36

37

39

உயர் தொடக்கப் பள்ளி
வகுப்புத் தொகுதி ..

32

33

33

34

34

உயர் நிலைப் பள்ளி வகுப்புத்
தொகுதி ..

32

29

30

27

26

* அவற்றுள் 912-ல் மேல் நிலைப்பள்ளி வகுப்பு இருந்தது.

** மேல் நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் நீங்கலாக.

இணைப்பு 1—தொடர்ச்சி.

1978-79-ல் (1—8—1978-ல் இருந்தவாறு) பள்ளிக்கூடங்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ஆகிய புள்ளி விவரங்கள்.

பள்ளிக்கூடங்கள்.				எண்ணிக்கை. மாணவர்கள்.		ஆசிரியர்கள்.	
				(1)	(2)	(3)	(4)
தொடக்கப்பள்ளிகள்—							
அரசு	..	..	..	..	1,444		
நகராட்சி	..	..	..	..	1,058		
ஊராட்சி ஒன்றியம்	..	..	..	..	19,916		
தனியார்	..	..	..	..	5,007		
					27,425	42,53	1,11,808
உயர் தொடக்கப்பள்ளிகள்—						லட்சம்	
அரசு	..	..	..	..	218		
நகராட்சி	..	..	..	..	389		
ஊராட்சி ஒன்றியம்	..	..	..	..	3,134		
தனியார்	..	..	..	..	1,964		
					5,705	24.98	69,279
உயர்நிலைப்பள்ளிகள்—						லட்சம்	
சாதாரணப்பள்ளிகள்—							
அரசு	..	..	..	..	1,978		
நகராட்சி	..	..	..	..	106		
தனியார்	..	..	..	..	868		

ஆங்கிலோ-இந்தியப் பள்ளிகள்—மெட்ரிகுலேஷன்
பள்ளிகள்—CBSE
பள்ளிகள் முதலியவை—

ரயில்வே மைய அரசு

தனியார் ..

உயர்நிலைப் பள்ளிகள்

பள்ளிகள் மொத்தம்

2,952 15.65 60,879
லட்சம்

17

139

156

3,108

36,238

1.18

லட்சம்

16.83

லட்சம்

2,46,466

லட்சம்

4,500

65,379

(1)

(2)

(3)

(4)

மாணவர்	..	48.65	லட்சம்
மாணவியர்	..	35.64	லட்சம்

3,108 உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 912 பள்ளிகளில் முதலாண்டு மேல் நிலைப் பள்ளி வகுப்பும் இருந்தது. அவ்வகுப்புக்கான விவரங்கள் வருமாறு :—

		1.14	லட்சம்
கலைப் பாட ஆசிரியர் ..	..	..	7,941
தொழில் பாட ஆசிரியர் ..	..	..	1,816
			9,757

பள்ளிகளும், மேல்நிலைப்பள்ளிகளும் சேர்த்து ..	36,238	85.43	2,56,223
		லட்சம்	

ஏனைய நிறுவனங்கள்—

இளஞ்சிறார் பள்ளிகள் ..	..	40	4,800	131
கீழ்த்திசைப்பள்ளிகள் ..	..	18	3,900	167

உணமுற்றவருக்கான பள்ளிகள்

45 (பார்வையற்றவருக்கு
17, காது கேளாத
வருக்கு 18 மற்ற
வருக்கு 10.)

4,000

422

ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளிகள்

80

2,450

817

கைத்தொழில் பயிற்சி மையங்கள்

7

500

49

பள்ளிகளில் 1978-79-ல் பணி செய்து வரும் ஆசிரியர்கள் நிருவாக
வாரியான விவரம்.

ஆண்கள், பெண்கள்
விவரம்
தனித் தனியே.

பள்ளிகள்.	அரசு.	ஊராட்சி.	நகராட்சி.	தனியார்.	மொத்தம்.	ஆண்.	பெண்.
		ஒன்றியம்					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
தொடக்கப் பள்ளி ..	7,814	67,150	8,918	27,926	1,11,808	70,274	41,534
உயர் தொடக்கப் பள்ளி.	4,297	29,805	6,699	28,478	69,279	37,058	32,221
உயர்நிலைப் பள்ளி ..	35,147	..	3,518	26,714	65,379	43,937	21,442
மொத்தம் ..	47,258	96,955	19,135	83,118	2,46,466	1,51,269	95,197

1979 மார்ச் 26]

இணைப்பு.

இணைப்பு II.

கல்லூரிக் கல்வி பற்றிய புள்ளி விவரங்கள்.

வ் வரங்கள்.	1965-66 மூன்றாவது திட்ட முடிவு.	1973-74 நான்காவது திட்ட முடிவு.	1976-77	1977-78	1978-79
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
I. மொத்த மாணவர் எண்ணிக்கை—					
(1) புகுமுக வகுப்பு ..	39,507	72,646	84,257	89,423	77,802
(2) பி. ஏ. ..	11,349	51,698	44,697	43,077	42,871
(3) பி. எஸ். சி. ..	22,381	49,057	48,110	48,948	51,622
(4) பி. காம். ..	3,050	14,859	19,195	20,451	20,725
(5) பட்ட. மேற்படிப்பு ..	2,607	6,993	7,043	7,012	7,509
மொத்தம் ..	78,894	1,95,253	2,03,302	2,08,911	2,00,529

2. ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை—

(1) அரசுக் கல்லூரிகள்	2,969	3,733	3,812	3,813
(2) தனியார் கல்லூரிகள்	7,090	7,883	8,394	8,329
	<u>4,932</u>	<u>10,059</u>	<u>11,616</u>	<u>12,142</u>

3. கல்லூரிகள் எண்ணிக்கை—

(1) அரசு	21	51	51	51
(2) தனியார்	71	127	137	137
	<u>92</u>	<u>178</u>	<u>188</u>	<u>188</u>

1979 மார்ச் 26]

இணைப்பு

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1978-79-ல் தொழில் நுட்பக் கல்வி பற்றிய விவரங்கள்.

	(1)	(2)	(3)	(4)
1 பொறியியற் கல்லூரிகள்—				
(1) அரசு	3	}	13	950
(2) தனியார்	3			
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	7			
2 பாலிடெக்னிக்குகளும் சிறப்பு பட்டயப்படிப்பு நிலையங்களும்—				
(1) அரசு	19	}	39	1,353
(2) தனியார்	19			
(3) தன்னுரிமையுள்ளவை	1			
3 தொழில் நுட்ப உயர்நிலைப் பள்ளிகள்—				
(1) அரசு	11	}	14	103
(2) தனியார்	3			
மொத்தம்..			66	2,406
				28,245